

Màster en Estudis de Dones, Gènere i Ciutadania

Treball Final de Màster

El poder transformador de la cultura

Una proposta amb perspectiva de gènere a la política
cultural local de la Selva del Camp

Tutora: Anna Villarroya Planas

Clàudia Abela Granollers

NIUB: 17396750

Índex

1. Introducció.....	1
1.1. Justificació del projecte.....	1
1.2. Presentació del projecte.....	3
1.3. Metodologia emprada.....	3
2. Marc legal	7
2.1. Àmbit internacional.....	7
2.2. Àmbit estatal	10
2.3. Àmbit català	11
3. Marc conceptual	14
3.1. Drets culturals: la igualtat com a prerequisit per la diversitat cultural	16
3.2. Reconeixement, redistribució i representació	19
3.3. Polítiques culturals actives: accés, participació i agència	24
4. Diagnosi	29
4.1. Anàlisi de l'entorn.....	29
4.2. Anàlisi de la política cultural a la Selva del Camp.....	34
4.3. Anàlisi de la política d'igualtat a la Selva del Camp	45
4.4. Conclusions de la diagnosi	48
5. Estratègia	51
5.1. Missió i visió.....	51
5.2. Objectius estratègics.....	53
5.3. Propostes d'acció	53
5.4. Temporalització.....	55
5.5. Pressupost.....	56
5.6. Indicadors i avaluació de l'estratègia	57
6. Reflexió final	60
6.1. Una mirada cap al futur.....	64
7. Agraïments.....	67
8. Bibliografia i fonts d'informació.....	69
9. Annexos	74

“La cultura és l’opció política més revolucionària a llarg termini.”

Montserrat Roig

A la meva àvia i a la meva mare, poder de dones.

1. Introducció

1.1. Justificació del projecte

Aquest projecte d'investigació parteix de la necessitat d'aplicar gran part del coneixement adquirit durant els anys que he cursat el Màster en Estudis de Dones, Gènere i Ciutadania a una realitat social propera com és la del municipi de la Selva del Camp (Baix Camp). Escollir un àmbit geogràfic tan determinat no és casualitat i respon a un seguit de motius que ho justifiquen. En primer lloc, la Selva del Camp és el poble que ha vist créixer a la persona que escriu aquestes línies i és on torna sempre que pot malgrat ja no viure-hi de manera permanent. A més, a partir de l'any 2019 sorgeix la Regidoria d'Igualtat a l'ajuntament i a la vegada es conjuminen certes sensibilitats al municipi que denoten una aposta clara vers el feminisme. Actualment, per exemple, s'està duent a terme la Taula per la Igualtat de la Selva del Camp, un espai per a la ciutadania on es busca reflexionar, debatre i idear les polítiques que després aplicarà el consistori. Es tracta d'un espai impulsat des de la regidoria d'igualtat, el Consell Comarcal del Baix Camp i el Consell Consultiu de les Dones del Baix Camp. Per últim — però no per això menys important — les polítiques locals sorgides des de municipis petits com és el cas de la Selva tenen un abast de proximitat de gran importància, trencant una punta de llança a favor de la municipalitat en àmbits rurals, un aspecte a vegades menystingut o infrareconegut en l'anàlisi i creació de polítiques públiques. És per aquest motiu que aquest treball d'investigació vol desenvolupar un caràcter aplicat al territori, per tal de traslladar tot allò après de manera teòrica i massa sovint esbiaixat per un cert urbanocentrisme, cap a una realitat que s'emmarca en un territori que pertany al Camp de Tarragona i que té una població al voltant de les 5000 persones. És així com el retorn conté un concepte de reivindicació i de posar en valor els pobles petits que pertanyen al Camp de Tarragona, fent un exercici d'aplicabilitat i adaptació a la realitat d'un municipi com el de la Selva del Camp.

A la vegada, aquest treball té la voluntat d'esdevenir un nexa d'unió entre la meua formació prèvia en l'àmbit de la gestió cultural i les humanitats, i és per això que el centre des del qual s'articularà tot el discurs del projecte serà la cultura i, en concret, les polítiques culturals locals d'aquest municipi. Prenc com a base la convicció del poder que la cultura té per a transformar la realitat social d'un territori i fer-la més vivible¹, més igualitària, més equitativa i que per tant contribueix de manera proactiva al benestar social.

Més enllà de vetllar per una correcta incorporació de la transversalitat de gènere a les polítiques municipals, el que es pretén és incorporar la perspectiva de gènere a les polítiques culturals amb l'objectiu que aquestes fomentin una realitat sociocultural igualitària i es trenqui amb la lògica patriarcal i androcèntrica. Trencar amb aquesta dinàmica és responsabilitat de totes, també de l'administració pública. Així doncs, la cultura aquí es pot entendre des d'una vessant aplicada en tant que polítiques culturals locals, com a quelcom viu, democratitzador i catalitzador de la justícia social.

Però la cultura també s'ha d'entendre des d'un aspecte conceptual i que, consegüentment, és còmplice de la construcció d'un imaginari col·lectiu. Lluitar per a reivindicar referents femenins selvatans — actuals i del passat — per a destapar i donar veu a altres protagonistes de la vila, evidenciar, en definitiva, les desigualtats per tal d'erradicar-les és una feina que partint de petites coses pot acabar creant nous escenaris reals i a la vegada simbòlics. Aquest és el gran poder que té la cultura, i per això és tan important reivindicar el seu valor que té *per se* i posar-lo en diàleg amb altres àrees afins de les polítiques públiques com poden ser les polítiques per a la igualtat de gènere.

¹ Terme manllevat de Marina Garcés al seu llibre *Nova il·lustració radical*. (2017). (5a ed.). Anagrama.

1.2.Presentació del projecte

Per tal de dur a terme aquest treball, el format que considero més idoni per analitzar les polítiques culturals del municipi des d'una perspectiva el més operativa possible és elaborar un pla d'acció. Es tracta d'una eina aplicada al territori que té en compte els recursos dels quals disposa el municipi i les necessitats que afronta. La intenció és idear un pla d'acció que plantegi certes línies estratègiques que ajudin a fer-se càrrec d'unes polítiques culturals paritàries i compromeses amb la diversitat i l'accés a la cultura de manera equitativa. Així doncs, aquest treball disposarà d'una primera part dedicada a la contextualització del projecte que inclourà una vessant teòrica amb un estat de la qüestió sobre les polítiques culturals i la perspectiva de gènere, i un marc legal que introdueixi unes bases jurídiques sobre drets culturals i igualtat. La segona part del projecte té un caràcter més aplicat ja que compren la diagnosi de la realitat cultural de la Selva del Camp, així com una proposta d'estratègia segons els resultats de la diagnosi realitzada.

1.3.Metodologia emprada

Abans d'explicar la metodologia emprada en aquest treball considero important plantejar certes consideracions al voltant del coneixements situats i parcials, conceptes basats en la teoria de Donna Haraway (Haraway, 1988). Aquesta teoria “reconoce la necesidad de mayor presencia de mujeres y otros sujetos minorizados en los espacios de producción de conocimiento (...) como unas de las voces necesarias en el debate colectivo para producir saberes.” (Biglia i Vergés, 2016: 14). Per tant, s'insta a que les investigadores reflexionin sobre la seva posició davant la recerca i l'aportació que aquesta parcialitat pot fer al coneixement.

Des de la meua posició prenc com a punt de partida la necessitat personal de traslladar tot el coneixement adquirit i après durant aquests darrers d'any d'estudi i aplicar-lo d'una manera

més real a un escenari concret, en aquest cas, el meu municipi d'origen. Això fa que la meua posició com a investigadora sigui híbrida, i en certes ocasions incòmoda, ja que malgrat voler aplicar els meus coneixements a la realitat de la Selva del Camp, al no residir-hi de manera permanent i, per tant, no participar de manera activa de la realitat quotidiana de la vila, la meua posició esdevé forània i a la vegada coneguda. Aquest és un sentiment i una percepció sobre la meua identitat que em defineix com a dona i és evident que també influirà com a investigadora. Aquesta posició certament dicotòmica em pot servir també per analitzar des de fora la situació de les polítiques culturals del municipi però a la vegada sense desenvolupar una posició intervencionista, ja que soc sensible a la idiosincràsia i caràcter de la Selva. És per aquest motiu que espero i desitjo que el meu treball d'investigació esdevingui una eina útil per a fomentar l'esperit crític però en cap cas esdevingui una imposició ni una amenaça.

Així doncs, la metodologia emprada per poder desenvolupar la investigació d'aquest projecte no perd de vista la posicionalitat i, per tant, la parcialitat a l'hora de plantejar vies d'actuació o conclusions en l'anàlisi de la diagnosi. A la vegada, la metodologia d'investigació ha de respondre a les necessitats que planteja l'elaboració d'un pla d'acció cultural i, en conseqüència, s'han emprat tècniques de recollida de dades que s'ajustessin a les demandes del format del treball.

A grans trets el format que ha acabat adquirint aquest treball és el de l'estudi de cas, on s'hi han emprat tècniques de recollida de dades qualitatives i quantitatives per tal d'obtenir la informació més profunda possible sobre el funcionament d'una política pública en concret (Sanz, 2011). Les tècniques utilitzades per a l'elaboració de l'estudi de cas son:

- Anàlisi documental i bibliogràfica: amb la intenció de fer una recollida de l'estat actual de la temàtica a investigar i per a donar cos teòric de la investigació. També per a conèixer les activitats dutes a terme pel consistori pel que fa a polítiques culturals i d'igualtat.
- Extracció de dades quantitatives: amb l'objectiu d'elaborar la diagnosi del projecte s'ha analitzat l'activitat programada al Castell del Paborde a fi i efecte de determinar la major o menor presència femenina visible a l'escenari del Castell. Així doncs s'han tingut en compte les següents preguntes: “Presència equilibrada de dones i homes?”; “Presència majoritària de dones?” o “Presència majoritària d'homes?”. També s'ha elaborat un test inspirat en el test de Bechdel, Landau i Rees Davis (Solà, 2017).
- Entrevistes en profunditat: a través d'entrevistes semiestructurades amb agents clau de la política pública i de l'administració s'han extret dades de caràcter qualitatiu que han permès contextualitzar la diagnosi. En concret s'han entrevistat a tres càrrecs públics: el regidor de cultura, la regidora d'igualtat i el tècnic de cultura. Les tres entrevistes es van fer de manera presencial i en tres sessions diferenciades: 16 de febrer; 17 de febrer i 2 de març. S'ha elaborat la transcripció de les entrevistes senceres i s'han afegit als annexos² del present treball.
- Grup de discussió: amb la voluntat de fer una entrevista grupal a diversos agents del territori implicats en la conformació del teixit cultural i associatiu de la vila, s'ha creat un grup de discussió per extreure dades qualitatives tant de l'experiència personal de cada participant com de la interacció grupal. Seguidament es detalla el desenvolupament metodològic del grup de discussió:

² Annex 7.

Un dels primers aspectes a remarcar és que del llistat de les 29 entitats culturals³ proporcionat per l'ajuntament, 17 (59%) en són responsables o presidents homes i 12 (41%) dones, evidenciant certa paritat tot i que hi ha més presència masculina que femenina. Després d'una convocatòria a través del correu electrònic, s'acorda un dia i hora per tal de dur a terme el grup de discussió. La trobada és virtual degut a les restriccions ocasionades per la COVID-19. Al grup de discussió finalment hi acudeixen representants de: la Banda de Música, la Confraria de la Sang, del Centre d'Estudis Selvatans i del Casal Popular La Raconera, que formen un total de 3 persones. Es tracta d'una petita mostra que tot i així esdevé molt variada, abordant aspectes diversos de l'activitat cultural de la vila. De totes maneres, val a dir existeixen moltes altres entitats actives al municipi que no han pogut ser representades en el grup de discussió. El debat s'ha centrat en abordar aspectes relacionats amb la igualtat de gènere dins de les entitats i a través d'elles. És a dir, s'ha preguntat tant per la paritat dins de la organització interna de l'entitat fins a l'impacte que podia tenir l'activitat de l'entitat pel que fa a promoure la igualtat. També han sorgit temes al voltant de la situació actual provocada per la pandèmia o la relació de les entitats amb el consistori.

- Consideracions ètiques de la investigació: per a les entrevistes semiestructurades a les persones representants polítiques i al tècnic municipal s'han elaborat i firmat consentiments informats signats per elles mateixes⁴. Pel que fa a la informació extreta del Grup de discussió es va optar per un consentiment informat oral on totes les parts hi van estar conformes.

³ La informació de totes les entitats es troba a l'annex 3 d'aquest treball.

2. Marc legal

És necessari donar cert cos legal al present treball, ja que al tractar-se d'una eina amb una possible aplicabilitat real ha de gaudir d'un marc legal que la sostingui. Així doncs, aquest apartat consistirà en un repàs de la regulació vigent que s'ocupa de l'assoliment d'una igualtat plena per a la societat pel que fa a la relació de desigualtats existents entre homes i dones. Més concretament, es tenen en compte totes les referències que es recullen a l'aparell legislatiu que tracten aspectes de caire cultural, tant en l'àmbit internacional, estatal com el català.

2.1. Àmbit internacional

La protecció legal internacional més global que recull i marca un abans i un després per la lluita en aconseguir una societat més igualitària és la Convenció de les Nacions Unides per l'eliminació de tota forma de discriminació contra la dona celebrada l'any 1979 i que posa en funcionament la CEDAW, el Comitè per l'eliminació de totes les formes de discriminació contra les dones. (CEDAW, 1979). Aquesta Convenció recull la importància i el compromís de tots els estats que en formen part de garantir l'assoliment d'igualtat de drets econòmics, socials, culturals, civils i polítics. (CEDAW, 1979) En concret, a l'article 13 es recull “c) El derecho a participar en actividades de esparcimiento, deportes y en todos los aspectos de la vida cultural.” (CEDAW, 1979). Aquesta Convenció Internacional va assentar les bases per tal de promoure legislacions, mesures i accions dirigides a eliminar tota mena de discriminació contra les dones. És important remarcar que des de l'inici es recull com a dret fonamental el dret de totes les persones a participar en activitats culturals, sense patir cap tipus de discriminació.

L'altra fita internacional que crea una base sobre la qual construir un marc legal de referència és la Declaració i la Plataforma d'Acció de Beijing, celebrada l'any 1995 en el marc de la IV

Conferència Mundial sobre la Dona, coneguda per ser la reunió celebrada que va unir a més persones defensores de la igualtat de gènere. La Plataforma d'Acció de Beijing va ser adoptada per 189 governs que es van comprometre a prendre mesures estratègiques sobre 12 temes clau: pobresa, educació i capacitació, salut, violència, conflictes armats, economia, poder i presa de decisions, mecanismes institucionals, drets humans, mitjans de comunicació, medi ambient i les nenes. És en aquesta Plataforma d'Acció on es parla de *gender mainstreaming* (transversalització del gènere) per primera vegada i es planteja com a una nova manera d'entendre i aplicar les polítiques i abordar la desigualtat entre dones i homes. (ICD, 2019). En aquest cas la cultura torna a estar present de manera reiterada com a dret humà que és també un dret per a les dones.

Atenent als drets culturals en concret, és important parlar de la Declaració de Friburg sobre els Drets Culturals de l'any 2007 on s'hi recullen els drets humans relacionats amb els drets culturals. Aquesta Declaració fou promoguda pel Grup de Friburg, un grup internacional de treball organitzat a partir de l'Institut Interdisciplinari d'Ètica i Drets Humans de la Universitat de Friburg, Suïssa. El seu objectiu principal va ser reformular el projecte anteriorment redactat per la UNESCO i millorar-lo. Aquesta Declaració de Drets Culturals marca les bases en matèria d'exercici i protecció dels drets humans culturals (Declaració de Friburg, 2007)

Defensar els drets culturals implica garantir els drets humans en l'exercici d'una identitat individual i col·lectiva. La majoria dels drets humans apelen a l'esser humà com a individu, però els drets culturals fan referència al desenvolupament de la vida en comunitat, a la identitat humana col·lectiva, i per això es tracta d'un tipus de drets tan especials. Connectat amb això i tal com ho recull la pròpia Declaració de Friburg, "la diversitat cultural no es pot protegir sense una pràctica eficaç dels drets culturals." (Declaració de Friburg, 2007, p. 3). És per aquest

motiu que la Declaració dels Drets Culturals va tan lligada a la Convenció sobre la Protecció i la Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals de 2005 promoguda per la UNESCO.

La Convenció sobre la Protecció i la Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals (d'ara en endavant Convenció del 2005) esdevé una eina per a marcar un full de ruta per a les diverses comunitats locals i internacionals per a desplegar polítiques, mesures i activitats en la línia de la preservació i foment de la diversitat cultural. Es tracta del primer instrument internacional que reconeix el caràcter particular dels bens i serveis culturals els quals beneficien al desenvolupament humà sostenible. (UNESCO, 2005).

Aquesta Convenció de 2005 esdevé inspiradora per tal de tractar i promoure el paper igualitari de les dones i la seva diversitat cultural. Ho deixa ben clar a les seves consideracions: “Destacando la importancia de la cultura para la cohesión social en general y, en particular, las posibilidades que encierra para la mejora de la condición de la mujer y su papel en la sociedad” (UNESCO, 2005: 3). Més endavant, a l'article 7, dedicat a mesures per a promoure i protegir les expressions culturals, es fa especial menció a:

Crear, producir, difundir y distribuir sus propias expresiones culturales, y tener acceso a ellas, prestando la debida atención a las circunstancias y necesidades especiales de las mujeres y de distintos grupos sociales, comprendidas las personas pertenecientes a minorías y los pueblos autóctonos; (UNESCO, 2005: 26).

Per tant, es constata que existeixen diversos instruments internacionals que contemplen i fan especial èmfasi a la necessitat de considerar la condició de les dones, així com d'altres grups socials, a fi d'efecte de viure en una societat justa i igualitària. L'àmbit de la cultura no es troba exempta d'aquesta lluita, tot el contrari, ja que defensar els drets humans passa per defensar els

drets culturals, i aquests no es poden exercir si no es promouen i protegeixen totes les expressions culturals, també les que tenen a veure amb les dones. Vetllar per garantir els drets culturals és una necessitat si es vol assolir justícia social, igualtat i un desenvolupament sostenible de la humanitat.

2.2.Àmbit estatal

Si ens centrem en el marc legal de l'Estat espanyol, la Llei Orgànica 3/2007 de 22 de març per la igualtat efectiva de dones i homes, recull dos articles que esdevenen clau per la confecció d'un aparell legal que avalin la necessitat d'establir certes mesures en l'escenari cultural que permetin millorar-lo. En primer lloc, l'article 15 d'aquesta llei orgànica recull la transversalitat del principi d'igualtat de totes les polítiques públiques:

El principi d'igualtat de tracte i oportunitats entre dones i homes ha d'informar, amb caràcter transversal, l'actuació de tots els poders públics. Les administracions públiques han d'integrar, de manera activa, en l'adopció i execució de les disposicions normatives, en la definició i pressupostació de polítiques públiques en tots els àmbits i en el desenvolupament del conjunt de totes les activitats (Llei Orgànica 3/2007).

A la vegada, a l'Article 26 de la mateixa Llei es recull la necessitat de garantir la igualtat en l'àmbit de la creació i producció artística i intel·lectual i per aquest motiu insta a les autoritats públiques a fer aquest principi de tracte i igualtat d'oportunitats. Alhora recull tot un seguit de mesures que han d'aplicar els diferents ens que configuren l'àmbit de la gestió cultural, ja sigui des del sector públic com del privat. En concret, es parla de la implementació d'actuacions anomenades d'acció positiva que permetin equilibrar la balança i evitar la desigualtat per ser dona en l'àmbit cultural i artístic.

Així doncs, des de la legislació estatal es pot extreure la conclusió de que és menester l'aplicació de la transversalitat del principi d'igualtat de gènere també en l'àmbit de les polítiques culturals, a tots els nivells de l'Administració pública, però no només això, sinó que la legislació reconeix la situació de desigualtat del sector cultural i artístic, fent evident la necessitat d'aplicar mesures adreçades a corregir i superar aquesta realitat de desigualtat en aquest àmbit específic.

2.3. Àmbit català

Si es centra el focus en un escenari més proper a la localitat que s'ha escollit per a fer aquest treball, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en el seu article 4 en el que es determinen els drets i principis rectors s'aclareix que:

Els poders públics de Catalunya han de promoure els valors de la llibertat, la democràcia, la igualtat, el pluralisme, la pau, la justícia, la solidaritat, la cohesió social, l'equitat de gènere i el desenvolupament sostenible (Estatut d'Autonomia de Catalunya, 2016).

Més endavant al mateix estatut també es recullen els Drets de les dones al lliure desenvolupament personal i "a participar en condicions d'igualtat d'oportunitats amb els homes a tots els àmbits públics i privats" (Estatut d'Autonomia de Catalunya, 2016). També és important destacar que el propi estatut recull a l'Article 22 els drets i deures en l'àmbit cultural on s'insta a que:

1. Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a la cultura i al desenvolupament de llurs capacitats creatives individuals i col·lectives.
2. Totes les persones tenen el deure de respectar i preservar el patrimoni cultural (Estatut d'Autonomia de Catalunya, 2016).

Aquests drets i deures culturals concorden amb els drets de les dones que s'han citat anteriorment en relació al seu lliure desenvolupament i a la participació en igualtat d'oportunitats. D'altra banda, l'Article 41 es dedica fonamentalment a recollir la perspectiva de gènere i, concretament el punt 3 cita les polítiques públiques en l'àmbit cultural:

3. Les polítiques públiques han de garantir que s'afrontin de manera integral totes les formes de violència contra les dones i els actes de caràcter sexista i discriminatori; han de fomentar el reconeixement del paper de les dones en els àmbits cultural, històric, social i econòmic, i han de promoure la participació dels grups i les associacions de dones en l'elaboració i l'avaluació d'aquestes polítiques (Estatut d'Autonomia de Catalunya, 2016).

És perceptible que des de l'àmbit català, l'Estatut recull aspectes fonamentals que assenten les bases per a l'elaboració de polítiques públiques que garanteixin la pràctica i preservació dels drets culturals en igualtat d'oportunitats. També és important destacar que es recull el principi de transversalitat de la perspectiva de gènere, en l'àmbit de les polítiques culturals com a quelcom fonamental per afrontar i erradicar totes les formes de violència, també la masclista.

A més de l'Estatut d'autonomia, des de l'any 2015 Catalunya disposa de la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva entre dones i homes on es recullen de manera més detallada mecanismes i accions que han de permetre aconseguir la igualtat i no-discriminació per raó de gènere. Començant pel principi, a l'Article 1 on es recullen l'objecte i finalitats d'aquesta llei, es considera que una de les seves finalitats és “permetre que dones i homes, des de la diversitat, participin en condicions d'igualtat efectiva en la vida familiar, política, social, comunitària, econòmica i cultural.” (Llei 17/2015, 2015) Es pot veure doncs com una vegada més la cultura

està present a les primeres disposicions que recullen els aspectes més fonamentals del text jurídic. A l'Article 3 es fa referència l'article 41 de l'Estatut d'autonomia on es recull el principi de la perspectiva de gènere. En el cas de la Llei 17/2015 l'article 3 fa referència als Principis d'actuació dels poders públics, els quals s'han de regir en primer terme per la transversalitat de la perspectiva de gènere en totes les etapes i nivells, reconeixent el valor que aporten en sí per la societat (Llei 17/2015).

Com que aquest treball tracta el cas concret d'un ajuntament municipal, és important fer esment al que diu aquesta llei al voltant de les funcions dels ens locals a Catalunya. A l'Article 6 es recullen l'exercici de les competències que són atribuïdes als ens locals en matèria de polítiques d'igualtat de gènere. Es tracta d'un recull d'actuacions moltes de les quals podrien comprendre la creació d'un Pla d'acció cultural per tal d'incloure la perspectiva de gènere a les polítiques culturals municipals. Tanmateix, a fi d'elaborar totes aquestes polítiques amb perspectiva de gènere és de vital importància promoure la participació social de les dones, i és per això que l'Article 20 també és important de ressaltar en el sentit que recull el fet de que agrupacions i organitzacions de caire cultural han de garantir la participació activa de les dones, així com l'accés als òrgans directius per tal d'assolir així una representació paritària. El teixit d'entitats i associatiu d'un municipi és de vital importància per tal de que aquest es mantingui viu, i des del consistori s'ha de vetllar perquè se'n promogui la igualtat.

Dins d'aquesta Llei 17/2015 és també important evidenciar que es recull un article exclusivament dedicat a les Manifestacions culturals, on s'insta a les administracions públiques de Catalunya a dur a terme un seguit d'accions que vetllin per la garantia del dret de les dones a l'accés a la cultura i a ésser considerades agents culturals, a adoptar mesures per a la no discriminació, fomentar que les manifestacions culturals no reproduïxin estereotips, vetllar

per la presència de creadores catalanes en la programació, garantir la representació paritària en òrgans consultius, jurats, etc. (Llei 17/2015, 2015).

Després d'aquesta anàlisi de l'àmbit legal català es pot concloure que els ajuntaments tenen la responsabilitat d'aplicar el principi de la igualtat de gènere en totes les polítiques i actuacions municipals. Així mateix, s'evidencia la importància de reivindicar el paper de les dones en l'àmbit cultural, així com la promoció de polítiques d'igualtat també en el context cultural local ja sigui pel que fa a l'accés, la creació i la difusió cultural pròpia de les dones, així com per la promoció de manifestacions culturals que trenquin amb la cultura androcèntrica.

A través d'aquests diversos àmbits legislatius es constata la necessitat de defensar tres drets fonamentals com són el dret a la igualtat d'oportunitats, el dret a la no discriminació i el dret a la cultura.

3. Marc conceptual

Aquest apartat té com a objectiu introduir certs aspectes conceptuals per poder conformar una base teòrica que proporcioni sentit i coherència a la resta del treball. En aquest sentit, el següent capítol tracta a grans trets generals què s'entén per cultura, en què consisteixen els drets culturals i quina és la seva importància, així com també d'altres conceptes clau com ara l'equitat cultural o l'agència que serviran per contextualitzar la lectura i ubicar-se per a la següent part més pràctica del treball.

Quan parlem de cultura en un sentit ampli del terme ens n'adonem que és un concepte que abraça una multiplicitat d'atributs. A grans trets, la cultura ens reafirma com a humans ja que a través d'ella construïm la nostra identitat. Amb la cultura podem descriure com pensem, com

vivim, com entenem el món i ens hi relacionem. Recull aspectes com la llengua, les arts, els sabers, les tradicions i creences que descriuen a una comunitat en concret. La cultura és, per tant, allò que ens connecta amb ser humans i a la vegada amb la diversitat de mirades i interpretacions que es poden fer del món (CGLU, 2015).

La cultura conforma un aspecte existencial bàsic de tots els éssers humans, ja que és un vehicle a través del qual entenem, interpretem i, en conseqüència, transformem la realitat. Podríem afirmar fins i tot que la cultura és un bé comú, ja que totes les persones són portadores de cultura i participen de la seva creació. Per tant, com a bé comú s'ha de protegir i per això són tan importants els drets culturals. Tal com ja s'ha mencionat a l'apartat anterior, els drets culturals formen part dels drets humans més fonamentals, ja que conformen la base per la vida i el desenvolupament humà. Els drets culturals serveixen per garantir que totes les persones tinguin la capacitat d'accedir als recursos culturals necessaris per al seu desenvolupament individual i col·lectiu i així poder participar del món cultural i a la vegada transformar-lo (CGLU, 2015).

Ara bé, la realitat en la qual vivim cada dia dista molt de l'escenari ideal que acabem de descriure. La complexitat en la que estem immerses com a societat contemporània posa en evidència que no totes les persones poden exercir els seus drets culturals en plena llibertat. Si llegim les línies escrites dos paràgrafs més amunt i comparem el panorama descrit amb el desenvolupament cultural real de moltes societats ens n'adonarem que alguna cosa falla. I és que malgrat confirmar que la cultura és intrínseca a allò humà i que ens conforma la identitat de ser qui som i que per tant totes hi podem – i hem de – participar, tot sovint sembla ser que la cultura en comptes de ser un bé comú sigui un privilegi. Si hem afirmat anteriorment que l'exercici cultural forma part dels drets fonamentals més bàsics, es fa evident que l'absència

d'igualtat d'accés i exercici cultural és una problemàtica que s'ha d'abordar. Tal com s'ha mencionat a la introducció d'aquest treball, no només es vol analitzar l'aplicació de la transversalitat de gènere a les polítiques culturals sinó que la voluntat és entendre la cultura com a motor transformador per tal d'aconseguir una societat més justa. Davant d'aquest objectiu, és necessari fer tot un recorregut que tracti diversos aspectes per posar en relleu la importància de la igualtat dins la cultura.

3.1.Drets culturals: la igualtat com a prerequisit per la diversitat cultural

Karel Vasak l'any 1979 va plantejar una divisió en tres generacions dels drets humans. D'acord amb aquesta divisió, els de la primera generació es basen en el dret a la llibertat, els de la segona en el dret a la igualtat i la tercera els que apel·len a la solidaritat. Cal dir que malgrat dividir-se en tres generacions això no significa que uns drets puguin ser substituïts pels posteriors, sinó que tots tenen valor per si mateixos, simplement atenen a necessitats diferents (Derechos, 2019). Els que ens interessen aquí són els de la segona generació, ja que precisament és on es troben recollits els drets culturals. Així doncs, els drets culturals es vinculen al principi d'igualtat, igual que els drets econòmics i els drets socials. Podríem dir que a diferència de la primera generació que apel·la més a l'individu, els drets humans de segona generació fan referència a allò comú “basándose en una tradición de pensamiento humanista y socialista.” (Derechos, 2019: 11). Aquesta afirmació reforça l'idea recollida anteriorment sobre el poder transformador que alberga la cultura, ja que l'exercici dels drets culturals gràcies a la seva capacitat transformadora i emancipadora promou l'exercici efectiu d'altres drets humans. A la vegada, i recollint el concepte de que són drets que es basen en una tradició de pensament socialista, en aquest cas s'entén perquè s'afirma que són drets que estan regits pel principi d'igualtat. Al ser de caire social entenem que són drets prestacionals i que com a tal han de ser accessibles a totes les persones. Com que som conscients de les desigualtats socials existents,

els governs — ja sigui locals o estatals — han d’actuar impulsant polítiques actives per tal de garantir l’exercici de drets culturals, ja que aquests a la vegada catalitzen l’exercici d’altres drets humans fonamentals. Son, per tant, drets positius i la seva aplicació és progressiva. (Derechos, 2019).

Havent entès la naturalesa dels drets culturals la qual queda intrínsecament connectada amb el principi d’igualtat, és necessari posar l’èmfasi en un aspecte fonamental i que dona raó de ser al títol d’aquest apartat que és la diversitat cultural. Fins ara, s’ha parlat de la importància de vetllar pel ple exercici dels drets culturals i les conseqüències emancipadores i transformadores que comporta, i és que la cultura no només ens fa més humans sinó que ara podem afirmar que ens fa més iguals. A la vegada, però, ha quedat clar que per les desigualtats estructurals del sistema en el que vivim, no totes les persones tenen les mateixes possibilitats de poder exercir els drets culturals. Per això s’argumenta que la igualtat és un prerequisit per a la diversitat cultural, ja que l’existència de la diversitat cultural implica que es tenen en compte els drets culturals i que per tant es contempla el principi d’igualtat.

A l’apartat dedicat a l’anàlisi jurídic d’aquest treball, es cita La Convenció sobre la Protecció i la Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals de l’any 2005 de la UNESCO, una convenció clau que posa especial èmfasi a la igualtat de gènere tal com s’explica en l’apartat jurídic citat. És evident que per les característiques d’aquest treball és menester posar el focus en la igualtat de gènere, i és que a més és una de les principals preocupacions pel que fa a l’àmbit cultural. Així ho recull l’informe de la UNESCO de l’any 2017 que porta per títol “Reshaping cultural policies. Advancing creativity for development”. En ell s’hi afirma que “The 2005 Convention cannot be properly implemented without actively promoting gender equality among creators and producers of cultural expressions as well as among citizens in terms of

access to and participation in cultural life.” (UNESCO, 2017: 189). Amb aquestes paraules es fa palesa la necessitat de defensar no tan sols l'accés de les dones a la cultura sinó també la presència de dones en l'àmbit creatiu i productiu cultural. Fer i accedir a la cultura és un dret bàsic que s'ha de garantir a les dones ja que gràcies a això es pot crear una identitat col·lectiva: “Cultural expressions in various forms – cinema, the performing arts, the visual arts, literature, design – influence perceptions about gender identity and gender relations and therefore, inevitably, have an impact on gender equality, directly or indirectly.” (UNESCO, 2017: 194). És a dir, es pot apreciar com la cultura configura un doble sentit d'igualtat: d'una banda les diverses expressions culturals fetes per dones fomenten una identitat col·lectiva i per tant afecten directa o indirectament a la igualtat de gènere. D'una altra banda, l'exercici dels drets culturals promou el principi d'igualtat, esdevenint així un camí d'anada i tornada que es retroalimenta.

Ara bé, és important destacar que tal com es deia uns paràgrafs més amunt, els drets culturals degut al seu caràcter social han de ser impulsats de manera activa a través d'iniciatives que fomentin de manera explícita la igualtat. En aquest sentit, el mateix informe de la UNESCO (UNESCO, 2017) recomana que es tinguin en compte polítiques culturals i lleis relacionades amb la cultura que afirmin la importància de la igualtat de gènere, a la vegada que es doni compte dels recursos públics destinats a promoure la igualtat d'oportunitats i finalment es proposa avaluar els processos a través dels quals el govern i les institucions culturals vetllen per promocionar la igualtat de gènere. Aquestes tres recomanacions es podrien resumir en tres paraules clau: reconeixement; redistribució i representació. El reconeixement de la presència de dones en l'àmbit cultural i la seva valuosa aportació per a fomentar la diversitat cultural; la redistribució de recursos públics per tal de promoure la igualtat i finalment la representació de les dones dins i fora de les institucions culturals.

3.2.Reconeixement, redistribució i representació

Els tres conceptes sorgits a l'apartat anterior, interpretats a partir de les recomanacions finals de l'informe de la UNESCO amb l'objectiu de poder aconseguir la igualtat de gènere a l'àmbit cultural i creatiu, connecten amb l'aposta de la pensadora feminista Nancy Fraser i la seva teoria sobre la justícia social.

Al voltant dels anys noranta Nancy Fraser, juntament amb altres teòriques feministes aborda i fa visible el conflicte de gènere. Arran d'aquest conflicte de gènere és quan comença a parlar del concepte de justícia com a paritat de participació i els seus textos comencen a recollir de manera explícita la seva teoria sobre la justícia social basada en l'enfocament bidimensional del reconeixement i la redistribució (Carbonero i Valdivielso, 2011).

Així doncs, aquesta feminista socialista planteja una política feminista basada en l'òptica bidimensional entre reconeixement i redistribució ja que a través d'aquest enfocament es poden tractar tant els patrons institucionals culturals que reproduïxen desigualtats i no entenen a les dones com a sòcies de ple dret en la interacció social, com a la vegada incidir en aspectes econòmics per tal de participar en igualtat de condicions de la vida social (Carbonero i Valdivielso, 2011). Aquest plantejament bidimensional s'emmarca dins de "la reactualización de la propuesta socialista o socialdemócrata en la época actual post-socialista." (Butler i Fraser, 2016: 7) una època en que entren en joc diverses categories d'injustícia i diferencia que es troben entrecruades. Existeixen, per tant, un seguit de demandes per un canvi cultural que a la vegada es barregen en reivindicacions per un canvi econòmic.

És menester aprofundir més de què parlem quan aquesta teòrica feminista planteja el concepte d'injustícia, ja que segons ella es poden exposar dues formes d'entendre-la. D'una banda,

existeix la injustícia socioeconòmica la qual es troba arrelada al sí de l'estructura política i econòmica de la societat. D'altra banda, apareix la injustícia de tipus cultural o simbòlica que té com a característiques:

Se encuentra arraigado en los patrones sociales de representación, interpretación y comunicación. Los ejemplos de este tipo incluyen la dominación cultural (estar sujeto a patrones de interpretación y comunicación que están asociados con otra cultura y que son ajenos y/u hostiles a los propios); el no-reconocimiento (volverse invisible por vía de prácticas autoritarias, comunicativas, representativas e interpretativas, de la propia cultura); y la falta de respeto (verse calumniado o menospreciado de forma rutinaria en las representaciones culturales públicas estereotipadas y/o en las interacciones cotidianas) (Fraser dins de Carbonero i Valdivielso, 2011: 220).

Clarament, la injustícia de tipus cultural descriu un escenari on no es contemplen els drets culturals més bàsics, ja que recordem que aquests es troben immersos dins del principi d'igualtat i amb un marcat caràcter social. És interessant veure com segons la tesi general de Nancy Fraser avui en dia per aconseguir justícia social és tant necessària la redistribució com el reconeixement, ambdós són aspectes emancipadors que s'han de trobar dins d'un mateix marc. Per tant, la seva proposta teoricopràctica és la següent:

Teóricamente, la tarea es idear una concepción bidimensional de la justicia que pueda acomodar reivindicaciones defendibles tanto para la igualdad social como para el reconocimiento de la diferencia. En términos prácticos, la tarea es concebir una orientación política programática que integre lo mejor de la política de redistribución y lo mejor de la política de reconocimiento (Fraser dins de Carbonero i Valdivielso, 2011: 293).

Sumat a aquesta proposta bidimensional entre redistribució i reconeixement per tal d'assolir la justícia social hi ha un altre aspecte que no s'ha de menystenir ja que dona sentit a tota la tesi conformada per Fraser. Es tracta del gènere, sobre el qual Fraser en fa la següent anàlisi sobre els paràmetres de redistribució i reconeixement. Per a la teòrica socialista el gènere és un concepte híbrid que es troba tant arrelat a l'economia com a la cultura. Des de la perspectiva distributiva el gènere ordena la divisió sexual del treball entre el treball productiu remunerat i el treball reproductiu domèstic no remunerat. Es tracta d'una estructura econòmica que genera modes d'explotació i marginació, semblants als que s'atribueixen a la classe. Aquesta injustícia de gènere en tant que injustícia econòmica reclama, conseqüentment, una reparació redistributiva (Carbonero i Valdivielso, 2011). D'altra banda, Fraser planteja que el gènere no només comprèn elements semblants a la classe sinó més aviat a la sexualitat, fet que situa la problemàtica a l'àmbit del reconeixement. Així doncs descriu del gènere:

El género codifica patrones dominantes de valor cultural que son centrales para el orden de estatus en su conjunto. Como consecuencia, no sólo las mujeres, sino todos los grupos de bajo estatus están en riesgo de ser «feminizados» y así degradados. Por tanto, una característica principal de la injusticia de género es el androcentrismo, un patrón institucionalizado de valor cultural que privilegia los rasgos asociados con la masculinidad, mientras que devalúa todo aquello codificado como «femenino» (Carbonero i Valdivielso, 2011: 299).

Aquest patró androcèntric fortament institucionalitzat pot provocar una subordinació d'estatus a diferents nivells: des de l'accés reduït a l'exercici de drets fonamentals com ara la salut, educació, habitatge o cultura, fins a les agressions sexuals, ja que es construeix un sistema on les dones i les nenes són subordinades i deficientes a l'hora de participar en la vida social. Es tracta, doncs, d'una injustícia de reconeixement que esdevé simbòlica però igual d'important

que l'econòmica. Per això Fraser defensa que: “El género es, en resumen, un modo «bivalente» de colectividad. Combina una dimensión al estilo de la clase, que lo lleva al ámbito de la redistribución (con una dimensión de estatus), y simultáneamente al ámbito del reconocimiento.” (Carbonero i Valdivielso, 2011: 299).

La lectura que fa Nancy Fraser sobre el gènere és interessant per aquest caràcter híbrid atribuït sobre el qual hi ha d'haver necessàriament una entesa entre la redistribució i el reconeixement. És curiós com, al cap i a la fi estem parlant de gènere i per tant d'identitat, i com a tal de rols de representació. I és que malgrat afegir aquest concepte al títol d'aquest subapartat, a la teoria de Fraser aquest aspecte no és abordat de manera explícita. Aquest aspecte l'assenyala Judit Butler (Butler i Fraser, 2016) i planteja la importància de reivindicar la identitat i la diferencia:

Reconocerse parte de un colectivo discriminado por razones económicas, políticas y culturales — que suelen ir de la mano — puede pasar por transformar el sesgo discriminatorio, o sea ser mujer o ser negro o ser gitano, en un rasgo de orgullo que refuerza, tal vez pasajeraamente, la identidad del grupo y le da fuerzas para escalar sus exigencias. Es una herramienta política, no un problema categorial. Y suele tener dimensiones estratégicas, como señala Spivak (Butler i Fraser, 2016: 16).

Butler aporta a la teoria de Fraser el matís de que la identitat dissident dins del sistema de la justícia social és una eina política, és a dir, que el gènere no ha de ser tractat com un element social que simplement et col·loca en tal categoria de subordinació. Així doncs, proposa que:

Por consiguiente ‘identidad’ y ‘diferencia’ son términos relacionales que hay que ver como procesos colectivos en los que se definen conflictos sociales en tanto que construyen los

espacios materiales y culturales que los visibilizan y rompen la pretendida universalidad de una sociedad igual para todos/as (Butler i Fraser, 2016: 17).

Tanmateix, de la mà de la teòrica coetània a Fraser, Butler fa palesa la necessitat de posar en relleu la representació dels rols de gènere i evidenciar així la identitat pròpia confrontant-la amb l'aliena. En una societat on l'androcentrisme impera, qualsevol altra representació que no sigui la masculina hegemònica esdevé diferent, fora de l'*status quo* esdevé marginada. Així doncs, veiem com la representació juga un paper fonamental, juntament amb el reconeixement i la redistribució. Al cap i a la fi, malgrat no dir-ho de manera explícita la teoria de Nancy Fraser “ha aportado, por lo que se refiere a los estudios empíricos sobre las políticas públicas, un instrumento para visibilizar las subordinaciones cruzadas de clase, raza, etnia, edad, etc.” (Carbonero i Valdivielso, 2011: 21), és a dir, permet treure a la llum la interseccionalitat de diverses desigualtats socials. I és que no es pot oblidar que per poder d'aconseguir una plena diversitat cultural s'han de tenir en compte totes les condicions socials, evidenciant l'entrecreuament de subordinacions. En un sistema desigual una dona migrada, racialitzada i pobre no tindrà el mateix dret d'accés a recursos i accés cultural que una dona blanca, rica. Ambdues són dones, però amb condicions socials ben diferents. Si bé és cert que l'enfocament de Fraser sobre la justícia social aporta llum a les injustícies, és també cert l'apunt que fa Butler sobre la necessitat de reivindicar la identitat i la diferència com a quelcom propi. I és que la representació i la identitat no poden anar deslligades del concepte d'agència. Fer polítiques públiques que tinguin en compte el reconeixement i la redistribució però que obviïn la representació pot acabar provocant l'efecte contrari al desitjat i perpetuar encara més les desigualtats. Per tant, el reconeixement de les dones en la participació en l'àmbit cultural sense promoure un canvi de rols des de l'agència no esdevindrà transformador per la societat, ja que es seguirien perpetuant els rols de gènere imposats per la societat patriarcal i androcèntrica. A

més, la redistribució sense un reconeixement seria poc útil, ja que no es destinarien els recursos a les necessitats reals de la població. Una vegada més veiem com els tres conceptes han d'estar interrelacionats necessàriament perquè funcionin.

Tot seguit, després d'aquest marc teòric enfocat als grans reptes del sector cultural i creatiu, iniciem un apartat que pretén abordar quin paper hi tenen les polítiques culturals en totes aquestes reflexions prèvies, i mirar d'incloure el plantejament teòric a un terreny més pràctic. Això en servirà per donar pas a la part més aplicada d'aquesta investigació.

3.3. Polítiques culturals actives: accés i participació

Venim de dos apartats que han recollit el gruix teòric d'aquest treball, plantejant què és la cultura, quin paper hi juga dins la nostra societat, què són els drets culturals, la igualtat, la justícia social, la identitat de gènere, la representació dels rols associats al gènere, etc. Ara comença un apartat dedicat en concret al concepte de les polítiques culturals i el seu rol per assolir una societat més justa.

És important entendre que l'àmbit cultural i creatiu té a les seves mans múltiples eines i recursos per a treballar a favor de la igualtat de gènere. I és que aconseguir la igualtat de gènere en el sector cultural i creatiu esdevé un repte de múltiples nivells i àmbits, tal com queda recollit al darrer informe de la UNESCO *Género & creatividad. Progresos al borde del precipicio* (Conor, 2021). En aquest informe es recull l'estat actual de la igualtat de gènere en els sectors culturals i creatius. Si bé és cert que s'han fet força progressos en matèria d'igualtat, una de les principals conclusions de l'informe és que encara queda molt per a fer. Per exemple, a l'àmbit laboral, el sector cultural i creatiu encara perpetua situacions de treball precàries i no convencionals que impacten més en les dones. Lligat a això es detecta una forta bretxa salarial

de gènere. Si atenem a la representació, el lideratge i poder de decisió encara és un espai copat per homes, fomentant així la segregació tant vertical com horitzontal. Tanmateix, l'informe reconeix que l'experiència de la desigualtat es pot veure afectada per com interfereixen altres formes de desigualtat: “las desigualdades interseccionales son complejas y significantes, por lo que entender cómo las intersecciones entre distintas experiencias afectan a la seguridad, a la seguridad económica, al trabajo y al liderazgo es esencial para la elaboración de políticas.” (Conor, 2021: 21). A més, un dels reptes als quals ens enfrontem en l'actualitat és la recollida de dades i com es representen aquestes dades, ja que s'ha de treballar perquè sigui una recopilació multisectorial i multidisciplinar, per tal de que les dones del sector cultural no quedin invisibilitzades a l'hora del tractament de dades. En definitiva, treballar per aconseguir la igualtat de gènere en el sector cultural i creatiu passa necessàriament per a fomentar la participació i la representació, des de tots els àmbits possibles ja sigui des dels governs aplicant polítiques i iniciatives culturals, examinant la legislació; a través dels mitjans de comunicació, difonent i promovent la visibilitat de les dones creadores; a través de les artistes i professionals de la cultura organitzant campanyes de sensibilització, iniciant accions legals si és convenient; a través del treball d'universitats amb l'objectiu de fomentar investigacions en igualtat de gènere; des de l'àmbit legal també es poden promulgar lleis i adoptar legislacions que protegeixin la igualtat de gènere; així com d'altres organitzacions que promoguin casos de bones pràctiques i denunciïn els casos de violacions de la igualtat de gènere en els sectors culturals. D'entre tots aquests actors apareixen les ciutats i governs locals els quals poden contribuir, a través de la promoció de polítiques i mesures locals, desenvolupar programes locals que donin suport a dones artistes i creadores així com fomentar el diàleg entre organitzacions.

Així doncs, les polítiques culturals per tal de promoure la igualtat han de:

promover la equidad en las estructuras de gobernanza, incrementar la visibilidad de las mujeres y las personas de género diverso creativas, desarrollar programas de formación/tutoría, favorecer el acceso a las fuentes de financiación, abordar la brecha de género digital y crear espacios para el diálogo de las múltiples partes interesadas (Conor, 2021: 32).

Quan parlem de polítiques culturals ens referim a polítiques que promoguin les condicions adequades a fi i efecte de que la igualtat sigui real, no es tracta tan sols d'evitar la discriminació sinó de fer ús de les mesures necessàries amb l'objectiu d'assegurar la inclusió de totes les persones, incorporant mesures de caire positiu. En aquest cas i seguint l'estela teòrica prèviament plantejada, per vetllar pel ple exercici de drets culturals és interessant centrar-se en l'àmbit de la participació cultural.

La participació cultural és un dels pilars fonamentals per exercir els drets culturals més bàsics així com la manera de poder aconseguir tant la igualtat com l'equitat. És interessant fer esment als conceptes d'igualtat i equitat ja que malgrat anar molt lligats presenten diferències conceptuais que s'acaben traduint en diferències en l'àmbit social. La igualtat, i en aquest cas concret la igualtat de gènere dins de l'àmbit cultural, és l'absència de tota barrera sexista per accedir a la participació cultural, així com garantir la igual visibilitat de les dones creadores i artistes i permetre que aquestes tinguin les mateixes oportunitats d'accés als llocs de poder. Es tracta doncs d'un principi universal. En canvi, l'equitat és un estadi al qual s'arriba després d'haver reconegut les desigualtats que pateixen les persones. Implica, per tant, reconèixer les diferències per tal de poder garantir la igualtat (CIRD, 2017).

Fomentar la participació a les polítiques culturals esdevé també una manera de reconèixer precisament l'agència de tota la ciutadania, fent subjecte actiu fins a aquells sectors de la societat més vulnerables. Així doncs, a través de l'accés cultural i la conseqüent participació cultural de manera activa es pot començar a construir un model centrat en aconseguir la igualtat i allunyat de les desigualtats culturals pròpies del sistema patriarcal. Fomentar la participació de la ciutadania i permetre el seu apoderament també serveix per a reforçar l'idea de la cultura com a bé comú i per tant com a element cohesionador a preservar entre totes.

A l'àmbit de les polítiques culturals locals es poden tenir en compte tres tipologies de participació segons el tipus d'ús que es fa del concepte de participació:

Participació-accés. Fa referència a les activitats promogudes pels governs locals (i els equipaments públics). Participació-pràctica. Té a veure amb aquella pràctica cultural ciutadana que permet la creació, l'expressió o la formació. Participació-comunitat. Es relaciona amb el fet de formar part d'entitats, grups o col·lectius culturals, amb un mínim de grau de formalització (Barbieri i Salazar, 2019: 11).

Amb aquesta classificació es pot veure que segons els tipus d'interacció que es fa amb la cultura, apareixerà una manera o altra de participació. Les tres tipologies poden anar relacionades i tenen com a nexe comú el dret a participar en la vida cultural d'un indret determinat. L'element local té un protagonisme especial en tot aquest desenvolupament teòric i pràctic, tal com s'ha assenyalat a la introducció. Si bé és cert que estem parlant de drets culturals universals i que pot donar la sensació que ens referim a aspectes molt allunyats de la realitat local i quotidiana d'un municipi, la realitat és que al tractar-se de drets socials han d'esdevenir necessàriament aplicats a la realitat de cada comunitat. De fet, aquesta és una de les raons per la qual la cultura esdevé una eina transformadora, ja que es troba present a

qualsevol indret i per això és menester vetllar per la igualtat d'accés i participació en la vida cultural.

Tanmateix, des de l'àmbit local podem parlar de comunitat, de proximitat i per tant treballar per fomentar la cohesió social, la interacció ciutadana des d'una mirada aplicada al territori, amb projectes i programes arrelats al municipi. A la vegada aquesta proximitat ens planteja que:

La proximidad tiene que ver con la creación de un sistema cultural orientado a la ciudadanía, que anuncia una relación activa con ésta para que no sea un sujeto pasivo sino también un agente capaz de dirigir un destino propio en lo que a cultura se refiere.

La proximidad, así, sirve a la democratización cultural (por facilitar el acceso) pero también a la democracia cultural, por convertir a la población de sujeto u objeto pasivo (receptora o espectadora de cultura) a sujeto activo (creadora, portadora de cultura) (Derechos, 2019: 15).

Certament, les polítiques culturals participatives sempre es mouen entre dos eixos de comportament que seria la democratització cultural, la qual vetlla per facilitar l'accés a recursos i pràctiques culturals, i la democràcia cultural, caracteritzada per treballar per a que la població sigui partícip i agent actiu ja sigui a través de la creació, la gestió i la presa de decisions. Recuperant els diferents tipus de participació, si es vol arribar a potenciar tot el poder transformador que alberga la cultura s'ha d'anar més enllà de la "participació-accés" on les institucions vetllen per a oferir activitats dirigides a tota la ciutadania en general, sinó que s'han de promoure les participacions de tipus pràctica i de comunitat. És en els espais de formació i expressió artística, de compartir en comunitat uns interessos culturals comuns on es pot fomentar més la capacitat creadora i cultural de totes les persones, reconeixent així la representació de totes en el panorama cultural. Es tracta, doncs, de dirigir el focus en les

persones i la seva capacitat activa (Derechos, 2019: 16), anant més enllà de l'accés passiu a activitats culturals, d'aquí el fet de que al principi de l'apartat parlés de polítiques culturals actives.

4. Diagnosi

En aquest apartat es duu a terme un estudi i anàlisi del context cultural de la Selva del Camp. Es pretén fer una anàlisi des d'una perspectiva de gènere dels elements, agents i equipaments que conformen la política cultural local. Per això es duu a terme una anàlisi de la política cultural local en un sentit ampli, des de l'administració pública com des dels agents privats. Evidentment, aquesta diagnosi és limitada ja que es fa en un moment concret sobre un escenari concret i amb unes circumstàncies específiques. Conseqüentment, es tracta d'una aproximació que ens proporcionarà una fotografia d'un instant i des d'un punt de vista determinat.

Malgrat que cada diagnosi és diferent perquè depèn del context en què neix, s'han de tenir en compte alguns elements clau com ara el context sociodemogràfic i econòmic, l'organització política, els equipaments, l'oferta cultural i les relacions amb els agents culturals implicats en el territori. Aquest últim aspecte és de vital importància per a estudiar el conjunt de relacions en el context cultural i tenir en compte aspectes com ara la participació cultural, la igualtat i l'accessibilitat a formar part de la vida cultural del municipi (Rausell et al., 2007).

4.1. Anàlisi de l'entorn

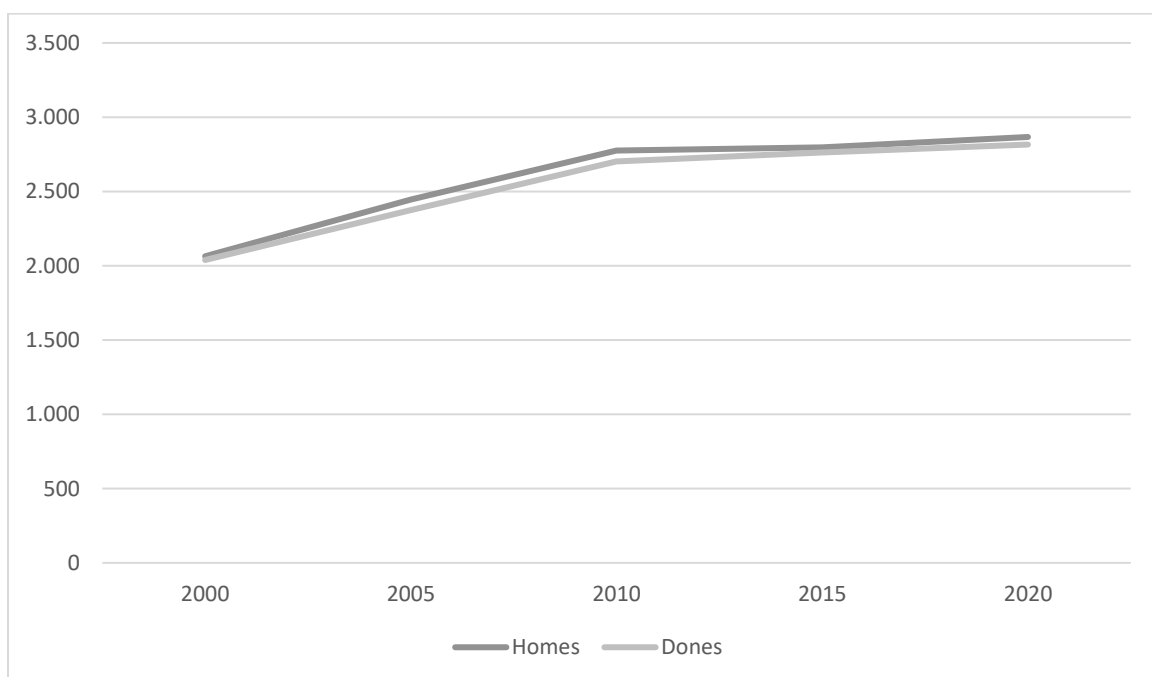
Context demogràfic

El municipi de la Selva del Camp forma part de la comarca del Baix Camp, a la província de Tarragona (Catalunya). Geogràficament la Selva del Camp s'estén des de la plana fins als primers contraforts de la serra de la Mussara, esdevenint un indret amb una gran riquesa natural

i paisatgística. A la vegada, el municipi disposa de bones connexions per carretera, trobant-se només a 7 km de la capital de comarca que és Reus.

La població de la Selva del Camp està formada per un total de 5.683 persones l'any 2020, 2.816 (49,55 %) són dones i 2.867 (50,45 %) homes. El municipi va experimentar una creixença de població a partir de l'any 2004 la qual s'ha mantingut estable durant els darrers anys des de l'any 2010.

Gràfic 1. Evolució de la població a la Selva del Camp

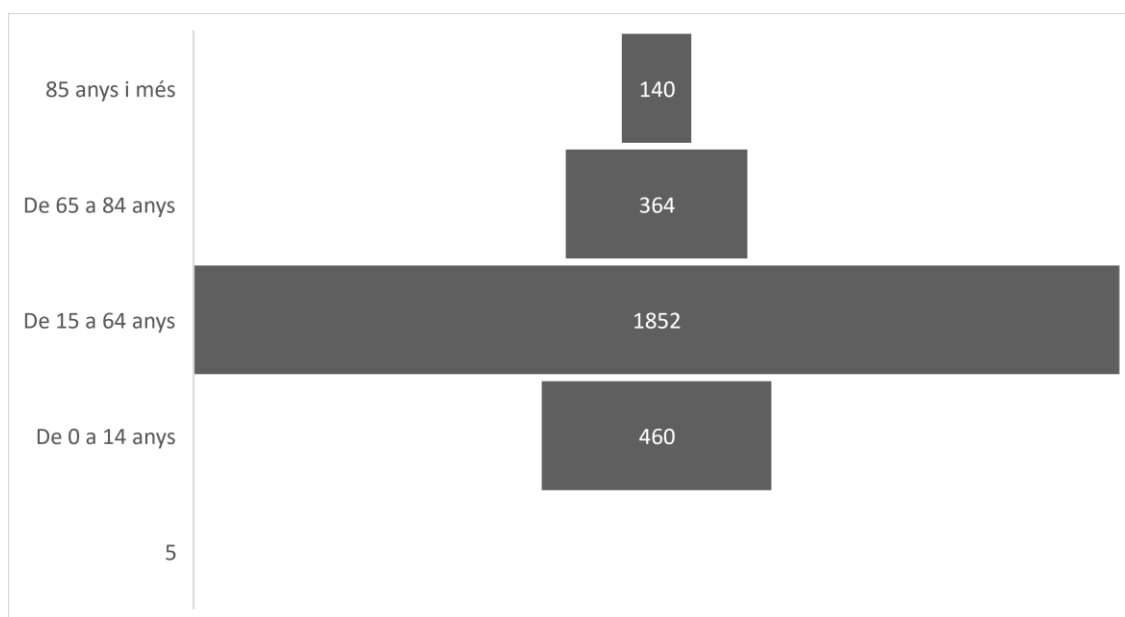


Font: elaboració pròpia a partir de dades de l'IDESCAT (2021)

Pel que fa a les franges d'edat, dels 0 als 14 anys hi ha una població de 460 dones (47,7%) i 490 homes (52,3 %). Seguint amb la població jove i adulta, dels 15 als 64 anys el gruix de la població el conformen 1.852 dones (48,8%) i 1.941 homes (51,2%). Seguint amb els sectors de més edat, entre els 65 i 84 anys al municipi de la Selva hi viuen 364 dones (51,7%) i 342

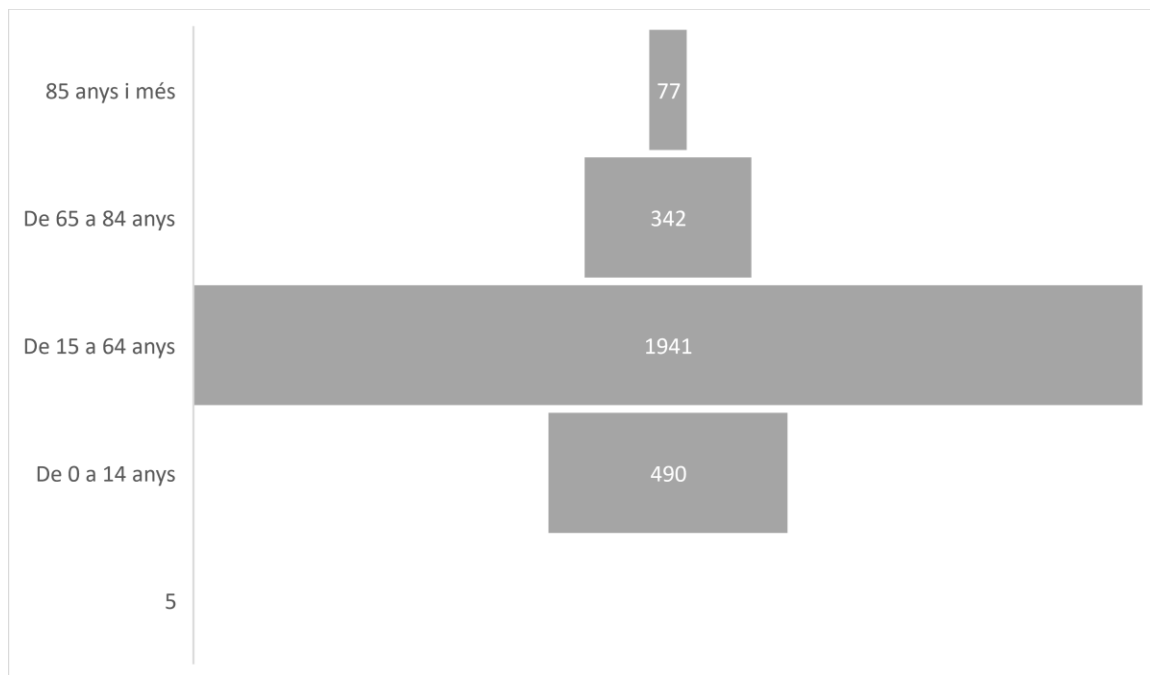
homes (48,3 %). Per últim, a la franja de 85 anys i més, hi ha un total de 140 dones (64,5 %) i 77 homes (35,5 %). Aquestes xifres evidencien que hi ha una lleugera tendència a haver-hi més habitants homes que dones, però aquesta xifra es capgira a mesura que s'arriba a les franges de més edat, ja que a partir dels 65 anys en endavant hi conviuen més dones que homes al municipi de la Selva. Si aquestes xifres es posen en relació amb la resta de la comarca del Baix Camp veiem com de la franja d'edat dels 0 als 14 anys les dones de la comarca són un total de 15.479 (15,7%) mentre que d'homes són 16.682 (16,9 %). De la franja de 15 a 64 les dones conformen un grup total de 63.856 (50,1%) i d'homes 63.687 (49,9%). Seguit de la franja d'edat corresponent dels 65 als 84 anys de dones n'hi ha 15.638 (53,7%) i d'homes 13.476 (46,3%) a la comarca del Baix Camp. Finalment, de la franja d'edat més elevada, de dones n'hi ha un total de 3.531 (66,5 %) i d'homes 1.778 (33,5%). Així doncs, a diferència del municipi de la Selva del Camp, a la resta de la comarca la tendència és esdevenir una població més femenina que masculina en totes les franges d'edat menys a la de les persones més joves, amb un punt percentual de diferència.

Gràfic 2. Grups d'edat de dones a la Selva del Camp



Font: elaboració pròpia a partir de dades de l'IDESCAT (2021)

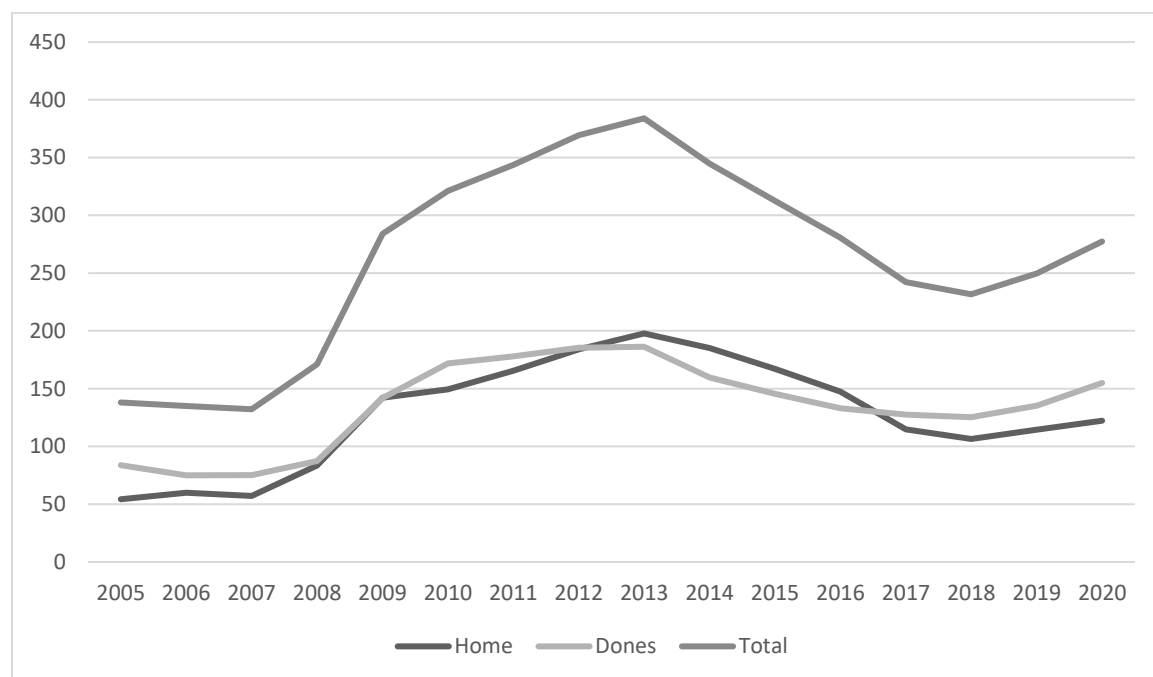
Gràfic 3. Grups d'edat d'homes a la Selva del Camp



Font: elaboració pròpia a partir de dades de l'IDESCAT (2021)

Si observem les dades ocupacionals, la Selva té un atur registrat de mitjana a l'any 2020 de 154,9 (55,9%) per a les dones i de 122,4 (44,1%) pels homes, evidenciant un atur més pronunciat pel sexe femení. Aquesta dada d'atur femení, en comparació amb la resta de la comarca suposa un 2% del total registrat. L'atur registrat a la resta de la comarca per a les dones és de 7933, 4 dones (56,4%) i 6128,9 (43,6%) d'homes aturats a tota la comarca segons les dades registrades.

Gràfic 4. Atur per sexes a la Selva del Camp



Font: elaboració pròpia a partir de dades de l'IDESCAT (2021)

Fent una anàlisi sobre les característiques poblacionals de la Selva del Camp no es pot deixar de banda quines són les procedències de la població.

Gràfic 5. Població per nacionalitat i sexe

		Estrangera						Total
		Espanyola	Resta UE	Resta Europa	Àfrica	Amèrica del Nord i Central	Amèrica del Sud	
Homes		2.641	113	6	74	4	18	2.867
Dones		2.617	88	12	58	8	23	2.816
Total		5.258	201	18	132	12	41	5.683

Font: Idescat, a partir del Padró continu de l'INE.

Font: IDESCAT

La nacionalitat espanyola és la predominant al municipi tot i que d'entre la població femenina l'origen més elevat en segon lloc és d'altres indrets de la Unió Europea, amb 88 dones (43,8%). Seguit de la Unió Europea, dels altres indrets on hi ha més presència femenina són les d'alguna

nacionalitat del continent Africà amb 58 dones (43,9%). Existeix un cert equilibri tot i que és evident que hi ha més presència masculina que femenina, una tendència present durant tota l'anàlisi.

Dades econòmiques

Des d'una perspectiva econòmica si es va a buscar la dada del PIB per habitant del municipi de la Selva, veiem que el PIB per habitant, l'any 2018, eren 53,4 milers d'euros, el qual en comparació amb la comarca que és de 23,1 milers d'euros per habitant està per sobre. I si es compara amb el total de Catalunya, està als 31,9 milers d'euros per habitant. El PIB a la Selva es manté estable amb un lleuger creixement amb el llarg del temps: l'any 2011 estava als 40,7 milers d'euros per habitant mentre que al 2018 arribat als 53,4 milers d'euros. Una altra dada que ens permet veure el benestar econòmic de la vila és la renda familiar disponible. A la Selva la renda familiar per habitant és de 15,2 milers d'euros, mentre que si es compara aquesta xifra amb la resta de la comarca és de 15,4 milers d'euros i de Catalunya és de 17,6 milers d'euros per habitant (IDESCAT, 2021).

Pel que fa a la taxa d'atur, hi ha un 11,5% de taxa d'atur a tota Catalunya pels homes i un 14,3% per a les dones, gairebé 3 punts per sobre per al sector femení (EPA, 2021). Si atenem a les dades en concret de la Selva del Camp, malgrat no haver-hi una taxa d'atur registrada per sexe, veiem que hi ha un 10,81% d'atur registrat al setembre del 2020, un 2% del total d'atur de la comarca.

4.2.Anàlisi de la política cultural a la Selva del Camp

Amb la voluntat doncs d'analitzar la política cultural que es desenvolupa des de l'ajuntament de la Selva del Camp és important començar per identificar com s'organitza la gestió política

cultural del consistori. Tot seguit es tindran en compte de quins equipaments municipals disposa el poble de la Selva, quina és la programació que ofereix l'ajuntament i per últim, però no per això menys important, els agents culturals implicats en el sistema cultural local.

Organització política

Analitzar quina és la organització i el model institucional de l'ajuntament ajuda a saber des de quin patró de conducta política es parteix i així ser conscients de les característiques i limitacions de la política cultural (Martínez, 2020). Per aquest motiu, si s'observa el cartipàs municipal de l'any 2020-2022 (Ajuntament, 2021) es pot ubicar a Jordi Vinyals el qual ostenta les funcions també pertinents de tinent d'alcalde, així com les àrees de gestió d'estadística, hisenda i economia i agricultura, a més de la de cultura. Pertany al grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya juntament amb dos càrrecs electes més. El seu grup s'alterna l'alcaldia juntament amb el Partit Socialista de Catalunya. Des de la vessant més tècnica, l'àrea de cultura disposa d'un tècnic de cultura que gestiona i administra tota l'àrea de cultura. Segons la informació rebuda a través de les entrevistes, l'entesa amb altres àrees de govern és més fluida quan es tracta del mateix grup polític fet que és comprensible però a la vegada pot arribar a coartar les funcions del tècnic, ja que al cap i a la fi existeix també una estratègia política. Així doncs és normal que:

Com que la política cultural es tracta d'una acció governativa, és normal, lícit i coherent que es base en les orientacions ideològiques del govern que la desenvolupa, amb independència que aquesta la dissenye tenint en consideració els diferents agents i professionals o en un procés participatiu de governança. (Martínez, 2020: 28).

Recursos econòmics

La informació relativa als recursos econòmics destinats a l'àrea de cultura de l'ajuntament és valuosa per a poder entendre de quin accés a recursos es disposa. Segons les dades⁵ proporcionades pel mateix consistori, el total de la despesa pressupostada dels darrers anys es recull en les següents xifres. El pressupost de despeses total de l'any 2017 fou de 5.156.772,85€, l'any 2018 de 5.639.382,68€, l'any 2019 de 6.013.232,56€ i l'any 2020 va ser de 6.390.756,04€. De tot aquest pressupost, la partida de despeses destinada a cultura l'any 2017 va ser d'un total de 38.372,03€, l'any 2018 de 49.964,66, l'any 2019 de 55.333,92€ mentre que l'any 2020 va a ver una despesa de 25.850,46€. És a dir, l'any 2017 es va destinar un 0,7% del total de despeses a cultura, l'any 2018 i 2019 un 0,9% i l'any 2020 un 0,4% del pressupost total. Aquest fet probablement aniria associat al context propiciat per l'emergència sanitària provocada per la pandèmia i la cancel·lació de la majoria d'esdeveniments culturals al municipi. En definitiva, es tracta d'un nombre percentual que ha anat fluctuant però que tot i així en cap ocasió ha arribat a l'1% destinat a l'àrea de cultura, aspecte a tenir en compte a l'hora d'analitzar tant els equipaments com les activitats dutes a terme.

Equipaments municipals

És important atendre a la tipologia d'espais públics dels quals la població disposa. D'ells depèn l'adaptabilitat dels formats de les activitats programades ja sigui per part de l'ajuntament com per cessió d'espais per a altres entitats. Els principals equipaments municipals que estructuren la majoria de les activitats del municipi són els següents:

- Castell del Paborde: és l'equipament principal del municipi i pol d'atracció cultural per a diversos usos. L'equipament gaudeix d'un auditori, diverses sales d'exposicions, un

⁵ Totes les dades completes es troben disponibles a l'annex 5 d'aquest treball.

hall i una terrassa amb un caràcter polivalent. Actualment és on també es troba l'oficina de turisme.

Auditori del Castell del Paborde



Font: Ajuntament de la Selva del Camp

- Mas de l'Hort d'Iglésies: l'edifici és una antiga masia vuitcentista on hi alberga la Biblioteca Municipal i l'Arxiu Històric a més d'altres equipaments públics. La part exterior de l'equipament gaudeix d'uns jardins amplis així com d'un escenari, una pista multi-usos i un envelat per acollir diversos actes públics.

Mas Hort d'Iglésies



Font: Ajuntament de la Selva del Camp

- Auditori Santa Llúcia: és una antiga capella-hospital d'estil gòtic convertida en sala d'actes i concerts. Des de l'any 2018 compta amb un casal annex destinat a revitalitzar les activitats culturals del nucli antic (Ajuntament de la Selva del Camp, 2021).

Auditori Santa Llúcia



Font: Ajuntament de la Selva del Camp

Es tracta d'infraestructures totes elles amb un ús polivalent i força actiu. L'Hort d'Iglésies i el Castell del Paborde serien els dos equipaments de més magnitud i els que acullen més usos i activitats. A la Selva del Camp existeixen altres espais que també programen activitats culturals com ara la Defensa Agrària, una societat privada que esdevé un gran pol d'atracció social i cultural de la vila. Disposa d'un teatre al seu interior el qual necessitaria una rehabilitació profunda i per aquest motiu es troba tancat actualment (Vinyals, comunicació personal, 16 febrer 2021) Existeix un altre espai que en el passat també desenvolupava activitats culturals i era l'Ateneu El Lauro, una altra societat privada. Actualment l'activitat d'aquest espai ha cessat i l'edifici es troba malmès pel pas del temps, malgrat històricament haver estat la societat recreativa amb més transcendència de la vila (EPIM, 2021). Fa uns anys es va intentar arribar a un acord amb els socis de l'Ateneu per tal de recuperar l'edifici ja que gaudeix d'un teatre i d'altres espais amb moltes possibilitats, però al ser de titularitat privada finalment els socis van

decidir no tirar endavant la proposta de l'ajuntament (Vinyals, comunicació personal, 16 febrer 2021).

Programació cultural municipal

L'oferta cultural de la Selva del Camp esdevé variada i constant durant tot l'any. Per part de la regidoria de cultura es mostra atenció en el fet d'aconseguir crear una programació estable, amb un contingut per a tots els públics i d'interès general (Vinyals, comunicació personal, 16 febrer 2021). A grans trets, la visió per part del consistori es basa en la democratització cultural, és a dir, que totes les vilatanes i vilatans puguin tenir accés a la cultura. Es tracta doncs d'una oferta variada on hi predominen els concerts musicals, les arts escèniques i el cinema. Per contra, les exposicions artístiques són més escasses. Pel que fa a l'àmbit patrimonial, recentment s'ha inaugurat una primera fase de museïtzació del Castell del Paborde, reforçant així la vessant patrimonial del territori.

S'ha decidit analitzar amb perspectiva de gènere la programació cultural municipal amb més recorregut i presència al municipi, posant el focus en l'equipament del Castell del Paborde, ja que es tracta del més actiu de titularitat municipal. A grans trets és l'espai amb més activitat i més variada, podent així extreure una mostra general i representativa de l'activitat cultural. Evidentment a la Selva del Camp hi succeeixen de manera simultània altres activitats i esdeveniments de caire cultural que aquí no queden recollits ja que el temps d'anàlisi és limitat. L'accés a la informació de la programació ha estat facilitada pel personal municipal, concretament el tècnic de cultura.

Així doncs, d'una banda s'ha analitzat la programació d'activitats feta per l'ajuntament de la Selva des d'una perspectiva de paritat, analitzant si hi ha més presència femenina, masculina o

paritària a dalt de l'escenari del Castell del Paborde. D'altra banda, amb l'activitat de Cinema a la Fresca s'ha aplicat una versió del test de Bechdel per a fer una anàlisi del contingut de les pel·lícules que s'han programat al llarg dels darrers anys. La programació analitzada comprèn l'activitat dut a terme des de l'any 2016 fins el 2019.

Començant per la programació al Castell, malgrat tractar-se d'una programació amb un contingut variat i heterogeni, seguint la política cultural basada en la democràcia i la diversitat cultural i en l'interès compartit, es detecta una marcada majoria masculina a dalt de l'escenari.

Com a la majoria d'ajuntaments, els criteris de selecció de les activitats que es programen des de l'ajuntament segueixen, d'una banda, un criteri de contingut i, de l'altra, de pressupost, intentant equilibrar la balança entre una i l'altra. Tal com explica el regidor de cultura trobar l'equilibri entre la partida pressupostària i el contingut de qualitat i apropiat del que es programa a vegades pot ser tot un repte. De totes maneres, la mirada des de la qual es programa va més enllà de les limitacions pressupostàries. Clarament la mirada de gènere per tal de fer una programació paritària no és quelcom que s'hagi tingut en compte en la programació del Castell del Paborde, i com bé ha explicat el regidor (Vinyals, comunicació personal, 16 febrer 2021). De totes maneres, s'ha de remarcar que hi ha hagut una evolució favorable cap a una major paritat amb el pas del temps, aspecte que podria ser degut tant a un augment de l'oferta d'espectacles amb més presència femenina que arriben a l'ajuntament d'una manera passiva com explica el tècnic de cultura (Rofes, comunicació personal, 2 març 2021) les propostes de programació cada vegada són més paritàries, amb un fort augment de la presència de dones. Tal com es pot apreciar a les taules⁶ elaborades a partir de la informació proporcionada pel tècnic de cultura, la tendència és cap a la paritat. Així, mentre que a l'any 2016 hi ha una

⁶ Aquestes taules es poden consultar als annexos d'aquest treball.

marcada presència majoritària d'homes: de les 18 actuacions només 2 tenen una presència majoritària de dones. En canvi, a l'any 2019 de les 7 programades 4 tenen majoria de dones a dalt de l'escenari.

En relació a la programació elaborada durant els darrers anys per l'activitat del Cinema a la Fresca, el test d'elaboració pròpia⁷ que es dedica a analitzar el contingut de les pel·lícules programades conclou que hi ha una lleugera tendència a la millora en el contingut, ja que hi ha menys presència de pel·lícules amb contingut sexista, però tot i així no és una millora significativa, ja que, per exemple, hi ha encara més pel·lícules amb protagonistes homes que dones o s'han programat tots els anys pel·lícules on les dones apareixen sexualitzades.

Així doncs, la paritat i la inclusió de dones a dalt de l'escenari a la programació del Castell pot ser degut a causes externes, ja que a les ofertes rebudes per a programar cada vegada hi ha més dones i per una altra part pot ser degut a la influència de la regidoria d'igualtat.

Els recursos culturals no són només les activitats programades per part de l'ajuntament, ja que al ser un bé comú de creació col·lectiva i cohesió identitària, totes les persones del municipi poden esdevenir agents culturals i com a tals des del consistori se'ls hi ha de permetre l'espai perquè això succeeixi. Estariem doncs passant de la democratització cultural — posició predominant des de la política cultural de l'ajuntament — a la democràcia cultural.

Agents culturals

Si s'atén a l'activitat cultural del territori, un gran pes se l'emporten les entitats i associacions culturals i socials. La Selva del Camp gaudeix d'un ric teixit cultural i associatiu que es manté

⁷ Aquest test es pot apreciar al complet als annexos d'aquest treball.

dinàmic i disposa de molts anys de història. És quelcom característic i diferenciat d'altres municipis de la zona. Tenir localitzada l'activitat que totes aquestes entitats i associacions mantenen amb el territori és important per a saber com implementar la política cultural. Al cap i a la fi són agents que “es convertiran en prescriptors de les accions que es desenvolupen en la política cultural municipal” (Martínez, 2020: 23). Analitzar el teixit associatiu és també una bona manera d'entendre quina relació desenvolupa el consistori amb les entitats, quin és el grau d'activitat i d'interès cultural així com les motivacions de la població en vers la cultura.

Així doncs, posteriorment a les entrevistes amb el regidor de cultura i el tècnic de cultura, es constata que uns dels agents culturals que tenen més pes al municipi són les entitats i associacions culturals. Es per aquest motiu que es contacta amb totes les entitats i associacions culturals vinculades al municipi i se les convida a participar a un grup de discussió, per tal de descobrir quines són les seves inquietuds i percepcions al voltant de la cultura i la igualtat de gènere.

La igualtat de gènere: conversa amb entitats

En aquest apartat es recullen les conclusions sorgides després de dur a terme un grup de discussió amb diverses entitats culturals del municipi. Del fructífer debat s'han pogut recollir els següents punts que serveixen per complementar la diagnosi:

- Androcentrisme cultural: totes les entitats estan d'acord en que socialment i històricament hi ha una manca de representació i de referents dones. Tant pel que fa a l'autoria de les partitures, les fonts històriques i literàries o inclús a l'hora de trobar ponents per a tractar certs temes. Estan d'acord en que existeixen unes desigualtats estructurals provocades per la societat patriarcal i coincideixen que aquests comportaments estan canviant amb el pas del temps i el relleu generacional.

- Representació i visibilitat: d'una banda, les entitats coincideixen en que les dones sempre hi han estat, però no de manera visible ni representada. Des de la Confraria de la Sang es diu que han estat molts anys d'història sense cap dona i que actualment han entrat les primeres dones a la junta. Va passar el mateix fa uns anys a la Banda de Música. Es conclou, per tant, que si les dones ocupen càrrecs de responsabilitat visible ajuda a visibilitzar i a normalitzar la seva presència. De fet, la portaveu de la Banda de Música i la Confraria se n'adona de la importància de la seva presència en tant que dona a les juntes, ja que gràcies a ella després s'hi han anat sumant altres dones. D'altra banda, també sorgeix la idea de que hi ha una responsabilitat per part de les dones implicades a les entitats per tal de fer-se visibles i reivindicar el seu espai. De fet, des del Casal Popular La Raconera s'explica la doble càrrega que les dones destinen al Casal, ja que a banda de destinar temps i recursos a l'entitat general mixta també en destinen a espais no-mixtes per tal de conformar la mirada feminista. Sobre càrregues també en parla el Centre d'Estudis Selvatans, el qual explica les dificultats per tal d'aconseguir paritat a la junta, ja que algunes de les dones que eren a la junta han hagut de renunciar-hi per dedicar-se a les tasques de cura.
- Participació i compromís: la percepció general és que existeix una manca de participació i compromís, sobretot per a carregar més pes de responsabilitat i tirar endavant les entitats. Per part del Casal Popular es diu que tot i ser un projecte en que la junta és molt jove i amb forta presència femenina, degut a la COVID-19 la participació ha minvat molt. Aquesta és una percepció compartida amb les altres entitats. Des de la Banda de Música i el Centre d'Estudis Selvatans afegeixen que és difícil aconseguir un relleu generacional, manca presència jove ja sigui d'homes o de dones. Tanmateix, es reflexiona al voltant de l'actitud consumidora que desenvolupa el municipi en general amb les entitats, les quals hi participen de manera passiva, sense

involucrar-s'hi de manera activa. És a dir, les entitats perceben que la manca d'implicació de la vila amb les associacions fa que aquestes siguin percebudes com un producte a ser consumit en moments puntuals de l'any, malgrat tractar-se d'entitats que tenen activitat durant tot l'any i que al seva voluntat principal és la de fomentar l'activitat cultural diversa al municipi. Això es diu que és fruit de la societat de consum i que difícilment és remeiable, almenys des de l'àmbit particular ja que es tracta d'un problema global. A més, s'afegeix que participar de la vida cultural i associativa és un dret però a vegades falta temps per poder-ho fer tot, hi ha per tant poques persones i molt implicades, fet que fa que es desequilibri la balança i acaba desgastant a les persones que conformen les entitats.

- Relació entre entitats i ajuntament: totes les entitats estan d'acord en que són autònomes de l'ajuntament, i que hi tenen una relació sobretot de caire econòmic per a les subvencions que proporciona. Sí que es duen a terme algunes col·laboracions però es troba a faltar moltes vegades continuïtat i suport. D'una banda recalquen el fet de que són entitats independents de l'ajuntament però a la vegada consideren que s'hi podrien establir més relacions de seguiment i col·laboració, no tant de caire extractivista, en que es dona suport a les entitats en moments puntuals i no en el seu dia a dia. Sorgeixen alguns casos d'exemple en que l'ajuntament ha desenvolupat un paper de mitjancer com ara quan l'Assemblea de joves va voler crear el punt lila per la festa major i l'ajuntament va fer d'intermediària amb el Consell Comarcal amb l'objectiu de que les joves implicades es formessin. Tot i així, posteriorment no van trobar més seguiment per part de l'ajuntament a l'hora de donar suport a la gestió del punt lila. O per exemple, amb la creació de les Taules per la Igualtat sorgeix la reflexió de si l'ajuntament ha de vehicular a través de la Taula totes les iniciatives d'igualtat i fer que la Taula sigui un punt de trobada per a que les entitats generin i s'interrelacionin.

Per tal de concloure aquest apartat sobre les entitats culturals del territori, es constata que existeix consciència de gènere i les desigualtats que implica tenint en compte la societat en la que ens trobem immerses. De totes maneres, es percep que és una qüestió que esdevé en tant que voluntat individual i de pes exclusiu en les dones quan s'hauria d'aconseguir una responsabilitat col·lectiva. Afegit a això sorgeix constantment la justificació que la desigualtat és fruit de la societat i que com a tal és molt difícil de canviar o que és un canvi que es produeix gràcies al relleu generacional. Però, tal com defensa Tània Verge: “És important subratllar que les dades no milloraran per si soles amb el mer pas del temps sense l'adopció de mesures correctores de la desigualtat, com s'ha observat també en l'àmbit polític, sindical o econòmic.” (Verge, 2018: 36). Aquestes mesures clarament no les poden adoptar individualment cada entitat sinó que han de rebre un suport coordinat des del consistori, a través del Pla d'Igualtat, per exemple. I pel que fa als problemes de compromís i participació, malgrat ser una problemàtica que afecta tant a homes com a dones, es constata que hi ha certes dificultats per a l'accés de les dones a les juntes de les entitats, sobretot pel que fa a la gestió del temps i la conciliació. En aquest cas doncs caldria fer revisió i “plantejar-se si les dinàmiques i cultura organitzatives de l'entitat estan reforçant la desigualtat de gènere que encara preval a la societat amb uns usos del temps gens conciliadors amb l'equilibri entre la vida pública i la vida personal i familiar.” (Verge, 2018: 38). Així doncs, es pot concloure que hi ha una bona predisposició per fer aconseguir unes entitats més inclusives, també en matèria d'igualtat de gènere, però faltaria passar a l'acció amb algunes mesures concretes. Això es recollirà a l'estratègia que posteriorment es plantejarà en aquest treball.

4.3. Anàlisi de la política d'igualtat a la Selva del Camp

Una diagnosi amb perspectiva de gènere d'aquestes característiques quedaria mancada de contingut si no es tractés també un dels àmbits importants pel que fa a la creació de polítiques

i accions per la igualtat com és ara la regidoria d'igualtat. Es tracta d'una regidoria nova al municipi de la Selva, creada l'any 2019 des de zero. La regidora delegada és la Laura Girona, responsable també de les àrees de Joventut, Formació, Ocupació, Participació i Transparència i forma part del grup polític d'Esquerra Republicana de Catalunya, el mateix que el de la regidoria de cultura.

El naixement de la regidoria d'igualtat suposa un repte tant pel consistori com per la vila en general, ja que és dels poc municipis petits del Baix Camp que aposta de manera explícita i visible treballar per la igualtat de gènere. Si bé és una regidoria molt necessària encara es troba en vies de consolidació. Tal com explica la pròpia regidora (Girona, comunicació personal, 17 febrer 2021), no es troba amb reticències explícites per part de les altres àrees o grups municipals però sí certa passivitat per ignorància sobre la importància de treballar per aconseguir la igualtat. Per això un dels principals objectius de la regidoria d'igualtat és la de d'implementar el Pla d'Igualtat Intern per l'ajuntament de la Selva. Posteriorment hi ha la intenció d'elaborar un Pla d'Igualtat per la ciutadania, dirigit als i les habitants del municipi.

Programació i línies d'actuació

És destacable que una gran part de les activitats que es programen des de la regidoria d'igualtat tenen un caràcter cultural. Això pot ser degut en part a que comparteixen grup polític i inclús espai físic de treball. A diferència del regidor de cultura el qual es troba ubicat a l'edifici principal, la Casa de la Vila, tant la regidora d'igualtat com el tècnic de cultura així com la de joventut es troben ubicats a l'edifici de l'Hort d'Iglésies, espai de múltiples usos, entre ells la Biblioteca Municipal, tal com s'ha explicat en pàgines anteriors. Així doncs l'entesa entre regidoria de cultura i igualtat és fluida no només per l'afinitat política sinó per una qüestió de proximitat. De totes maneres, la regidoria d'igualtat també acaba creant aliances amb les àrees

de salut i ensenyament que tot i no formar part del mateix grup polític hi ha entesa per les característiques afins de la política pública. Tot i així, si bé és cert que la regidora és conscient de les afinitats també es topa amb reticència, malgrat tractar-se d'una regidora que va més enllà del posicionament, ja que planteja un treball transversal a assolir per part de totes les àrees de treball del consistori.

Una altra de les qüestions que ha sorgit al llarg d'aquesta diagnosi ha estat la participació. En tant que regidora delegada de l'àrea de participació, durant l'entrevista també s'han abordat aspectes de participació. La responsable política expressa la importància del foment de la participació per part de la ciutadania, i explica la intenció de tirar endavant un nou Pla de Participació el qual es troba pendent d'aprovació ja que s'ha d'acabar de negociar amb altres grups polítics. També és conscient de la força que té el teixit associatiu i d'entitats del poble tot i que reconeix que a vegades l'entesa entre ajuntament i entitats no sempre és fluida, ja que al representar un organisme públic hi ha certes resistències pel que fa a la percepció de l'ajuntament com a institució aliena. Aquest punt de vista es reforça amb les conclusions extretes del grup de discussió amb les entitats culturals, on marquen la relació d'independència amb l'ajuntament. Tot i així, ambdues parts expressen la importància de poder col·laborar, la qüestió seria trobar una entesa sobre quin hauria de ser el paper a desenvolupar per part de l'ajuntament.

Per últim, una de les actuacions que ha iniciat la regidoria d'igualtat ha estat la creació de les Taules d'Igualtat. Un espai que amb el suport del Consell Comarcal té com a objectiu començar a crear les estructures a fi d'efecte de fomentar la participació de la ciutadania en termes relacionats amb la igualtat. Actualment la Taula d'Igualtat ja gaudeix d'un reglament i, per tant, d'una organització i responsabilitats compartides. Aquestes Taules es creen també amb

l'objectiu de coordinar-se per a promoure un futur Pla d'Igualtat per la ciutadania, ja que a través de les Taules es podran vehicular les necessitats i propostes d'acció i millora. Es tracta doncs d'un projecte encara ara embrionari però amb perspectives d'assolir pes i autonomia, sempre i quan es cuidi i alimenti tant per part del consistori com de les entitats i persones involucrades. Queda per veure si les Taules d'Igualtat mantindran un caràcter molt alineat amb les actuacions per part de la regidoria d'igualtat o si acabarà conformant activitat més enllà de la institució municipal. Són múltiples els agents i persones a títol individual que vetllen per la igualtat de gènere al municipi, i les Taules haurien d'esdevenir un catalitzador a través del qual articular-ho.

4.4. Conclusions de la diagnosi

A continuació es detalla un esquema de les debilitats, amenaces, forteses i oportunitats (DAFO d'ara en endavant) que s'han recollit de la diagnosi. Es tracta de resumir les conclusions de la diagnosi de la política cultural desenvolupada darrerament tenint sempre en compte la perspectiva de gènere.

<u>Debilitats</u>	<u>Amenaces</u>
- Manca visió de gènere a la política cultural - Manca de comunicació entre ajuntament i entitats - Baixada de pressupost - Poca consciència de la necessitat de la igualtat de gènere	- No rebre prou reforços o subvencions per ser un municipi petit - A l'ombra d'un municipi més gran - Esdevenir poble dormitori

- Relació poc continuada amb el teixit associatiu	
<u>Fortaleses</u> - Infraestructures municipals sòlides - Personal municipal conscienciat	<u>Oportunitats</u> - Entesa entre regidoria d'igualtat i cultura - Entitats i associacions obertes a col·laborar - Entitats i associacions actives i variades - Població connectada amb una capital de comarca - Municipi que esdevé referent per d'altres municipis més petits - Context català cada vegada més disposat a elaborar polítiques transversals de gènere

A tall de conclusió, aquesta diagnosi ha permès radiografiar la política cultural de la Selva del Camp amb perspectiva de gènere. En primer lloc, les principals debilitats que mostra la diagnosi van en relació a l'elisió de la perspectiva de gènere per part de la política cultural, així com en certes ocasions manca de coordinació amb les altres àrees del consistori. També crida l'atenció la certa desconexió o manca de relació continuada entre l'àrea de cultura i les

entitats culturals del territori. El retall pressupostari també és quelcom important a destacar ja que sense ell la gestió de la política cultural pot ser més complicada. Una altra debilitat esdevé la manca de consciència de la importància de programar amb perspectiva de gènere.

En segon lloc, pel que fa a les amenaces, per la mida del municipi es reben menys ajudes o que quedi a l'ombra de la capital. Lligat a això també és una amenaça el fet de que la població es converteixi en un poble dormitori degut a la influència de les altres ciutats grans del voltant i la manca de foment del teixit social i associatiu del poble per tal de convertir-se en un pol d'atracció cultural.

En tercer lloc, les fortaleeses que presenta la diagnosi de la política cultural van en direcció a les infraestructures ja sigui tant des d'una perspectiva material com d'iniciatives consolidades. També esdevé una fortalesa la predisposició pel personal municipal així com fins i tot per part del responsable polític de revertir la situació i treballar per a fer una política cultural on la perspectiva de gènere hi sigui més present.

Per últim, si apellem a les oportunitats des de la perspectiva cultural la presència d'entitats i associacions culturals i socials es tracta d'un punt a favor fonamental ja que és símptoma de vitalitat, inquietud i caràcter propi des del municipi. Existeixen oportunitats d'entesa entre la regidoria de cultura i la d'igualtat les quals poden ajudar a incorporar la perspectiva de gènere a la política cultural i esdevenir més participativa. A més, les entitats i associacions mostren una actitud oberta a col·laborar amb el consistori, també pel que fa a assolir la igualtat de gènere en l'àmbit cultural, una oportunitat més per la política municipal. En general el municipi de la Selva esdevé referent per la resta de municipis del voltant i es troba ben connectat amb la capital de la comarca que és Reus, fet que pot ser una oportunitat per a ser un pol d'atracció d'activitats

culturals. I des d'una perspectiva estratègica territorial, les polítiques d'àmbit català són cada vegada més de caràcter transversal, fet que pot propiciar un canvi en la política cultural del municipi.

5. Estratègia

Tan bon punt s'elabora la diagnosi, es detecten les necessitats que cal abordar i l'estratègia que cal plantejar per tal de fer front a les problemàtiques detectades. Tanmateix aclarir que l'àmbit d'actuació d'aquest Pla d'Acció Cultural es centrarà tant en les dones com en d'altres identitats de gènere, advocant sempre per la inclusió.

Amb una idea clara des d'on partim, es pot plantejar la missió i la visió que operaran a través d'aquesta estratègia, la qual s'ha de sostenir sobre uns objectius estratègics clars. Conseqüentment, per tal d'acomplir els objectius marcats es proposaran un seguit de línies d'acció que esdevindran la part activa del Pla d'Acció Cultural que permetrà millorar la situació diagnosticada. En aquest apartat doncs es descriu la futura cara visible del Pla d'Acció i per aquest motiu ha de tenir una temporalització acotada en el temps i una pressupostació designada per tal de conèixer els recursos a considerar (Generalitat de Catalunya, 2019). Per últim, l'estratègia ha de gaudir d'uns indicadors determinats que ajudin a elaborar l'avaluació posterior a la implementació del Pla. Aquest apartat malgrat ser l'últim és dels més importants ja que ens permetrà millorar la política cultural així com fer un seguiment a llarg termini de la implementació del Pla (Martínez, 2020).

5.1.Missió i visió

La ideació tant de la missió com de la visió d'aquest Pla es basa en gran part en la inspiració que proporciona *Cultura 21: Acciones* (CGLU, 2015). Es tracta de l'agenda 21 de la cultura

sorgida de la posterior revisió del primer document d'abast mundial que té per objectiu general assentar les bases per aconseguir el compromís dels governs locals pel desenvolupament cultural. En aquest document es revisa allò dit l'any 2004 i s'acorden un nou seguit de principis, compromisos i recomanacions pels governs locals que vulguin seguir unes línies d'actuació per tal de garantir el desenvolupament cultural en la seva política cultural municipal. Es tracta, doncs, d'un bon punt de partida que ajuda a assentar les bases ideològiques del Pla d'Acció Cultural, les línies fonamentals d'actuació així com tenir clara quina és la situació que volem que assoleixi el nostre municipi. En aquest document es recullen un seguit de valors inspiracionals que poden marcar els principis bàsics del Pla d'Acció Cultural d'aquest projecte. Són sobretot interessants els de l'apartat de "Cultura, drets i ciutadania" que apel·len als drets culturals on es cita la importància de garantir drets culturals, així com l'accés i la participació a l'univers cultural i simbòlic en tots els moments de la vida. També és interessant el fet de que es parli de democràcia cultural i que aquesta sigui entesa com a element fonamental per a promoure la participació i el diàleg (CGLU, 2015).

Per tot això, la missió del Pla d'Acció Cultural es basa en quatre principis bàsics:

- La diversitat cultural, la qual és el fonament del patrimoni cultural de la humanitat.
- La participació de diversos agents socials que garanteixin un desenvolupament cultural equitatiu i fomentin la governança participativa.
- L'accés a l'univers cultural i simbòlic en tots els moments de la vida.
- La promoció de l'expressivitat cultural sense discriminació per motiu econòmic, religió, edat, ètnia, identitat sexual o de gènere.

Aquests quatre principis bàsics són el motor que propicia una acció cultural que fomenti la igualtat i reconegui l'equitat cultural sense cap mena de discriminació. Per tant, la visió

d'aquest Pla és la d'aconseguir la igualtat de gènere en l'àmbit cultural garantint la diversitat i l'accés al món cultural.

5.2.Objectius estratègics

Una bona estratègia ha de plantejar objectius que segueixin les normes SMART les quals es podrien traduir al català com a objectius: específics, mesurables, assolibles i que es puguin temporalitzar. Pensar una planificació estratègica de manera detallada, descrivint les línies d'actuació i determinant quan es durà a terme ens pot salvar de moments d'incertesa com el que s'ha viscut durant la pandèmia (Interacció, 2021). Es tracta d'elaborar una estratègia flexible i adaptable, amb objectius realistes i acotats al territori en qüestió.

Objectiu estratègic 1

Visibilitzar la desigualtat estructural que pateix el món cultural degut al sistema patriarcal en el que vivim.

Objectiu estratègic 2

Fomentar la participació de les dones als òrgans de govern i presa de decisions de l'àmbit cultural.

Objectiu estratègic 3

Donar suport a l'expressivitat i creació cultural fomentant la representació, accés i participació de totes les identitats a la vida cultural, evitant l'hegemonia androcèntrica.

5.3.Propostes d'acció

Les accions conformen la part activa del Pla que permeten assolir els objectius estratègics plantejats. Sovint hi ha tendència a confondre les accions amb els objectius (Generalitat de Catalunya, 2019), però s'ha de tenir en compte que les accions o activitats són només les eines a través de les quals assolir els objectius plantejats després de detectar les necessitats del municipi sobre una temàtica en concret (Martinez, 2021). No oblidem tampoc que es tracta d'un Pla d'Acció Cultural amb l'objectiu general d'aconseguir la igualtat i l'equitat de gènere i que com a tal es centrarà en això precisament per a poder assolir els objectius estratègics en concret.

Objectiu estratègic 1

Visibilitzar la desigualtat estructural que pateix el món cultural degut al sistema patriarcal en el que vivim.

Acció 1.1: Participació de l'àrea de cultura a les formacions del Pla d'Igualtat Intern. Formació específica sobre perspectiva de gènere tant pel tècnic com pel regidor.

Acció 1.2: Aplicar els coneixements adquirits i la sensibilització en temes de gènere a la programació cultural municipal.

Objectiu estratègic 2

Fomentar la participació de les dones als òrgans de govern i presa de decisions de l'àmbit cultural.

Acció 2.1: Obrir un procés participatiu on s'hi involucrin totes les agents culturals del municipi així com les entitats i associacions culturals per atendre a les necessitats en qüestions d'igualtat de gènere.

Acció 2.2: Vehicular les demandes i necessitats del procés participatiu cap als òrgans de govern i presa de decisions.

Acció 2.3: Coordinar-se amb la Taula d'Igualtat del municipi per tal de donar suport a totes aquelles accions o necessitats que interpel·lin a l'àmbit cultural i creatiu.

Objectiu estratègic 3

Donar suport a l'expressivitat i creació cultural fomentant la representació, accés i participació de totes les identitats a la vida cultural, evitant l'hegemonia androcèntrica.

Acció 3: Crear un programa de dinamització sociocultural enfocat a donar visibilitat i apoderar a les dones creadores de la vila per tal de que les seves obres i creacions adquireixin rellevància.

5.4.Temporalització

L'espai de temps en el que es preveu el desplegament de totes aquestes accions compren tres anys de durada, des de l'any 2021 a l'any 2024. Al ser accions amb un alt grau de participació ciutadana és probable que sorgeixin necessitats noves a les quals atendre que impliquin una flexibilització dels temps d'aplicació de les accions. De moment, a priori, la calendarització de les accions seria a següent:

	octubre 2021- desembre 2021	gener 2022 – juny 2022	setembre 2022- desembre 2024	gener 2022 – desembre 2024
Objectiu estratègic 1	Acció 1.1	Acció 1.2		
Objectiu estratègic 2		Acció 2.1 Acció 2.3	Acció 2.2	

Objectiu estratègic 3				Acció 3
----------------------------------	--	--	--	----------------

5.5.Pressupost

El pressupost associat a cada acció dependrà de les necessitats de recursos que plantegi. En aquest cas es tracta d'aprofitar al màxim els recursos ja disponibles amb l'objectiu de desenvolupar un pla sostenible tan econòmicament com socialment i culturalment. Així doncs, de les accions plantejades les que precisarien d'un pressupost associat serien les següents:

Objectiu estratègic 1

Acció 1.1: pressupost associat per a la formació en perspectiva de gènere pel personal municipal.

Objectiu estratègic 2

Acció 1.2: suport tècnic i material en l'elaboració del procés participatiu, sobretot pel que fa a l'anàlisi de dades posterior.

Objectiu estratègic 3

Acció 1.3: contractació d'una empresa o persona responsable que promogui el projecte de dinamització sociocultural amb perspectiva de gènere.

Les tres accions amb un pressupost associat es podrien plantejar de cara a una licitació per tal de que una empresa externa especialitzada pogués dur a terme la labor. L'estimació dels costos variarà en funció de les candidatures presentades. Seguint el Codi per una contractació pública

socialment responsable de la Generalitat de Catalunya (Generalitat de Catalunya, 2017) sobre la contractació pública de serveis no només s’han de tenir en compte criteris que tinguin a veure amb la millor relació qualitat-preu sinó que es tracti d’empreses o altres organismes que proporcionin el servei de la manera més ètica i responsable possible. Tenint en compte això, es proposa una estimació de costos per a les tres accions que segons l’estudi de mercat seguirien els següents preus⁸:

Concepte	Unitats/ Hores	Preu
Formació a la plantilla tècnica i política	1 formació	200€
Anàlisi de dades del procés participatiu	50h	1500€
Elaboració i execució dinamització sociocultural	60h	1800€

5.6.Indicadors i avaluació de l’estratègia

Tota intervenció pública té una raó de ser i com a tal ha de retre comptes quan es tracta de determinar si la intervenció pública ha estat efectiva a l’hora de solucionar el problema plantejat. L’avaluació és el moment en que s’analitza com ha funcionat la implementació del Pla. En aquest cas es planteja una avaluació posterior al Pla pensada per a millorar el següent possible Pla d’Acció. Un dels elements primordials per a desenvolupar l’avaluació seran els indicadors, ja que es tracta d’una eina que permet mesurar el grau d’assoliment dels objectius

⁸ Preus estimats segons ofertes d’entitats que podrien oferir el servei.

estratègics establerts i així poder fer-ne un seguiment. Com que han de proporcionar informació en termes quantitatius, s'han d'evitar mètriques qualitatives (Generalitat de Catalunya, 2019).

Objectiu estratègic 1

Visibilitzar la desigualtat estructural que pateix el món cultural degut al sistema patriarcal en el qual vivim.

Acció 1.1: Participació de l'àrea de cultural de les formacions del Pla d'Igualtat Intern. Formació específica sobre perspectiva de gènere tant pel tècnic com pel regidor.

Acció 1.2: Aplicar els coneixements adquirits i la sensibilització en temes de gènere a la programació cultural municipal.

Indicadors quantitatius

- Nombre de formacions que rep el personal municipal i els responsables polítics sobre la perspectiva de gènere i la sensibilització
- Nombre d'activitats culturals sorgides de la programació cultural que inclouen la perspectiva de gènere
- Nombre de persones que reben la formació (desglossat per sexe i gènere sentit)

Indicadors qualitatius

- Grau de satisfacció de la formació rebuda
- Grau de compromís i aplicació de les eines adquirides durant la formació
- Grau de diversitat i sensibilitat transmesa en la programació cultural (anàlisi del contingut amb perspectiva de gènere)

Objectiu estratègic 2

Fomentar la participació de les dones als òrgans de govern i presa de decisions de l'àmbit cultural.

Acció 2.1: Obrir un procés participatiu on s'hi involucrin totes les agents culturals del municipi així com les entitats i associacions culturals per atendre a les necessitats en qüestions d'igualtat de gènere.

Acció 2.2: Coordinar-se amb la Taula d'Igualtat del municipi per tal de donar suport a totes aquelles accions o necessitats que interpel·lin a l'àmbit cultural i creatiu.

Indicadors quantitativus

- Nombre d'associacions i entitats participants (dades desglossades per sexe i gènere sentit)
- Nombre dels i les habitants participants a títol individual (dades desglossades per sexe i gènere sentit)
- Nombre de sessions desenvolupades al procés participatiu
- Nombre d'accions de suport i col·laboració amb la Taula d'Igualtat
- Nombre de persones que accedeixen als àmbits de decisió (desglossat per sexe i gènere sentit)

Indicadors qualitativus

- Percepció de les persones participants en els processos de decisió (desglossat per sexe i gènere sentit)
- Grau de satisfacció en l'accés i no discriminació en el desplegament del procés participatiu
- Grau de comprensió i atenció de les demandes i necessitats de les entitats i associacions en matèria de gènere

Objectiu estratègic 3

Donar suport a l'expressivitat i creació cultural fomentant la representació, accés i participació de totes les identitats a la vida cultural, evitant l'hegemonia androcèntrica.

Acció 1: Crear un programa de dinamització sociocultural enfocat a donar visibilitat i apoderar a les dones creadores de la vila per tal de que participin del teixit associatiu del territori.

Indicadors quantitativus

- Nombre de persones implicades en el programa (desglossat per sexe i gènere sentit)
- Nombre d'accions i activitats sorgides del programa (desglossat per sexe i gènere sentit)

Indicadors qualitativus

- Evolució de la percepció cultural al municipi
- Grau de satisfacció de l'acció (desglossat per sexe i gènere sentit)
- Grau de suport rebut a través de l'acció
- Grau de diversitat en la participació de l'acció
- Grau d'increment de la diversitat en l'activitat cultural i artística

6. Reflexió final

El periple d'aquest Treball Final de Màster arriba fins aquí. I per tal de fer un tancament adequat i extreure conclusions és necessari mirar tot el camí recorregut fins aquí i veure cap a quina indrets ens ha portat. A la introducció he afirmat que partia des de la convicció del poder que alberga la cultura per tal de transformar la societat i fer del món un lloc més vivible per a tothom, permetent construir una societat més igualitària i que reconegui la diversitat, contribuint d'aquesta manera al benestar social. Atenent a aquesta premissa inicial el marc conceptual d'aquest treball — així com el marc legal que li ha donat suport — s'ha anat teixint buscant evidència que reforçés aquest plantejament. Així doncs, l'apartat teòric ha volgut anar

més enllà de l'aplicació del principi de transversalitat de gènere a les polítiques culturals i buscar en la cultura aquell motor de transformació social. Per aquest motiu es planteja la importància de vetllar per garantir el ple exercici dels drets culturals, els quals formen part dels drets humans més bàsics. El ple exercici de drets culturals fomenta la diversitat cultural i la diversitat cultural només s'assoleix si es té en compte com a prerrequisit fonamental la igualtat de gènere. Conseqüentment, s'afirma que la cultura és de per si un motor fonamental per tal de garantir la igualtat i a la vegada, sense la igualtat no es podria garantir la diversitat cultural. Ens trobem doncs amb un circuit que es retroalimenta.

Són múltiples els informes i estudis que sobretot en els darrers anys assenyalen la importància del prerrequisit d'igualtat pel ple exercici de drets culturals. Així doncs es planteja que tant les lleis com les polítiques culturals vetllin per la igualtat de gènere i que es promocióni a través dels governs i les institucions. Per tal d'abordar-ho es fa ús de tres paraules clau: reconeixement, redistribució i representació. El reconeixement i visibilització de les dones i d'altres identitats de gènere en l'àmbit cultural i la seva valuosa aportació per a fomentar la diversitat cultural; la redistribució de recursos per tal de promoure la igualtat i aconseguir la representació de les dones i d'altres identitats de gènere dins i fora de les institucions culturals i espais de governança. A l'apartat dedicat al nucli teòric es fomenta aquest plantejament de reconeixement-redistribució-representació amb la teoria de Nancy Fraser sobre la justícia social aplicada a l'àmbit de la cultura.

Passant a un terreny més pràctic, treballar per aconseguir la igualtat de gènere en el sector cultural inclou fomentar la participació i la representació de totes les persones, en especial aquelles que pel sistema heteropatriarcal en el qual estem immerses s'han vist relegades als marges, invisibilitzades i poc considerades. En aquest cas, la política local hi juga un paper

primordial ja que malgrat estar parlant de conceptes molt universals com els drets culturals, la cultura i la identitat cultural de cada territori es troba molt present a petita escala. Aquí rau, en part, el poder de la cultura ja que és quelcom universal que ens fa més humans i més iguals però a la vegada es pot apreciar en cada vida quotidiana, en cada territori en concret. Reforça el sentiment de comunitat, potenciant tant la identitat individual com col·lectiva.

La diagnosi de la política cultural de la Selva del Camp elaborada en aquest treball reforça el plantejament d'aplicar la proposta teòrica prèviament mencionada en relació al trio conceptual reconeixement-redistribució-representació. Ens trobem davant d'un municipi on la política cultural no aplica de manera explícita la igualtat de gènere ni hi treballa activament per aconseguir-ho. Treballar per incloure i donar visibilitat les dones creadores i artistes intentant allunyar-se de la lògica androcèntrica és quelcom que es pot aconseguir treballant pel reconeixement i la visibilització, vetllant per dur les ulleres violetes a l'hora de programar i elaborar polítiques. Cal afegir que de totes les oportunitats aparegudes a la diagnosi, la forta presència d'entitats culturals és una riquesa intrínseca de la vila que denota activitat i interès cultural. En aquest cas, aplicar-hi la perspectiva de gènere per tal d'aconseguir una participació més igualitària i per tant permetre l'accés a la vida cultural de manera més equitativa seria treballar per incloure la igualtat a la política cultural. Finalment, tal com s'ha plantejat en anterioritat, fomentar la participació cultural i l'accés als espais de presa de decisions paritària és quelcom igualment fonamental per tal de gaudir d'una bona salut democràtica, i aquest aspecte només es pot aconseguir vetllant per la inclusió de la igualtat de gènere.

Fer un cop d'ull a d'altres projectes que han treballat la inclusió de la perspectiva de gènere a l'àmbit cultural i creatiu pot servir com a inspiració per tal de reconèixer bones pràctiques aplicades. Un dels models de referència a casa nostra que tan de bo gaudeixi de més recorregut

en el futur és el *Projecte d'intervenció en els equipaments públics culturals per a la integració de la perspectiva de gènere* (OCG, 2019) el qual posa sobre la taula la urgència en començar a treballar les polítiques culturals des de la perspectiva de gènere amb l'objectiu d'abordar els dèficits del sector que fa massa temps que s'arrossegueu. El llast de la cultura androcèntrica i patriarcal és encara ben present a les institucions culturals catalanes, i això acaba reflectit en la desigualtat de gènere que pateix el sector a Catalunya (OCG, 2019). El projecte elabora una primera part de diagnosi on esbrina quin és el grau d'implicació amb la igualtat de gènere per part de 50 equipaments culturals públics catalans. S'analitzen els equipaments públics perquè “són una peça clau en el nostre ecosistema i això els converteix en motor del canvi.” (OCG, 2019: 5). Es tracta d'un projecte amb diverses fases que té com a objectiu avançar pel compliment de la Llei 17/2015 d'Igualtat efectiva de dones i homes, sobretot l'article 24 dedicat al sector cultural. Al tractar-se d'un projecte d'intervenció planteja un seguit d'accions pel futur per tal de poder assolir la igualtat als equipaments i al sector cultural en general. Algunes d'aquestes accions son:

- Valoració global de la programació per tal d'esmenar-la
- Dissenyar programacions equilibrades
- Orientar els continguts per fer més presents les dones en la programació
- Aplicar quotes
- Revisar el discurs museogràfic i les propostes educatives
- Programar més espectacles d'autoria femenina
- Treballar els estereotips de gènere per decodificar-los (OCG, 2019: 22).

Igual d'interessant és l'aposta que duu a terme la Xarxa de Museus d'Història de Catalunya amb el grup de treball Museus i gènere. Aquest grup es va constituir l'any 2017 com a observatori de la perspectiva de gènere amb l'objectiu de “fomentar noves mirades en els discursos, les metodologies i les implementacions museogràfiques dels equipaments amb una

clara vocació educativa i contribuir, així, a la conscienciació de la ciutadania en la necessitat de crear una societat més justa i igualitària.” (MHC, 2021). Aquest grup motor adhereix en el seu manifest l’any 2018 multiplicitat de persones i museus involucrades en la Xarxa de Museus d’Història de Catalunya. A més, vetlla per la formació en perspectiva de gènere organitzant seminaris, guies, etc. amb l’objectiu d’aplicar la perspectiva de gènere en els museus i monuments.

Per últim, fora de Catalunya apareix un exemple de com a través del moviment feminista es poden arribar a vehicular demandes a les institucions. És el cas de #WakingTheFeminists un moviment sorgit a Irlanda que va assentar les bases per una campanya de reivindicació de la igualtat de les dones en el sector teatral. És interessant com gràcies al moviment configurat per persones de tots els sectors que envolta el teatre va aparèixer un petit grup que va treballar amb les persones que lideraven les institucions per tal de poder incloure la perspectiva de gènere a l’àmbit de les polítiques i la governança. El moviment va sacsejar el panorama teatral a fi i efecte d’assentar-hi unes bases on la igualtat hi fos present, qüestionant l’status quo preestablert “#WakingTheFeminists encouraged and supported individuals to speak up; to interrogate whats stories are told, who gets to tell those stories, who makes those decisions, who is represented, and who has the money.” (WakingTheFeminists, 2021). A més, el moviment s’acaba traduït en diverses aportacions teòriques i pràctiques que senten precedent i fomenten noves línies de treball paritàries pel futur.

6.1.Una mirada cap al futur

A l’inici d’aquest treball he citat el terme més vivible per a reivindicar la importància de l’exercici cultural. L’accés als recursos i gaudir de la plena expressió cultural en igualtat de condicions és un dret humà fonamental, i que per tant ens fa la vida més digna de viure. Aquesta

redundància al parlar d'allò vivible no és baladí, ja que ens planteja el sentit del sistema en el que vivim i quin paper hi tenen les humanitats en tot plegat. Aquesta investigació també ha fet evident que estem molt lluny d'assolir la igualtat de gènere en l'àmbit cultural i creatiu, i això ens fa pensar que el sistema cultural en el qual ens trobem immerses és patriarcal i opressor, excloent de totes aquelles identitats dissidents. Seguint aquest argument podem concloure que les humanitats actuals perpetuen la lògica de l'home blanc, heterosexual i burgès malgrat adonar-nos que cada vegada som més les que no seguim aquest patró identitari ni el volem perpetuar però no per això s'han d'extingir les humanitats ja que tal com proposa Marina Garcés "Les humanitats (...) no són aleshores un conjunt de disciplines en extinció, sinó un camp de batalla en què ens hi va el sentit i el valor de l'experiència humana. (...) Enfront de les humanitats en extinció, les humanitats en transició." (Garcés, 2019: 58). I aquesta transició, aquest canvi progressiu és quelcom que ja està passant, que està habitant els marges del sistema cultural, des de moltes òptiques diverses i a diferents velocitats. Davant de les humanitats en transició quin paper hi ha de tenir la institució? La resposta a aquesta pregunta no és tancada ni fàcil de respondre, ara bé, existeixen algunes pistes que permeten entreveure possibles camins futurs. Altra vegada acudeixo a Garcés quan argumenta la necessitat de seguir el llegat que l'humanisme ens deixa, malgrat tot. Un argument que també defensen autores feministes com ara Judith Butler o Rosi Braidotti, fet que ens fa reflexionar que potser un altre humanisme lluny de les lògiques imperialistes i patriarcals és possible, ja que tal com explica:

[Butler i Braidotti] Obren la possibilitat d'una aposta bastarda per no abandonar les nostres vides a una gestió capitalista de la intel·ligència, dels vincles i de les emocions, per no deixar-nos convertir en un actiu físicopsíquic del necrocapitalisme actual. (...) totes dues assenyalen la necessitat que la crítica de l'humanisme històric i els seus models universals no ens esborri la capacitat de vincular-nos amb el fons comú de la experiència humana. (...) És la capacitat que

tenim de compartir les experiències fonamentals de la vida, com la mort, l'amor, el compromís, la por, el sentit de la dignitat i la justícia, la cura, etc. (Garcés, 2019: 68).

Aquesta cita reforça la idea de que l'humanisme, i per tant les pràctiques culturals i artístiques que el construeixen, ens vincula amb l'experiència humana la qual, necessàriament, ha de ser compartida, posada en comú. Es tracta, doncs, d'allò que dona sentit a la vida i no només això, sinó que la fa vivible.

Davant d'aquest plantejament doncs, les humanitats en transició sembla ser que indiquen el camí cap a lògiques de gestió cultural comunitària, on l'experiència cultural sigui múltiple i compartida. Això és quelcom que ja està succeint tal com relaten al llibre *Queremos sonreír* (2019):

En los últimos años, los artistas y creadores de casi todas las disciplinas intentan operar bajo esta lógica. Asistimos cada vez más a la exhibición de los procesos y a la revalorización de las metodologías. Participamos de la estima por el intercambio de saberes o por la gestación de redes de apoyo y conocimiento compartido (Trànsit Projectes, 2019: 27).

Les pràctiques d'aquestes agents culturals contribueixen a crear un sistema social del procomú fet que apel·la a un model de governança pel bé comú, i aquí la cultura hi té molt a veure ja que és el bé comú que construeix l'experiència humana compartida. Plantejat des de l'òptica de les pràctiques culturals es tractaria d'un procés obert (Trànsit Projectes, 2019), on l'humanisme contribueixi a formar lògiques relacionals de comportament. A grans trets, es tractaria de posar la vida al centre.

En aquest plantejament de futur possible rau la importància d'unir els nexes que tenen en comú el feminisme i l'humanisme. Al cap i a la fi, reivindicar i lluitar per posar la vida al centre, i també en comú, es tracta d'una premissa bàsica de la lluita feminista. Evidenciar que hi ha activitat cultural més enllà dels cànons, de l'universalisme clàssic i eurocèntric, que aquest tipus d'humanisme propi de l'home blanc, heterosexual i burgès ja ha quedat caduc, ja que cada vegada són més les que no es senten apel·lades ni representades amb aquesta cultura. Des dels marges, des de la dissidència amb l'humanisme clàssic i a través de l'humanisme en transició, es plantegen alternatives inclusives. Gràcies a les pràctiques culturals que comparteixen aquesta i expressen aquesta lògica ens inspirem per reconèixer la certesa de que altres maneres de governança, d'organització i de vida són possibles.

7. Agraïments

Si bé qui ha teclejat i filat tots els conceptes i resultats d'aquest treball d'investigació ha estat una persona sola, aquest treball no hauria pogut existir de no ser per una xarxa que la sustenta. Aquest apartat dedicat als agraïments, més enllà d'agrair de manera sincera a totes les persones que m'han donat suport també té la intenció de ser un petit espai per a reflexionar, una vegada més, sobre la col·lectivitat. Qualsevol producció de la humanitat es sustenta gràcies a la reproducció, a les cures i al suport mutu. Aquest Treball Final de Màster ha estat possible gràcies al suport incondicional de la meva mare i del meu pare, sempre disposats a llegir, a escoltar i opinar. Si parlo de suport mutu he d'anomenar a les meves companyes del màster que a aquestes alçades ja les puc considerar, de ben segur, amigues. Amb elles he après i he viscut el concepte de sororitat com mai abans, infinites gràcies.

També vull agrair sincerament a través d'aquestes línies a l'Anna Villarroya per acceptar tutoritzar el treball, per l'esforç en atendre tots els meus dubtes i guiar-me sempre, per les

correccions i els ànims compartits en moments de molta feina. Ha estat un plaer poder gaudir de la teva expertesa.

He de donar les gràcies en especial a la predisposició de la regidora d'igualtat Laura Girona, el regidor de cultura Jordi Vinyals, el tècnic de cultura Marc Rofes així com la tècnica de joventut Mireia Vallverdú. He trobat sempre la porta oberta de l'ajuntament i sense la seva ajuda i suport aquest treball no hauria estat possible, moltíssimes gràcies. Afegeixo un agraïment a la Lourdes Solans, la coordinadora del SIAD del Consell Comarcal del Baix Camp per atendre'm. I per últim, també vull donar les gràcies a totes les entitats que han mostrat interès en el meu treball i han accedit a participar del grup de discussió.

8. Bibliografia i fonts d'informació

Barbieri, N. i Salazar, Y. (2019). *L'equitat en les polítiques culturals. Estudi de casos amb metodologia de recerca participativa*. Diputació de Barcelona.

Biglia, B., Vergés, N. (2016). Cuestionando la perspectiva de género en la investigación. *Reire*, 9 (2), 12-29.

Beijing +25: Celebrando 25 años de defensa de los derechos de las mujeres (s. d.). ONU Mujeres. Recuperat 27 de febrer de 2021, de <https://lac.unwomen.org/es/noticias-y-eventos/en-la-mira/beijing-plus-25>

Butler, J. i Fraser, N. (2016). *¿Reconocimiento o redistribución?: Un debate entre marxismo y feminismo*. Traficantes de sueños.

Carbonero Gamundí, M.A. i Valdivielso, J. (Eds.). Fraser, N. (2011). *Dilemas de la Justicia en el siglo XXI: Género y globalización de Nancy Fraser*. Universitat de les Illes Balears.

Cartipàs municipal 2020-2021. (s. d.). Ajuntament de la Selva del Camp. Recuperat de <https://www.seu-e.cat/ca/web/laselvadelcamp/govern-obert-i-transparencia/informacio-institucional-i-organitzativa>

Centre per la Igualtat i Recursos per a Dones - CIRD. (2017). *Manual sobre la incorporació de la perspectiva de gènere i mesures d'igualtat per a entitats*. Torre Jussana.

Ciutats i Goversns Locals Units. (2015). *Cultura 21: Agenda 21 de la cultura*. Ciutats i Goversns Locals Units.

Ciudades y Gobiernos Locales Unidos. (2008). *Agenda 21 de la cultura*. Ajuntament de Barcelona. Institut de Cultura.

Conor, B. (2021). *Género & creatividad. Progresos al borde del precipicio*. UNESCO.

Convención sobre la eliminación de todas las formas de discriminación contra la mujer. Adoptada y abierta a la firma y ratificación, o adhesión, por la Asamblea General en su

resolució 34/180, de 18 de diciembre de 1979. (s.d.). United Nations Human Rights. Recuperat de <https://www.ohchr.org/sp/professionalinterest/pages/cedaw.aspx>

Cultura. (s.d.). Ajuntament de la Selva del Camp. Recuperat de <https://www.laselvadelcamp.org/pagina/cultura>

Declaració de Friburg sobre els Drets Culturals. (s. d.). Cultural Rights. Recuperat de https://culturalrights.net/descargas/drets_culturals239.pdf

Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda. (2017). *Codi per a una contractació pública socialment responsable*. Generalitat de Catalunya.

Estatut d'Autonomia de Catalunya, Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, Espanya, 20 de juliol de 2006 (2016).

Enquesta de Població Activa. (s. d.). IDESCAT. Recuperat 10 juliol 2021, <https://www.idescat.cat/treball/epa?tc=4&id=ic4001>

El municipi en xifres la Selva del Camp. (s. d.). IDESCAT. Recuperat de <https://www.idescat.cat/emex/?id=431457>

Garcés, M. (2017). *Nova il·lustració radical*. (5a ed.). Anagrama.

Generalitat de Catalunya. (2019). *Guia de criteris per a l'elaboració de plans i programes de la Generalitat de Catalunya*. Generalitat de Catalunya.

Haraway, D. (1988). Situated knowledges: The Science Question in Feminisms and the Privilege of Partial Perspective. *Feminist Studies*, 14 (3), 575-599.

Interacció. (2021, abril 21). La planificació estratègica de la cultura en temps de pandèmia [Entrada blog]. Interacció. Recuperat de <https://interaccio.diba.cat/blogs/2021/planificacio-estrategica-cultura-pandemia>

L'Ateneu. (s. d.). Espais de Patrimoni i Memòria. Recuperat de <https://epim.laselvadelcamp.cat/ca/ateneu>

Llei Orgànica 3/2007 per la igualtat efectiva de dones i homes, Boletín Oficial del Estado, Espanya, 23 de març de 2007.

Llei 17/2015 d'igualtat efectiva entre dones i homes, Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, Espanya, 21 de juliol de 2015.

Martínez, J. (2020). *Governar per la cultura*. Fundació Nexe.

Museu d'Història de Catalunya. (2021). *Grup de treball 'Museus i gènere'*. Recuperat de https://www.mhcat.cat/museu_en_xarxa/xarxa_monuments/xarxa_de_museus_d_historia_i_monuments_de_catalunya/la_xarxa/projectes/grup_de_treball_museus_i_genere

Observatori Cultural de Gènere. (2019). *Projecte d'Intervenció en els equipaments públics culturals per a la integració de la perspectiva de gènere. (Realitzat per l'Observatori Cultural de Gènere per encàrrec de l'Institut Català de les Dones)*. OCG.

Observatorio Vasco de la Cultura. (2019). *Derechos culturales*. Observatorio Vasco de la Cultura.

Sanz, J. (2011). *Guia pràctica 8. La metodologia qualitativa en l'avaluació de polítiques públiques*. Ivàlua.

Solà, P. (2017, desembre 22). ¿El test de Bechdel está pasado de moda? Creadoras proponen otras alternativas. *La Vanguardia*. Recuperat de <https://www.lavanguardia.com/series/20171222/433813779773/test-de-bechdel-feminismo-interseccionalidad-series.html>

Trànsit Projectes (ed.). (2019). *Queremos sonreír. Activar la Cultura Local*. Ned Ediciones.

UNESCO. (2005). *Convención sobre la protección y la promoción de la diversidad de las expresiones culturales*. UNESCO. Recuperat de <http://www.unesco.org/new/es/culture/themes/cultural-diversity/cultural-expressions/the-convention/convention-text>

UNESCO. (2017). *Re-Shaping Cultural Policies: Advancing creativity for development*. UNESCO.

Verge, T. (2018). On són les dones a les entitats de cultura popular?: El gènere de la participació en l'associacionisme sociocultural català. *Canemàs. Revista de pensament associatiu*. (16). 31- 45.

#WakingTheFeminists. (2021). *#WakingTheFeminists. Equality for Women in Irish Theatre*.

Recuperat de <http://www.wakingthefeminists.org/>

9. Annexos

Annex 1. Anàlisi de la programació del Castell del Paborde

		Presència equilibrada de dones i homes?	Presència majoritària de dones?	Presència majoritària d'homes?			
	PROGRAMACIÓ EL CASTELL 2016*	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO
	Concert de Jordi Montañez en format duet		x		x	x	
	Concert de 3Q5 (Cobla de tres quartans)		x		x	x	
	Concert de Judit Neddermann		x	x			x
	Espectacle de titelles "Xst...Dorm el lleó!" de la Companyia "Encaixats"						
	Concert del Quartet de trombonistes i de l'Escola Municipal de música						
	Concert del grup "Sirventès"		x		x	x	
	Concert de l'Orquestra Camera Musicae "Metamorfosis"	x			x	x	
	Concert i audiovisuals "Carpaccio Mapping Bit"		x		x	x	
	Microteatre amb la Companyia Entrellaçats	x		x		x	
	Concert de l'Orquestra Camera Musicae "Stabat Mater"	x			x	x	
	Concert del grup Casablú	x			x	x	
	Tercer i últim Concert de la Secció de Cambra de l'Orquestra Cum Jubilo del Camp de Tarragona (Comaigua)		x		x	x	
	Concert del grup Aires de Rumba		x		x	x	
	Concert del Quartet de corda Versus		x		x	x	
	Obra de teatre "You say tomato"	x			x		x
	Concert de Joan Rovira		x		x	x	
	Obra de teatre "En alta mar"		x		x	x	
	Concert de Nadal de la Coral "Veus de la Terra"	x			x		x

Taula d'elaboració pròpia (Font: Ajuntament de la Selva del Camp)

	Presència equilibrada de dones i homes?		Presència majoritària de dones?		Presència majoritària d'homes?	
PRGRAMACIÓ EL CASTELL 2018	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO
Exposició "Europa fa 1 milió d'anys". Xerrada demostració sobre l'evolució de les eines de pedra amb Miquel Guardiola i Andreu Ollé		x		x	x	
El millor del Sr. Bohigues		x		x	x	
Presentació del llibre "La taula del mirall. L'Ateneu i l'associacionisme cultural i polític a la Selva del Camp, 1878.1979" de Guillem Puig Valverdú		x		x	x	
Obra teatre "7 años" de la Cia. La 4a paret		x	x			x
Exposició fotogràfica col·lectiva: La Selva del Camp vista des de l'objectiu						
Presentació del Rodamon al Liceu amb l'Òpera "L'Italiana in Algeri" a càrrec de Pol Avinyó		x		x	x	
Exposició L'Associacionisme i el voluntariat amb ulls d'infant						
Exposició de pintura infantil a càrrec d'Agus Sobrino		x	x			x
Poema de Nadal a càrrec de Josep Maria Puig i Baiget acompanyat del saxo soprano Xavier Pié		x		x	x	
El Cant de la Sibíl·la	x		x			x

Taula d'elaboració pròpia (Font: Ajuntament de la Selva del Camp)

	Presència equilibrada de dones i homes?		Presència majoritària de dones?		Presència majoritària d'homes?	
PRGRAMACIÓ EL CASTELL 2019	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO
"Cybernètic" espectacle de dansa, màgia i teatre a càrrec de Souldance & Mag Albert		x		x	x	
Exposició de l'artista local Marie Ngom		x	x			x
Celtic Flow Dancers	x		x			x
Presentació del llibre i exposició "Univers Manent" que glossen la figura i l'obra tarragonina d'Albert Manent	x		x			x
"Ai, cony!" Un monòleg d'amor, humor i ovaris de la Cia. Teatre de Maleta		x	x			x
Presentació del llibre: "Els debats polítics i socials a la premsa de Reus durant el sexenni democràtic (1868-1874)" a càrrec de l'a		x		x	x	
"Txema, The Postman" espectacle de màgia		x		x	x	
Obra de teatre "La intervenció"						

Taula d'elaboració pròpia (Font: Ajuntament de la Selva del Camp)

Annex 2. Test d'anàlisi de continguts de l'activitat "Cinema a la fresca"

TEST D'ANÀLISI DE CONTINGUTS DE L'ACTIVITAT "CINEMA A LA FRESCA"																		
PROGRAMACIÓ CINEMA A LA FRESCA 2018	La Momia		Señor, dame paciencia		Spider-man Homecoming		El rey arturo		Perfectos desconocidos		Toc toc		Wonder Woman		Barry Seal: el traficante		Jumanji	
El paper protagonista el desenvolupa una dona?	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO
Apareixien personatges femenins secundaris?		x		x		x		x		x		x		x		x		x
Els personatges femenins son "esposa/novia de", "germana de"?	x		x		x		x		x			x			x			x
Els personatges femenins estan sexualitzats?	x			x	x		x			x		x		x		x	x	
PROGRAMACIÓ CINEMA A LA FRESCA 2019	Ready player one		rassic World: el regne caigut				Jornet, path to Evere: Vengadores: infinity war				Ant-man y la avispa		Ocean's 8		rian i la ciutat dels mil plar		Petitet	
El paper protagonista el desenvolupa una dona?	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO
Apareixien personatges femenins secundaris?		x		x		x		x		x		x		x			x	
Els personatges femenins son "esposa/novia de", "germana de"?	x		x			x		x		x		x		x		x		
Els personatges femenins estan sexualitzats?	x			x		x		x		x			x	x			x	
PROGRAMACIÓ CINEMA A LA FRESCA 2020	Rocketman		Alita: angel de combate		Sobre ruedas		Spider-man: lejos de casa		Ha nacido una estrella		Padre no hay más que uno		El emperador de París		Érase una vez... Hollywood			
El paper protagonista el desenvolupa una dona?	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO	SÍ	NO
Apareixien personatges femenins secundaris?		x		x		x		x		x		x		x		x		x
Els personatges femenins son "esposa/novia de", "germana de"?	x			x	x		x		x		x		x				x	
Els personatges femenins estan sexualitzats?		x		x		x		x		x		x		x		x		

Taula d'elaboració pròpia (Font: Ajuntament de la Selva del Camp)

Annex 3. Taula d'entitats culturals de la Selva del Camp

ENTITAT	DESCRIPCIÓ
Representació del Misteri	Associació que vetlla per la representació del Misteri de la Selva del Camp, una representació de caràcter teatral, literari, musical i religiós.
Schola Cantorum	Coral
Associació de Jubilats	L'objectiu d'aquesta associació es fomentar la participació de les persones majors en diferents activitats.
Banda de Música de la Selva del Camp	Grup obert a totes aquelles persones que vulguin tocar un instrument i estimin la música.
Escola Municipal de Música	Escola dedicada a la instrucció musical.
Grup Joves Verge de Paretdelgada	?
President de la DEFENSA AGRÀRIA	Societat Agrària
President de la CAÇADORA	?
Reial Congregació de la P.S. de N.S.J.	Entitat que manté, promou i organització la Setmana Santa a la Selva del Camp.
Antiga Confraria de SANT ANTONI ABAT	?

GRUP DE DONES	Associació de dones dedicada a organitzar diverses activitats, manualitat i sortides culturals.
Colla de Diables de la Selva del Camp	El seu objectiu és preservar la cultura catalana dels correfocs.
JUSTÍCIA I PAU LA SELVA DEL CAMP I L'ALBIOL	És un grup integrat dins de Justícia i Pau, que lluita per un món més just.
COLLA Infantil de DIABLES	El seu objectiu és preservar la cultura catalana dels correfocs.
Col·lectiu 25 d'abril	La seva finalitat és la de difondre la necessitat d'un Estat propi per Catalunya.
Associació Amics Ermita de Sant Pere	L' Associació dels Amics de l' Ermita de Sant Pere neix de l' inquietud de un grup d' amics, que enamorats de l' ermita i el seu entorn, volen posar remei a la falta de conservació d' aquesta, tant estructuralment com en el seu manteniment.
Amics de l'ORGUE	Associació que vetlla per la representació i promoció de l'orgue de l'Església de Sant Andreu.
Colla de Gegants de la Selva del Camp	Entitat que manté i donar vida als gegants de la vila.
Centre d'Estudis Selvatans - CES	Estudi, recerca i difusió d'activitats culturals d'àmbit local.
ASTROSELVA	Associació que promou l'observació celeste.

Grallers del Ball de Diablers de la Colla Infantil de la Selva - Colla de Grallers Ball de Diablers	Promoure la cultura catalana relacionada amb la Colla de Diablers.
Associació Amics d'un altre TOMB, si us plau	Destinat a a la recuperació d'un espai rural per destinar-lo a fins socials, educatius i d'ajuda a la comunitat.
Associació Amics i Cambreres de l'Ermita de Paretdelgada	L'entitat té cura d'aquest santuari marià amb més vuit segles d'història i devoció.
Coordinadora LA POLAINA	L'entitat té per objectiu la promoció i aprenentatge de tot allò relacional amb la cultura popular i tradicional.
Ball de Gitanes de la Selva del Camp	Organitzar el ball de gitanes a la Selva, amb ball propi i parlaments fets per a cada sortida.
ASSOCIACIÓ MUSICAL VILALTA	Associació dedicada a la música.
CASAL POPULAR LA RACONERA	Un espai per construir i construir-nos. Des de l'assemblearisme i l'autogestió en clau feminista, ecologista, antifeixista i anticapitalista.

Taula d'elaboració pròpia (Font: Ajuntament de la Selva del Camp)

Annex 4. Agenda d'accions

DATA	ACCIÓ
30 d'octubre del 2020	Reunió amb la regidora d'igualtat i el regidor de cultura: primera presa de contacte
21 de gener del 2021	Assistència a la Taula d'Igualtat de la Selva del Camp
16 de febrer del 2021	Reunió amb el regidor de cultura de l'ajuntament de la Selva del Camp: entrevista en profunditat semiestructurada
17 de febrer del 2021	Reunió amb la regidora d'igualtat de l'ajuntament de la Selva del Camp: entrevista en profunditat semiestructurada
24 de febrer del 2021	Reunió amb la coordinadora del SIAD del Consell Comarcal del Baix Camp: entrevista en profunditat semiestructurada
2 de març del 2021	Reunió amb el tècnic de cultura de l'ajuntament de la Selva del Camp: entrevista en profunditat semiestructurada
3 de març del 2021	Assistència a la Taula d'Igualtat de la Selva del Camp
25 de març del 2021	Assistència a la Taula d'Igualtat de la Selva del Camp

21 abril del 2021	Primer contacte amb les associacions i entitats del municipi per convidar-les a la participació del Grup de discussió
2 juny del 2021	Grup de discussió les entitats voluntàries que han accedit a participar del debat

Taula d'elaboració pròpia

Annex 5. Transcripció de les entrevistes al regidor de cultura, a la regidora d'igualtat i al tècnic de cultura de l'ajuntament de la Selva del Camp

Entrevista al regidor de cultura, Jordi Vinyals

Data: 16/02/2021

Lloc de reunió: Sala de Plens de l'ajuntament de la Selva del Camp

J.V.- Aquest serà el tercer mandat coma regidor de cultura. El gènere tampoc és un tema que hagi valorat mai d'una manera directa quan hem programat. Si que hi han dates com el 8-M que sempre d'acord amb la Laura hem intentat fer actes o alguna representació teatral relacionades amb la temàtica. Fora del que son les dates assenyalades nosaltres quan contractem —o contractàvem perquè ara fa temps que no fem gaire cosa — actuacions per fer al Castell o exposicions o qualsevols tipus d'activitats almenys jo no m'ho he mirat amb una perspectiva de gènere. A vegades et presenten coses que poden interessar i et poden encaixar per la temàtica i pel preu també i aleshores és també una mica prescindim si ho fa un noi o una noia.

C.A.- Quins son els criteris a part del preu?

J.V.- El contingut bàsicament. Des del que és cultura a l'ajuntament tenim dos espais bàsics: L'Hort d'Iglésies i la Biblioteca. Quan vaig entrar l'any 2011 la biblioteca no era més que un magatzem de llibres. Nosaltres vam fer la reforma i al vam adaptar, reformar i incorporar al sistema de lectura pública de la Generalitat de Catalunya. A partir d'aquí tenim dues [àrees] la infantil i la d'adults. A mes a mes està separada: la infantil a la planta baixa i la d'adults a la primera planta. A l'àrea infantil sempre s'han fet coses, s'han fet col·laboracions amb l'Escola de Música, es feia vistes de les escoles bressol, col·legits de primària, s'aprofitava per fer-li activitats. La noia que es la que està allí a la biblioteca infantil doncs cada setmana contractava algun tipus d'activitat, a través del contacontes o d'algun altre tipus d'activitats. Inclús havíem fet planetàriums a la sala noble. Des d'infantil també portava els grups de lectura d'infantil i juvenil i des de la Biblioteca d'adults el club de lectura d'adults i també doncs tot el que és el moviment normal de la biblioteca: el servei d'ordinadors, un espai per poder estudiar, un espai per tenir connexió a Internet amb condicions bones i després tot el moviment de llibres, pelis, de música. A més a l'Hort d'Iglésies es troba l'Arxiu Històric que ara amb subvencions de la Diputació tot el que ha sigut els pergamins més antics i tots els que teníem que segons criteris professionals tan per la importància del contingut com per l'estat en que es trobaven doncs entraran en un procés de restauració que es fa través de la Diputació. Perquè la restauració de

pergamins si ho assumeixes directament és molt car. Ara entrem amb una cosa que és més assequible econòmicament que és la digitalització de revistes i publicacions de fa anys. S'ha fet la digitalització del Brum dels anys 1938-1933, ara farem la de la revista Adesel que era una revista que feien els selvatans de fora vila, que és una revista dels anys 50-60 i tot això ho anem incorporant a al web de l'arxiu perquè es pugui consultar. A part s'atén als conceptes a qualsevol persona que vulgui venir i tingui qualsevol tipus de consulta. Aquestes son les activitats que fem. Des de la biblioteca la Rosanna sempre intenta adaptar-se a les dates, anant amb el calendari. Quan hi ha algun dia alguna cosa relacionada doncs poder-se adaptar. El següent espai que tenim és El Castell, però és clar El Castell també és limitat, 132 persones assentades. Aquí és una sala totalment polivalent, conferències, concerts de petit format, cantautors, poesia, música clàssica. Moltes vegades també intentem ajudar a la gent del poble, músics d'aquí... i col·laborar amb ells per donar-los-hi opcions. A part de l'auditori que es pot fer servir per pràcticament tot i que és utilitzats per a totes les entitats del poble, pels col·legis per fer activitats seves. A dalt tenim la sala d'exposicions que és al primer pis. Ara l'última exposició que vam fer que la va fer la Coia Robert que va fer una exposició al Palau de la Diputació de Tarragona i era sobre la Violència de Gènere. A part d'aquests dos espais també hi ha l'Auditori de Santa Llúcia on s'ha fet alguna cosa per recitals, concerts de petit format, però bàsicament el lloc més bonic per fer aquestes coses és el castell. Per a fer presentació de llibres, també per exemple. Un dels objectius per part de cultura que no sempre es compleix és cada any poder editar un llibre de història local o d'una temàtica que estigui relacionada amb la selva. Una altra cosa que volem treure per Sant Jordi, però bueno tot el que volem fer per Sant Jordi també està així...

C.A.- Agafat amb pinces, sí.

J.V.- Sí, sí, agafat amb pinces, vull dir també interessaria fer alguna cosa per bellugar una mica de gent, però si no podem fer res doncs potser ho aguantarem pel Sant Jordi de l'any que ve.

C.A.- Clar, aquest és un dels altres temes que també volia comentar, que és l'impacte de la COVID...

J.V.- Bé, l'impacte de la COVID ha sigut horrorós, fatal, vull dir el sector cultural tota la gent que es guanyaven la vida amb actuacions i tal s'ho deuen estar passant fatal.

C.A.- I des de l'ajuntament el tema de la relació amb les associacions culturals, amb el teixit associatiu del poble, quina relació hi ha?

J.V.- Ells en principi tot el que son els equipaments municipals, qualsevol associació o entitat del poble en pot fer us sense cap cost per organitzar qualsevol tipus d'activitat, però sempre que sigui adient a l'espai. I després n'han demanat col·laboració amb alguna cosa doncs sempre hem intentat col·laborar amb el que faci falta. Hi ha un sistema doncs també de subvencions anuals que segons el seu nivell d'activitat pot demanar subvencions perquè l'ajuntament ajudi econòmicament aquestes entitats per desenvolupar les activitats. El que passa que és clar, la situació és tan estranya ara que vull dir també en les entitats l'activitat que tenien, ha caigut en picat.

C.A.- Clar, i des de l'ajuntament us heu plantejat algun tipus d'ajuda pel sector cultural del poble? No només per amateurs sinó també per professionals del sector cultural que estiguin vivint al poble. Perquè les associacions ja tenen la seva línia de subvenció, però... entens el que et plantejo?

J.V.- O sigui ajuts econòmiques per professionals de la cultura? No.

C.A.- Encara que sigui amb context COVID o fora del context COVID. Si hi hagut alguna manera de valorar la producció cultural ja sigui artística o cultural de la vila.

J.V.- Ajudes directes a músics que és el que tenim més aquí al poble no, ajudes indirectes hem fet el d'això de contractar.

C.A.- Clar, de donar visibilitat.

J.V.- Algun concert, això sí. I també una cosa que jo sempre he fet jo mai no he entrat mai a regatejar els preus dels músics, perquè al final doncs penses que ja prou feina hi ha a guanyar-se la vida, sobretot sent músic, artista de teatre, o tot això ja és prou complicat. Almenys que siguis un supercrack com per entrar a cap tipus de regateig.

C.A.- Des de l'Administració queda molt lleig, sí, sí, t'entenc perfectament.

J.V.- I bé, nosaltres també tenim la Diputació hi ha el catàleg cultural que allà tens segons per municipis i el nivell de població tens uns diners. Nosaltres aquí a la Selva em sembla que son 4500€ l'any i hi ha una sèrie d'artistes o d'això que estan al catàleg i tu ho agafes directament d'allà i representa que t'ho paga la diputació fins aquell import. Ara el que comentaves d'ajudes directes perquè es clar també hi ha molts sectors que estan machacats.

C.A.- Sí, no, però jo sempre tiro cap a casa.

J.V.- La restauració, els bars, etc.

C.A.- Sí, sí, i a veure que estem en un moment d'emergència, però clar a vegades em plantejo des del meu sector la precarietat laboral ja es va arrossegant des de fa anys, ara tampoc no... si ha sigut sortir del foc per caure a les brases.

J.V.- I després això ens comportarà un problema afegit que no tan sols els professionals o els que viuen de la cultura sino tot el que és la cultura popular que quedarà també amb una situació que haurem de tornar començar si no de 0 potser de 1. Perquè tota la feina que s'havia fet que és una cosa que havíem iniciat nosaltres des de l'àrea de cultura, amb tot el seguici, la incorporació dels balls populars i tradicionals, el patatuf, els cercolets, els bastoners, el ball de gitanes, els valencians, que s'incorporaven al seguici, que feien un seguici cada cop més potent i amb més per les Festes Majors, tot això està....

C.A.- Sí, de fet abans del COVID la cultura popular estava agafant un cos.

J.V.- Tot això quedarà trinxat d'una manera que quan de mica en mica anem recuperant alguna cosa que s'assembli més a la normalitat — no ara — és que s'haurà de tornar... Sí que l'estructura bàsica, els fonaments potser ja els tenim, però es que s'haurà de construir de nou. Hauràs de tornar a buscar gent, fer les crides, fer un grup, intentar recuperar els professors i els monitors que tenies. Costarà moltíssim el que és la cultura popular.

C.A.- Sí perquè a més és d'una base tan associativa, no? tan de base popular que costa molt també tornar i més amb aquest context social.

J.V.- I si ho deixes dos anys, perquè jo crec que estarem dos anys pràcticament sense activitat no? es clar, els nens que tenies petits ja se t'han fet més grans, els que tenies amb un grup ja no hi poden ser, han de ser en un altre. Tot això també quedarà... És una situació que s'haurà d'afrontar i treballar molt sobretot des de les entitats i associacions per revertir-ho i intentar de mica en mica tornar a engegar-ho tot.

C.A.- Sí. D'acord. Quin creus que és el pes que te la cultura, de la regidoria de cultura versus les altres regidories. Sé que en tens més d'una. Té un protagonisme... quin pes té en el consistori?

J.V.- Bé, jo crec que el pes depèn molt del pes que li vulguis donar.

C.A.- Si, ja, és voluntat política pura.

J.V.- Vull dir, hi haurà llocs que estarà més valorada, hi ha persones que ho valoren més i persones que ho valoren menys. Hi han ajuntaments que tenen regidoria de cultura perquè s'ha de tenir, com el que té la regidoria de joventut, perquè queda bé tenir-la i aleshores... Però bé és clar el contingut li has de donar tu. Jo sempre he agafat la regidoria de cultura per començar el d'això, era una qüestió d'anar insistint. "pam, pam, pam..." i sempre portar programació cultural aquí al poble d'una manera constant, i després hi ha vegades que sobretot al començament quedava molt decebut perquè és clar, muntaves una cosa, amb tota la il·lusió del món i tot l'interès i les ganes i després veies que tenia una acollida molt minça. Al final, he après que és qüestió d'anar insistint, i anar machacant, i si una cosa no surt gaire bé, doncs esperem que a la propera si surt bé. Sempre també hem estat sobretot el que hem fet al Castell, de teatre, de concerts, de música, sempre ha estat amb el dilema de cobrar o no cobrar les entrades.

C.A.- Això és el gran dilema en moltes regidories de cultura, i tant.

J.V.- Perquè en definitiva, afany recaudatori no n'hi ha. Després hi ha dos plantejaments: has de cobrar una cosa perquè la gent li ha de donar valor, i després hi ha el que diu que si fent-ho gratis ja costa que em vinguin, si faig pagar encara costarà més. I sempre estem amb el dilema aquest. Fa anys vaig intentar de cobrar entrades a preu simbòlic 5€ que no cobria de lluny l'acte, però veig que tampoc no tenia...

C.A.- Perquè entenc que després feu un seguiment de la participació, per part del poble des les activitats culturals, com ho gestioneu. Això m'interessa molt saber-ho per si ho desglosseu per sexes, si al acabar un acte passeu algun tipus de fitxa de participació...

J.V.- No, això és més o menys. Aquí sabem que hi ha 132, aquí deuen haver-hi 60 persones. I no hi ha un estudi allò ben fet, per sexe o per segments d'edat.

C.A.- A mi això m'encantaria fer-ho.

J.V.- Això si que no ho hem fet. Després ara també ens hem trobat, vam mantenir el festival Accents que bé, al final es van poder fer els dos accents que teníem programats però... l'últim, el del Roger Mas, el vam suspendre dos cops. Després amb aquesta situació et trobes que fas entrada gratuïta però t'has de preinscriure per controlar l'aforament. Després et trobes que com que és gratuït n'hi ha que no et venen i després que n'hi ha que volien venir i els hi has dit que no vinguin, etc.

C.A.- Clar, fins a última hora has d'estar gestionant, el tècnic...

J.V.- Això també és horrorós.

C.A.- Això jo ho he viscut d'aprop. Gent que estan al CCCB, que estan a taquilla controlant-la per intentar omplir les butaques, perquè clar sino tu després et trobes amb un acte i estan les butaques buides i clar queda fatalíssim.

J.V.- A mi actualment hi ha una cosa que em fa pensar molt que és que si nosaltres ara tenim un aforament de 132 i diem que ha d'estar al 50% representa que només hi podríem posar 66 [persones] però després et ve el tècnic de covid de l'ajuntament i et diu que a més s'ha de mantenir la distància de metro i mig, amb el qual aquest 66 es transformen amb 50 i aleshores tu ara estàs amb el dilema de que has de fer una despesa econòmica, contractar un concert al d'això perquè com a màxim t'hi vinguin 50 persones. I aleshores doncs bé, es que...

C.A.- Clar suposo que ara intententeu amb temes de digitalització, accés en línia...

J.V.- Sí, tot el que és les activitats. Jo espero poder fer alguna cosa a partir de la primavera.

C.A.- Sant Jordi.

J.V.- Per Sant Jordi el que tindríem és una publicació d'un llibre que volem fer d'història i després de la biblioteca infantil editarem un quadern infantil, seguint una mica la línia d'espais de patrimoni i memòria que tenim aquí al municipi que ho vam fer al mandat anterior, però dirigit a nens i nenes d'entre 5 i 10 anys que et fa passejar per tot el poble i amb dibuixets t'explica els llocs més emblemàtics i la història que hi ha al darrere. Això és un quadernet que estem treballant ara.

C.A.- Juntament amb qui?

J.V.- Això ho fem des de la biblioteca infantil i ens ho fa el Marc Baiget que és il·lustrador que és d'aquí al poble. Després també hi ha la dissenyadora que treballa amb nosaltres, i bé, intentem que sigui una cosa boniqueta.

C.A.- I els continguts es creen des de la regidoria de cultura, hi ha alguna col·laboració amb la regidoria de temes d'educació.

J.V.- Si, la regidoria d'educació no forma part del nostre grup polític. La regidoria d'educació porta més que res el tema del que és la relació amb els centres educatius. És responsable de les escoles bressol, que és 100% municipal, de l'Escola de Música, que també és 100% municipal i després ja col·labora amb el que és el departament de la Generalitat, que és el que seria els centres de primària i secundària. I nosaltres el que fem més Formació ho porta la Laura i amb ella és amb el que fem més ella de coses que ens poden interessar dur a terme. L'espai de l'Hort d'Iglésies és un espai molt bonic, el que passa que ara ho tenim tot tant limitat que és allò que ja no saps què coi has de fer per sobreviure amb aquestes adversitats.

C.A.- Clar, jo em plantejo des de l'elaboració del meu treball, al ser un pla d'acció ha de tenir aquesta estructura.

J.V.- Nosaltres aquí una de les activitats que ens funcionava molt bé des de l'àrea de cultura era el Rodamón, les sortides culturals. Això ens funcionava la mar de bé. Anàvem un cop l'any al Liceu, a l'òpera, amb el projecte aquell del Liceu al Territori, fèiem el Liceu a la Fresca, el Cinema a la Fresca. I amb això del Rodamon havíem anat al teatre lliure, al teatre nacional....

C.A.- Clar, és una manera d'acostar la cultura que es queda a Barcelona...

J.V.- Això era un sistema que ens funcionava molt bé. Normalment era, agafar un bus de 50 o 55 i és clar el bus t'agafa aquí al poble, et porta al teatre nacional per posar un exemple, entres al teatre o al liceu i quan acaba et porta aquí.

C.A.- És porta a porta, no?

J.V.- Sí, aleshores les entrades era preu de grup, la gent pagava el preu de l'entrada i el bus el posàvem des de la regidoria de cultura.

C.A.- Clar i et surt més en compte en realitat que si tu vols anar des d'aquí per anar al Liceu.

J.V.- Sí, clar. Això ens ha funcionat. També he tingut algun desengany, perquè al final hem intentat triar coses que tinguin un nivell cultural per lu menys acceptable. Perquè seguint les recomanacions vam anar a veure una bazofia, una cosa... Allò que va tenir tan d'èxit... Ara no sé com es deia. Es feia al Teatre Victoria potser... Ara no me'n recordo, aquells que se'n fotien del rei d'Espanya.

C.A.- Ah! aquells tan coneguts que surten a TV3?

J.V.- Em sembla que sí... Com es deia, bé no ho sé... Una cosa... A vegades hem anat a veure alguna cosa d'aquestes que mira, ens haguéssim pogut quedar a casa però en canvi hi ha gent que li entusiasma aquest tipus de gènere. D'un humor que a mi no em fa gens de gràcia, però que veus gent que sí. És clar vam anar a veure això, que bé, no em ve el nom. "Una família irreal". Una cosa, un nivell que feia vergonya. Hi havia un munt de gent entusiasmada. Doncs creuem que vam haver de posar dos autocars, 100 i pico de persones.

C.A.- Però això és pels anuncis.

J.V.- 100 i pico de persones a veure una merda... Però una merda que pensava, dic... Hi vaig anar i quan vaig tornar vaig dir escolta aquestes merdes no em fem més nosaltres. Potser no ens vindrà tanta gent, però és igual tu.

C.A.- Clar, però al final ha de ser una cosa democràtica, o sigui l'accés a la cultura ha de tenir...

J.V.- Sí, però això és cultura? es que és clar... Això és un espectacle de varietés... de tonteria...

C.A.- Bueno, més que res que se li dona molt de bombo i la qualitat no és tan com altres coses que d'altres coses que no tenen tanta repercussió mediàtica però que tenen una qualitat excel·lent.

J.V.- Bueno, hi ha aquestes coses que son fàcils, molt fàcils d'una cosa molt simple i que no cal que t'hi capfiquis.

C.A.- Sí, que jo també crec que se li ha de donar un espai.

J.V.- Sí, però es clar, també hi ha gent que s'hi guanya la vida també fent això tu... Però bueno, això només a nivell de comentari però que hi han coses que hem fet i no m'agraden i intento evitar-les sempre que es pot.

C.A.- A mi m'interessava parlar sobretot del que hem parlat fins ara. Jo no sé com vas tu de temps, què fem? Què no tenim?

J.V.- Mitja hora més com a molt.

C.A.- I ara anem al bloc sobre la percepció del gènere. M'ha quedat bastant clar que el criteri per seleccionar o per fer qualsevol espectacle cultural o qualsevol contingut cultural la part de biblioteca probablement com que hi ha una persona que s'encarrega de la gestió de la biblioteca en si pot tenir un contingut més amb perspectiva de gènere, perquè ho he vist amb les maletes coeducatives. Com que funciona sol, està bastant més descentralitzat i com que hi ha una altra persona al càrrec li pot donar aquesta perspectiva de gènere.

J.V.- Ara vam fer des de la biblioteca infantil una cosa per Nadal que va quedar molt bé. Tots els nounats que va haver-hi durant aquest any 2020, els hi vam fer arribar a casa seva una maleteta que hi havia un conte del Babar, un llibret dirigit als pares sobre els hàbits de foment de la lectura, un CD de música i el carnet de la biblioteca a nom del petit o la petita. Això va funcionar molt bé, em sembla que en vam 40 i pico.

C.A.- I això és una iniciativa íntegra de la regidoria de cultura?

J.V.- Sí, sí. La idea era fer-ho per Sant Jordi de l'any passat però v anar tant al d'això i al final Sant Jordi de l'any passat era en el que ho fèiem pels nascuts l'any 2019 però va anar tot a norris. Al final ho vam fer a final d'any per Nadal que també va quedar bé i aleshores ho vam embolicar amb una bola i cintes de Nadal, i ho vam fer com si fos de Nadal.

[interrupció]

C.A.- A mi el que em preocupa molt a nivell conceptual, vaig per allí volant amb termes molt teòrics i els porto i després concretar...

J.V.- Amb això del gènere et diré que sobretot amb el que son activitats de la biblioteca i coses que es fan jo crec que hi ha una majoria aplastant de dones.

C.A.- Es que les consumidoras principals de la cultura son dones. Tu si mires... per això et preguntava abans teniu desglossat per sexes. Perquè moltes vegades, els homes consumeixen més teatre i les dones llegeixen més. Clubs de lectura: dones.

J.V.- Ara t'ho anava a dir, els clubs de lectura, que és una cosa que vam posar en marxa nosaltres i que sempre hi he anat jo d'una manera constant, doncs som entre un 10% i un 20% homes. I si som 10 com a molt 2 homes i la resta dones.

C.A.- Clar, des de la perspectiva de gènere, la rebuda passiva de la cultura a través de llibres, que és un acte molt íntim, ets tu i el llibre, és molt femení. Després, si te'n vas a un espectacle on hi ha més gent, on hi ha un confrontació més pública va començant a augmentar el nombre d'homes. Després si ens posem amb temes de música, m'agradaria veure quantes persones dalt de l'escenari des de la regidoria de cultura... o sigui, no es que ho estigui criticant, sinó anar a posar el dit a dir: mira quants homes hi ha a dalt de l'escenari i quantes dones es queden a baix de l'escenari, potser també toquen un instrument... o potser no toquen un instrument fins tant com arribar a ser algú conegut i anar a trucar a una porta d'un ajuntament i dir: mira jo tinc aquest duo, quartet, i m'agradaria tocar al Castell. En sec hi ha una barrera, que és el conegut sostre de vidre i amb cultura és una cosa flipant perquè som les majoritàries dones consumidores de cultura, ens encanta al Liceu anar a veure una òpera, hi ha una sensibilitat, però a l'hora de crear cultura, crear art, música, de ser creadores, torna a haver-hi tot d'homes. i Diu, què ha passat? aquest el meu gran repte personal.

J.V.- Si, si, hi ha una sèrie de coses que és veritat.

C.A.- Igual com la transmissió dels valors a través de la cultura, tu pots transmetre emoció, tu pots transmetre valors, tu pots transmetre també valors moltes coses que es queden en un imaginari simbòlic. Que no és només per un plaer estètic.

J.V.- Si, hi ha coses que semblen que no saps ben bé perquè però sembla que estan marcades per un gènere determinat. Les biblioteques, el col·legit era inicialment col·legit de bibliotecàries. Vull dir tot eren dones. Actualment ara vull dir tot no, però potser el 95%. Tot sempre...

C.A.- Perquè jo crec que és la cultura que no fa soroll.

J.V.- Tot sempre dones. Ja ve des de que es va muntar el col·legit de bibliotecàries que era el temps de la Mancomunitat de Catalunya que es va crear precisament per donar cultura també a les dones, i amb un cert nivell cultural que ja tenien i ja podien accedir i que ja podien accedir a aquest tipus de feina de les biblioteques de la Mancomunitat. I des d'aleshores ha continuat això i pràcticament et quedes ara parat. Un dia vam fer un congrés aquí que ens van demanar l'espai per fer un congrés del col·legit de bibliotecàries i bibliotecaris que en diuen ara però es clar tot eren dones.

C.A.- Sí, i és curiós que tot son dones i cada vegada hi ha més sensibilitat de gènere o feminista però qui produeix, qui al final escriu el llibre, té la voluntat de publicar-lo, agrada, li publiquen hi ha més autors, escriptors, homes.

J.V.- Bueno, el que passa que també venim del segle anterior quantes autors s'havien de canviar el nom i posar-se un nom d'home...

C.A.- Sí, sí, fa quatre dies...

J.V.- perquè sinó no podien...

C.A.- Víctor Català, un dels grans referents. Sí, clar és algo que evidentment portat a una política local super de base, municipal, però crec que s poden fer coses. És a dir la qüestió és destapar, a vegades son coses tan senzilles com començar per les quotes, com per dir: anem a mirar quins consumidors culturals tenim a la Selva, de qui rep la cultura, a qui li interessa què. Clar jo entenc que és una regidoria que debeu anar, crec que sobrepassats també, que no hi ha prou mans per dir: vinga anem a fer un Pla d'acció cultural per incoure no sé què...

J.V.- Bé, també hem de conscients del que tenim i del que som.

C.A.- Sí, sí. Bé, però....

J.V.- Sí, el que passa és que aquest any estem en una situació complicada. Nosaltres hem passat d'un pressupost anual de 42.000€ de l'àrea de cultura, aquest any hem passat a 28.000€. Però es que hem hagut d'ajustar tot el pressupost. Jo porto economia i hisenda de l'ajuntament i hem hagut d'ajustar totes les partides i els d'això i no ens ensortim. Nosaltres aquí al poble tenim un forat negre que és el pavelló municipal d'esports i les piscines cobertes. Nosaltres hem passat de 1500 socis a 600 ara. Amb totes les restriccions aquestes no es passen a cobrar les quotes perquè no pots donar tot el servei tampoc, però un desastre. I clar, això ens genera un forat aquí ara que fins que no ho remuntem... L'altra opció seria tancar-ho.

C.A.- Clar, però aleshores no estas oferint un servei de salut i d'esport al municipi.

J.V.- Això aquí nosaltres tenim un problema greu.

C.A.- Sí, doncs és això que et deia abans, quin paper te la cultura l'ajuntament de la Selva. I clar, quan a vegades es creen incendis d'aquest tipus o forats negres es que els diners son faves comptades, també s'ha de ser realista i clar entenc que però que al final com dèiem és tot voluntat política. Fa més la visió que no pas els efectius...

J.V.- Nosaltres ens hem plantejat aquest any que d'actuacions al Castell en farem poques, això ho sabem. Aleshores els recursos que tenim els destinarem a edició de llibres, digitalització, al quadernet infantil i després doncs veure si podem fer alguna coseta. Hem signat una altra vegada pel festival Accents, per tornar aquesta any 2021 a formar part del festival i que tinguéssim dos concerts aquí al poble dins d'aquesta dinàmica.

C.A.- Perquè el festival Accents és compartit no?

J.V.- Sí, hi havia Reus, Cambrils, Montroig, La Selva... Però aquest any al final només vam quedar Reus, Cambrils i la Selva. Del que es tracta era des de la organització del festival contracten una sèrie d'artistes de concerts i aleshores van distribuïnt dins dels pobles.

C.A.- Vale, molt bé. Doncs deixem-ho aquí, hem parlat de moltes coses.

J.V.- A vegades havíem provat de fer coses a la Defensa Agrària i a l'Església i bueno... Perquè a vegades estem limitats per l'aforament. Però al final doncs penses perquè ningú visualitza que ho fas l'ajuntament i també es tracta de que és una part de la programació cultural a nivell municipal.

C.A.- Clar jo tinc aquesta estructura i és el que deia abans, ara mateix tenia aquest pla de la diputació de Barcelona, ajuntaments una mica més grans que la Selva però no massa més però clar tenen una despesa de recursos increïble, i clar arribes aquí, i dius... què coi. Clar, aquí entren moltes coses a nivell de les meves creences polítiques i tal. Però igualment, pel tema de parlar amb les associacions, has tret els temes que son clau és com l'ajuntament des de la municipalitat programa i fa. Tots aquests sentiments que em deies abans, què t'ha decepcionat. Doncs que he involucrat a l'Església perquè també forma part del teixit cultural del poble, o la Defensa Agrària amb el teatre però clar també al ser una societat privada.

J.V.- Clar, a part de que ells tenen el seu grup de teatre, la Moixera, son els que estan allà a l'Agrària, i bé esclar. Amb ells la veritat no els hi fa gaire gràcia que vagis tu a portar un teatre que no sigui el seu.

C.A.- Es senten violentats. És curiós, perquè en principi a l'ajuntament ho son tots i totes. Què és el que s'està fent des de quin punt de vista hi has d'anar com per intentar crear sinergies. Al final els espais son els que son, la Selva és la que és, i com fer obertura de canvi de mires. Clar jo també sempre vaig el liri a la mà, serà la joventut [riu] , però també em fa molt que pensar. Tinc pendent

parlar amb l'Arnau Martínez que ha fet el Màster en Gestió Cultural i el seu TFM l'ha fet sobre la Defensa Agrària analitzat com a equipament cultural.

J.V.- La Defensa Agrària té un problema també és que aquest tipus de societats que venen del 1926 doncs el que és actualitzar sobretot l'equipament difícilment ho poden assumir, econòmicament. Tot i així, la Defensa Agrària han tingut molta cura de la instal·lació, fa uns anys van canviar les butaques, però hi ha una problema estructural bàsic. El teatre és d'uralita, i clar, al final aquestes els d'això arribo a la conclusió que si no és públic això com es feia abans que hi havia un munt de socis que posaven diners allà, ara ja això ja no funciona. Pel manteniment mínim d'anar tirant i poca cosa més. I després el demés, difícilment es podria ara, si ara agafessis la Defensa Agrària i donar un tomb per complir els estàndards actuals de seguretat, tot això... això si no és amb diner públic... A no ser que vingui algú...

C.A.- Si bé, però tal i com estan les coses millor que no vingui ningú.

J.V.- I després no sé si t'havia comentat el tema de l'Ateneu, que és una de les històries més tristes d'aquí del poble. És una de les coses que m'he decebut més perquè ens va costar molt. L'Ateneu està amb una ruïna total, i fa uns anys que vam dir que l'interès d'arribar a un acord amb el qual els socis actuals cedeixen la propietat de l'ateneu a l'ajuntament, i aleshores l'ajuntament es fa càrrec de l'ateneu, l'ateneu es manté com una associació en el qual dins del mateix ateneu això ja ho teníem signat amb el conveni que tindrien un espai per fer les seves activitats, que la veritat és que no en fan cap d'activitat però bé, per així mantenir una mica la dignitat de la institució i aleshores això passa a propietat municipal. Si això haguéssim pogut arribar a aquest punt que no hi hem pogut arribar, nosaltres quan estavem gestionant el Pla de barris hi havia una quantitat important que era casi mig milió d'euros que és amb el que es va construir el casal d'entitats del nucli antic, la part annexa de Santa Llúcia, però en principi allò no es volia que anés allà, allò volíem mirar d'arribar un acord i mirar de recuperar l'ateneu. L'ateneu amb una primera fase i fer com un projecte a tres o quatre fases. Amb aquest primera fase volíem recuperar la façana, assegurar l'estructura amb aquest milió d'euros i aleshores a base de fons propis i sobretot de subvencions de l'administració anar fent el projecte, sobretot el que era la sala interior, el que era el teatre i anar-ho recuperant. Tot a base de diner públic, però es que de la subvenció del diner públic va pel que és públic, no anirà a una entitat privada. Vam arribar a un punt que al final l'Assemblea de socis que si haguéssis tret una mitja d'edat d'allà hagués estat als 70 i pico, l'assemblea de socis n'hi va haver-hi 16 que van votar en contra, segons els estatuts necessitaves dues terceres parts i per un no s'arribava a les dues terceres parts. Em vaig empenyar, "agafeu l'ateneu i aneu a cagar tots", perquè a mi que em diguin que si hi hagués alguna altra alternativa, però sense cap alternativa dir que no només per tenir-ho allà tancat i esperar que caigui, esperem

que no passi cap desgràcia. És aquest sensació que coses que passen, jo crec que és molt de poble això, de rivalitats això, perquè hi han aquests als ajuntaments, però bueno, a l'ajuntament hi som nosaltres ara però d'aquí uns anys ves a saber qui hi serà. I lu que és el del poble és del poble, ho gestionin uns o ho gestionin uns altres.

C.A.- És aquesta idea de l'aspecte públic

J.V.- Això de l'ateneu ha sigut de les coses que he tingut decebut total i allà haguéssim pogut treballar per tenir un espai cultural, un teatre amb condicions i un projecte allà guapíssim de tirar-lo endavant perquè l'espai dona i haguéssim pogut tenir un tenir un teatre, per fer concerts, amb una capacitat ja de 300 o 400 persones, i se'n va anar tot a la merda per aquests vicis que hi han dintre dels pobles que no ho acabes d'entendre.

C.A.- Bueno, és el que passa, no hi ha massa cosa més a dir, evidentment.

Entrevista a la regidora d'igualtat, Laura Girona

Data: 17/02/2021

Lloc de reunió: despatx de la regidora. Hort d'Iglésies. Hi està present la tècnica de joventut, Mireia Vallverdú.

C.A.- Al principi no sabia massa bé com fer l'estructura, perquè al principi no sabia com dur-ho a terme des d'una perspectiva metodològica. Però bé, la qüestió és que faré un Pla d'Acció Cultural. Aquí tinc més o menys l'estructura i bé bàsicament la reunió, l'entrevista que volia fer amb tu a part de que m'expliquessis una mica el Bloc polític, la part més... quina és la teva visió o què és el que tu vols aconseguir amb aquesta regidoria, que m'expliquis com neix i tot jo per tenir-ho més clar. La qüestió també seria quines sinergies jo puc acabar creant, perquè clar jo tinc una posició una mica estranya ara mateix amb aquest treball i és que és teòric però també és pràctic, però clar la pràctica estic en un punt en que no tinc contacte amb cap teixit associatiu del poble. Vinc aquí com d'externa però no vull semblar externa sinó vull que això realment tingui un retorn participatiu perquè es que sinó no serveix de res.

L.G.- Clar.

C.A.- Bé, jo ho estic aprenent tot just ara, suposo que tu em diràs clar això ja...

L.G.- No, no home, no.

C.A.- Però en el sentit de es que sinó no és feminista, si no té una participació, si no té una aplicabilitat real, i amb real em refereixo a que atengui a les necessitats del poble en si, no té cap mena de sentit fer-ho, ja no m'hi poso. Però clar tampoc sé a quines portes picar, també de l'àmbit cultural crec que em falta parlar amb el tècnic de cultura, amb el Marc, perquè potser ell em sabria millor dir tema associacions o entitats culturals quines poden ser les que estiguin més alineades amb el concepte d'igualtat, o que els hi soni més el tema de la perspectiva de gènere i tal...

L.G.- Aquí a la Selva és com un tema molt desconegut això, vull dir no sé si és perquè no se li ha donat la importància que realment té o potser perquè no veuen que pugui ser una problemàtica.

C.A.- Que sembla que aquí no hagi arribat les desigualtats de gènere, quan son completament estructurals i hi son, evidentment.

L.G.- O potser no se li ha donat la importància que realment tenen. Amb tot en general. Les entitats i això és com un tema...

C.A.- Clar aleshores jo em pregunto si serveix... Perquè clar ara imagina't que jo faig un google forms, faig una enquesta per posar una mica el termòmetre en les entitats culturals i sempre em baso en culturals tot i que m'agradaria fer-ho doncs molt més ampli, no? però bueno, m'he de centrar en el que en teoria soc més... que tinc més coneixement, perquè experta tampoc. Bé, és igual, però clar es que si no hi ha una sensibilitat en gènere aleshores no em sabran respondre l'enquesta, no rebré tampoc un retorn de...

L.G.- Bé això és la meva percepció, que igual és molt diferent, però alguna vegada que ha entrar el tema i tot això és com un tema que no... naltrus això no...

C.A.- Jo hi seguiré donant voltes en això perquè clar aleshores em plantejo si directament fer una taula d'experts o bueno una taula oberta, de debat...

L.G.- Però a veure jo de tu aniria.... Clar hi ha el Grup de Dones, que estem parlant ja es que son tot dones, però vull dir que per anar allà i sentar-se jo crec que si que les portes les tens obertes de totes les entitats, t'atendran. Vull dir que jo et puc donar un cop de mà en això i les entitats trucant o el que sigui i demanant-te i explicant-ho i tot si vols. Vull dir que no tinc cap problema de...

C.A.- Vale, veuriem a veure què és el que faig perquè a veure he de fer un pacte amb la meva inseguretat... i com ho gestionem, però bueno si, si.

L.G.- Sí, a veure clar. I aquí d'entitats juvenils hi ha el Casal Popular que també podries anar-hi, saps?

C.A.- Si he de trobar potser les... És això, perquè el Marc em va passar una llista d'entitats culturals del poble i vale, sí, molt bé, però o sigui com des de fora a qui puc trobar més afinitats per tal de... i això també a la Taula de les Dones des d'allí puc treure jo també persones que estiguin més implicades o que hi tinguin un...

L.G.- Les Taules de les Dones ahir hi vaig parlar, la setmana passada amb el Consell Comarcal. Vaig fer una crítica constructiva sobre la dinamitzadora que clar és qui ha de dinamitzar. Jo en teoria allí només hi estic com pot estar ella [tècnica] o com pot estar algú altre, no hi tinc cap mena de paper, soc una membre més. Vull dir per molt que sigui la presidenta soc una membra més. Trobo que no es dinamitza com s'ha de dinamitzar, saps? Aleshores ostres abans d'anar a més, mirem d'arreglar això perquè ha de ser una persona ja d'un primer moment t'ha de "pam", una dinamitzadora el que ha de fer és dinamitzar, és així, es que és bàsic.

C.A.- Clar, a veure, jo vaig entrar allí i clar, a mi també em va saber greu perquè jo en aquell moment no sabia que això [estructura tfm] seria això. Clar jo estava aterrant d'altres temes i el TFM em quedava super llunyà tot i que la tinc sempre aquí, no? Però i quan vaig aterrar a la taula de les dones vaig pensar "hosti potser jo podria haver preguntat més, o podria haver..." però clar la meua posició era simplement d'observadora, no? però

clar també vaig pensar amb tu i dic “potser ella es pensava que jo allí estaria allí més activa i tal i qual...”

L.G.- No, no però que l’activa ha de ser la dinamitzadora, i que d’un primer moment expliqués. Ostres, es que a mi també m’ho han comentat les altres, bueno però es que clar... Jo no soc dinamitzadora, de què consten les meses ha de ser ella, mira primer va això, vinga equip de treball, i això... Saps? dinamitzar. Es que ens quedem totes així i no sabem què dir no? i que agafi jo la paraula no, perquè no és la meva tasca i no en sé.

M.V.- Es que se feien uns silencis molt incòmodes.

C.A.- Si si, bueno jo a la segona taula vaig estar així en plan de... I després quan vaig acabar la reunió vaig pensar “s’ha de fer algo, en plan, això no pot ser!”

L.G.- No, no, per això vaig trucar.

M.V.- Pobre noia, no és que vagi personificat en ella, perquè pobre xica, potser acaba de sortir de l’ou però es que li falta una mica de bagatge en aquest aspecte. Que tots hem d’aprendre amb tot lu que fem, està clar, però potser l’han ficat en un funció que encara li queda una mica gran.

C.A.- Sí, sí pobre.

M.V.- Que encara li queda una mica de camí per arribar en aquella posició.

C.A.- Sí, si jo l’entenc perfectament.

M.V.- Es que allí davant de tots la Laura va acabar portant ella tota la reunió.

L.G.- crec que amb aquestes dos reunions que hem tingut no hem avançat res i en un primer moment ella havia d’explicar què son les taules, i què s’han fet en altres municipis...i convidar a més gent també. Tot això és una tasca. Això és una subvenció que ens donen del Consell Comarcal. Vull dir que es una subvenció que jo vaig demanar fa dos anys ja, me l’han concedit i et concedeixen una dinamitzadora durant un any per

activar les taules. Clar si la dinamitzadora no dinamitza perdrem tot aquest temps, perdrem tots aquests mesos sense...

C.A.- Clar son diners perduts al final, bé perduts... Sí.

L.G.- Sí.

C.A.- Sí, son recursos que no estas utilitzant clar.

L.G.- Clar aleshores ha d'estar una mica al tanto, doncs si algú te pregunta ostres en aquell poble què s'ha fet o quines... Ho has de saber respondre. Vull dir que tothom pot tindre, de no saber-ho del que sigui, però es que ostres no ha dinamitzat res. És crítica constructiva, eh? vull dir estic, sense...

C.A.- Sí, sí, no, clar evidentment.

L.G.- Vull dir que s'ha d'aprofitar ja que ho tenim doncs ho aprofitem.

C.A.- I què t'han dit des del Consell?

L.G.- Bueno que parlarien amb ella i que dirien algo.

C.A.- Bé, vinga, som-hi. Doncs explica'm una mica com neix la regidoria, de quin any....

L.G.- Bueno la regidoria neix de les últimes municipals, del 2015, que vam dir de ficar-ho al programa per crear-la. Perquè es que el tema igualtat era un tema que ni es tocava ni... I vaig creure oportú ficar-ho al programa electoral i si tornàvem a sortir doncs de tirar-ho endavant, però crear-ho absolutament de zero.

C.A.- Molt bé, perfecte. I quines línies d'actuació teniu ara més o menys actives? O vols activar de cara en un futur proper.

L.G.- Lu primer que vam fer és lu dels plans locals. Vull dir l'intern i l'extern, això que hem de començar-hi a treballar. És complicat començar-hi a treballar perquè la gent no ho veu com una cosa necessària, aleshores costa estirar-ho, explicar-ho, no? amb l'equip de treball i tot és complicat no? quan no s'han tocat mai aquests temes però bueno ara estem amb els dos plans locals, estem una mica també buscant formacions per començar a fer formacions als treballadors, que bueno això ja també t'entra dins del pla, però bueno comencem a mirar cosetes per fer i ara estem així.

C.A.- I, però per exemple el nivell de resistència que tu t'has trobat és... És a dir, sempre que tu plantejges una cosa nova i és d'aquest estil poden haver-hi... com t'has sentit tu plantejant això? El consistori com ho ha rebut? El ple... com hi ha hagut la...

L.G.- Bueno... El consistori ho ha rebut... Saps que jo al final jo tiro per la meva saps? No, a veure, ho ha rebut bé el que passa que no donen prioritat amb aquestes coses i aleshores el que has d'anar fent és vinga tirant endavant... No es que se't fiquin d'esquena tampoc però potser no et sents recolzada com t'hauries de sentir recolzada, com se pot sentir recolzat el regidor d'urbanisme... saps? Altres regidories... Que veuen com a més...

C.A.- I has pogut crear aliances amb alguna altra regidoria?

L.G.- Bueno, amb la de salut, amb la d'ensenyament fem cosetes també al 8M i així.

C.A.- Sí que has pogut crear certes aliances amb aquestes.

L.G.- Sí, sí.

C.A.- Vale. Amb cultura no?

L.G.- Cultura si, però es que bueno ja també fem. Dintre de lu que fem al Castell i tot això també ja entra si. Son aliances? Per mi sí, però es que com que ja és una cosa conjunta ja no ho veig com una aliança perquè ja ho incloïxo amb lu meu.

C.A.- Sí, potser aliança no és la paraula. No? però, que hi ha una sinergia que es crea molt més fàcil que no pas amb urbanisme, malgrat... Es que ha de ser completament permeable.

L.G.- No a veure es que amb urbanisme també haurem de tocar cosetes i també haurem de fer i jo crec que me serà molt més complicat que amb cultura.

C.A.- Aha, sí, sí clar. I és degut al color polític o no?

L.G.- ... No... Com vols dir el color polític?

C.A.- És a dir, perquè jo a vegades m'he trobat en ajuntaments que només treballen amb el seu color polític, o sigui que hi ha certa.. I això jo ho dic de forma completament externa, però és un patró de conducta que me l'he anat trobant. I em sembla curiós, no?

perquè o sigui en principi, sí que la igualtat com a política ha de ser completament transversal.

L.G.- Si... Es que no hi hauria d'haver sigles polítiques amb la igualtat sí.

C.A.- Correcte. Per això ho pregunto, per si t'has trobat més resistències de cara a l'oposició, diguem-ho clar ja que ets regidora política o.... no.. si hi hagut....

L.G.- No... El que he trobat amb l'oposició és poca participació. O en els projectes, o potser l'interès més que altra cosa, poc interès. Però bé, tampoc sé què és estar a l'oposició i vull dir potser és això. Però crec que amb els colors polítics que hi ha a l'oposició, hi ha la CUP i m'esperava més participació, però bueno em passa amb igualtat i em passa amb el procés participatiu que tenim engegat i el tenim allí parat perquè només fan que ficant-se pals... Vull dir, poca... M'esperava molta més participació amb això...

C.A.- Vale, sí, per això. Una de les preguntes que tenia era: “quines complicitats s’han pogut establir” amb general amb les polítiques d’igualtat” però sobretot amb el pla intern o amb el pla de ciutadania, no? A què et refereixes al pla de participació?

L.G.- Mira participació naltrus vam engegar també el 2015 un procés participatiu per aprovar-ho, però allí el tenim... El tenim allí... Mira aquí tinc les esmenes de la CUP per no aprovar-ho. Em fa una mica de rabiota perquè és un procés participatiu per tots, pels veïns i veïnes, per deixar-ho tot amb ordre, saps?

C.A.- Pot ser que estigui penjat a la web de l'ajuntament?

L.G.- Encara no està aprovat.

C.A.- Vale, doncs m'estic confonent amb un que ja està... Vau fer un procés participatiu, hi ha un PDF penjat a la web. Deu ser anterior.

L.G.- Deu ser anterior sí, perquè aquest el vam fer ara quan vam entrar nosaltres al 2015 i no hi ha manera de...

C.A.- De tirar-lo endavant.

L.G.- Que va, que va. Això és la nostra proposta i ja hem canviat alguna cosa perquè ens ho van dir. Perquè la gràcia del procés participatiu és que t'ho aprovin tots els grups, que sigui una cosa conjunta i consensuada amb tots i no hi ha manera.

C.A.- Clar, no hi ha manera per part de la CUP, només?

L.G.- Sí, sí. Amb els junts, convergents, pdcats o ja no sé (és broma això).

C.A.- Ja... Convergència?

L.G.- Sí. Amb convergència ens van dir un parell de coses que vam canviar, que vam trobar correcte i ja està, vull dir hi estarien d'acord.

C.A.- I s'hi posen amb el fet de que sigui...

L.G.- Que és poc extensiu. Que hauria de ser més extens, abarcar moltes més coses. Jo crec el que els hi passa amb elles és que agafen propostes d'altres municipis i lu que volem fer naltres aquí és com el Pla d'Igualtat i això que és que ens hem de centrar molt amb el municipi que estem. O sigui, pots agafar com a guia altres i llegir-t'ho i mirar-t'ho però es que al final on s'aplicarà les polítiques serà al municipi.

C.A.- Sí, jo això ho entenc perfectament perquè clar a mi el que també em va passar es que em vaig quedar com a enrocada era perquè vaig començar a mirar coses, i coses... i altres municipis... i què fan aquí, i què fan allà i clar, al final has de fer una cosa per aquest municipi, per aquesta idiosincràsia...

L.G.- I que saps que funcionarà i que pot funcionar. S'ha de fer una cosa realista per aquí. Jo no puc agafar el pla de participació de Cambrils i ficar-lo aquí, no perquè no funcionaria. Jo he de mirar aquí, les entitats que hi ha i tot, i habitants i fer un pla adequat per aquí. Clar, lu que volen elles és fer un pla que t'entri hasta la... No... ostres, no. Jo crec que no cal. Hem de mirar el que tenim al poble, al municipi i adequar-ho tot per fer polítiques realistes. Es que sino no és realista. Passa igual amb el pla local i tot, de fer cosa realista.

C.A.- Sí, si entenc perfectament el que vols dir.

L.G.- Es que et miraràs moltes més històries i clar que hi ha coses molt ben fetes però ostres pots agafar idees però no ho pots mai...

C.A.- Bueno igual que aquest primer pla d'igualtat probablement no abarqui ni de lluny totes les problemàtiques que pot haver-hi aquí al poble.

L.G.- Però sempre es pot anar a...

C.A.- Sempre en pots fer un altre...

L.G.- Es pot anar afegint... sigui lu que hem de procurar és com amb el pla de participació. Es que jo sempre els hi dic amb elles quan ens veiem. El que hem de procurar és que s'aprovi i tirar-ho endavant, sempre ho podem modificar, a afegir sempre hi estàs a temps, però has de tenir un mínims. Si tens la base... És com el pla local, tindrem la base feta, i aprovada i a partir d'aquí se'n sortiran mil i uns que no ens haurem donat compte.

C.A.- Clar, clar però aquesta és la gràcia no també? Això ho reculls i pel següent.

L.G.- Però si no ho comences no ho pots anar modificant.

C.A.- És ficar la primera pedra, no?

L.G.- Clar. I aprovar-la i sobretot tindre una cosa aprovada, sino no avancem, perquè em passa lu mateix amb el de participació, el tinc allí i no puc avançar, però si ho tinguessim aprovat mira això que tindriem. Anem fent això i partir d'aquí sempre es pot modificar i afegir.

C.A.- I aquest pla de participació té bastant de perspectiva de gènere o...

L.G.- Bueno, si vols te'l passo, ara te'l passaré. És el projecte.

C.A.- Doncs passa-me'l sí. A mi m'interessa el fet de veure'l, perquè clar es poden crear connexions i al final així no dupliques la feina. O sigui sí, el pla d'igualtat de ciutadania pot beure de la participació, perquè al final ha de ser una eina ciutadana, que entengui la gent... A veure, que és molt complicat. Jo ho trobo molt complicat la participació, perquè hi han també moltes sinergies d'abans que acaben, sempre hi ha els mateixos noms, sempre hi ha les mateixes persones i aleshores com...

L.G.- Aquí a la Selva som un poble amb moltes entitats, molt participatius entre ells però quan els fas participar costa molt. I a més quan hi fiques... Això... no te n'adones quan

estàs fora... Però ostres, quan hi fiques el logotip de l'Ajuntament encara costa més. Saps? Mira que aquí hem procurat... Jo quan faig coses amb joventut jo no fico el logotip de l'ajuntament perquè tinc comprovat perquè si fico només el de joventut ostres... És molt més perceptiu tot. Quan fiques el logotip i fas coses amb entitats ostres, costa perquè siguin per un benefici per l'ajuntament, és com a raro, no participen tant. No sé si passa aquí només o passa a tot arreu.

C.A.- No, jo crec que passa a tot arreu. Jo crec que hi ha un rebuig a la institució no? des de...

L.G.- Sí, sí.

C.A.- Sí, bueno, jo això no sé exactament perquè passa no? però suposo que és anar a picar ferro sats? anar fent, anar fent, anar fent i també bueno, crear noves sinèrgies potser, entendre altres maneres de funcionar...

L.G.- Bueno, crec que s'ha d'entendre altres maneres de fer política. Jo sempre dic que soc una política molt apolítica. Vull dir, ostres, sats? Perquè sinó s'engloba tot, saps? Al mateix sac i no, vull dir no totes les institucions son iguals ni tots els polítics som iguals. Jo em costa perquè miro una altra manera de fer política, més propera. A mi m'agrada doncs el tu a tu, jo de política en tinc molt poc de veritat, eh?

C.A.- Sí, sí. (riu)

L.G.- (riu)

C.A.- Crec que cada vegada hi ha persones més com tu, o almenys hauria de ser així per començar a fer una miqueta de...

L.G.- Ostres és que n'hi ha d'haver perquè aquí tens la possibilitat, tens eines per utilitzar i per fer coses...

C.A.- Per fer coses meravelloses, sí, sí

L.G.- Sí, joder doncs aprofitem-les. I aquí pues lu que he intentat fer jo amb joventut i formació, però es que va començar de 0, i amb igualtat i tot. Hem començat tot de 0. No és que ja tingui una feina feta i pots anar seguint, és de 0 totalment.

C.A.- I a veure, per tant, o sigui quants mandats portes amb... O sigui un mandat no? d'igualtat?

L.G.- D'igualtat al 2019. El 2015 vam entrar per primera vegada, que el que vaig fer va ser agafar joventut i formació i la borsa de treball també i tornar-ho a actualitzar tot, o sigui començar de 0. Per formació vam fer el Gil Cristià, tot la formació. Amb joventut també Casal Jove i tot, no hi havia absolutament res i ara al 2019, quan vam entrar ostres doncs bueno lu altre ja ho tinc més o menys així. Però que passa que amb el covid m'ha tallat moltes coses, però bueno, ja ho tinc una mica situat les regidories, i bueno doncs començar.

C.A.- Sí. I quines idees ambicioses, com si diguéssim, ara ens posem així xules, tindries per de cara més a un futur? Posem després del tema covid, però posem-nos en la perspectiva de que això un dia se n'anirà i tornariem a una vida més o menys normal...

L.G.- Bueno, primer conscienciar molt i molt amb l'intern amb els treballadors de l'Ajuntament. Jo crec que aquí amb l'ajuntament el que he anat veient jo un problema d'igualtat no el tenim. Jo crec que tot està molt ben regulat, vull dir sempre trobarem cosetes. Però llocs de treball, tot això... Lu que estic lluitant ara és perquè entrin més dones a la brigada, perquè en tenim ara un parell només. Clar i parlem d'un volum de potser 60 persones no? Vull dir, és un volum molt gran per... El que passa que també em costa perquè alguna vegada que ho hem proposat a la borsa de treball i així, ostres i em sap greu però ens diuen que no. Quan dius que és un lloc a la brigada per algú que busca feina... I em sap greu, però es que és així, és la realitat. Que et diguin que no volen, que la visió del que és estar en una brigada municipal. Potser perquè tota la vida aquí hem vist homes.

C.A.- Clar potser visibilitzar les dones que estan a la brigada. Jo no sabia ni que hi haguessin dones a la brigada.

L.G.- Sí, ara n'hi ha dues.

C.A.- Clar però perquè si tu no mostres els números i dius... no?

L.G.- Clar el que passa es que bueno, on estan? Hi ha la brigada de manteniment i la brigada de neteja i estan a la de neteja.

C.A.- Vale, bueno.

L.G.- Però hi son.

C.A.- Bueno, es que clar, és normal.

L.G.- Aleshores potser quan hi ha una plaça i ho ofereixes. Ostres clar... a la brigada? El meu objectiu és canviar la visibilització del que és la dona en una brigada municipal.

C.A.- Mira, per exemple, a l'ajuntament de Santa Coloma fan... l'any que jo vaig estar van fer el calendari aquest que donen de l'ajuntament el van dedicar a les dones treballadores per part de l'ajuntament. O sigui policia local, brigada, etc.

L.G.- Policia local. Tenim una policia local.

C.A.- Ah no! Eren dones que treballen durant la nit.

L.G.- Ah.

C.A.- Al municipi no? A la ciutat. I hi havia jo que sé, operaries... És una ciutat... Jo no sé aquí... però seria interessant. No sé, jo tinc moltes idees...

L.G.- Ah molt bé! No, però que està molt bé com a temàtica calendari, està molt bé.

C.A.- Sí, és molt visible. O sigui, els gossos son meravellosos i està molt bé.

L.G.- Sí però es que vam triar animals perquè ja no sabíem quina temàtica agafar, perquè hem fet ja tantes coses... Ostres però, és molt guai això.

C.A.- (riu). Sí, sí és una molt bona idea és una cosa molt bàsica i de fet elles li van posar unes frases boniques, van fer entrevistes a totes les dones que treballen en el sector públic del municipi, i aleshores intentar buscar la frase més xula, i bueno és una bona idea per visibilitzar.

L.G.- Però tu mateixa. L'objectiu tenim l'escola bressol, El Poniol, que tot son dones i ara també hi ha un noi. Ostres doncs visibilitzem això no també? La igualtat sats? Potser una mica l'objectiu és això. I sobretot, sobretot lu de la brigada. Ja fa uns quants anys que hi estic en... No noto molta, quan ho comento costa a l'equip de govern. Costa.

C.A.- Clar potser amb el pla intern en principi hauria de ser...

L.G.- Bueno es que és això, el pla què és? és ordenar una mica les mesures que hi ha d'haver no? la normativa per poder dir escolta no que això és així. És trist ha de ser... al final has d'ordenar les mesures i tot per lluitar contra la igualtat. Que jo espero que algun dia tant la regidoria d'igualtat com la de transparència acabi desapareixent.

C.A.- Sí, aquesta és la idea. Però això és algo que va molt a llarg a termini.

L.G.- Però bueno, és una eina. Jo això ho veig que s'ha de fer i ho hem de tindre per optimitzar-ho com a eina. I a vegades és trist dir-ho però és així. Bueno, què passa a la brigada què? no, escolta'm, hi ha d'haver i poguer tenir algo físic. Ho has de fer així.

C.A.- Sí clar, amb tema cultural la reivindicació de les dones creadores és una cosa que costa moltíssim perquè a més amb cultura sempre es prima l'excel·lència, l'excel·lència... Però és que l'excel·lència té un gènere, i per arribar a ser més excel·lent normalment ho tenen molt més fàcil els homes. És una qüestió de la que vivim en el sistema que vivim. I però es que això en cultura en concret, les quotes així com amb altres àmbits com és formació, àmbit laboral les quotes es poden arribar a acceptar a segons quins sectors molt masculinitzats, en cultura és horrible. O sigui, a no si tu ets creador ets d'un gènere completament neutre, o sigui no tens... no estas esbiaixat per unes desigualtats... i clar això costa molt d'entendre en aquest aspecte en concret. I penso que a vegades des de l'ajuntament amb coses molt petites es poden fer... I bueno, per això la meua voluntat de transversalitzar les polítiques culturals, no? Per intentar entrar-li la perspectiva de gènere tant com es pugui. I les quotes ojalà no existissin. O sigui la qüestió d'arribar al punt en que ja no hi hagi aquesta necessitat, però bueno...

L.G.- Hi és, hi és.

C.A.- I de fet, crec que t'has de posar en plan més xungo no, o sigui ferm en el sentit vale doncs vinga fem paritat, i a partir de la paritat anar a fent, però bueno pots trobar moltes resistències també.

L.G.- Moltes, clar. Ja et dic, quan vam fer aquestes últimes municipals amb esquerra republicana que vam dir de fer llista cremallera, això va costar.

C.A.- Això ja no ho teniem assumit?

L.G.- No, no et pensis, eh? Costa eh? S'ha de fer forçat aquestes coses perquè acabin tenint un resultat.

C.A.- Però a la vegada fer pedagogia també.

L.G.- És lu mateix que... ostres quan fem reunions, o la manera de parlar i tot això. És important també la comunicació i tot això.

C.A.- Si, si.

L.G. Està tot molt masculinitzat. Però la política és brutal, és brutal lu que costa sent dona dir unes paraules i sent home dir les mateixes paraules i osti el cas... Però això no ho saps fins que t'hi trobes de dir... osti tio... què està passant aquí? Això s'ha de canviar d'alguna manera, i la única manera no és de paraula ni de dir venga va, això així... No, és amb els plans. Es que és així.

C.A.- És per llei. Sí, a veure, el que passa que així, anar per llei et pots crear moltes resistències, perquè si vas tan a machacar. Per això jo a vegades bueno, nose, s'ha de fer una cosa coordinada amb formacions, amb anar entrant. La lletra... Sats? Has d'anar fent pedagogia.

L.G.- Sí, sí. S'ha d'anar fent. Per això naltrus ara comencem a mirar-ho i a fer, però que després que t'hi vulguin participar. Es que a vegades, si, trobes resistència per part masculina però per part femenina també.

C.A.- Si si també o sigui que el gènere no implica res tampoc, eh?

L.G.- Ostres, es que a vegades amb les treballadores hem anat i “vinga va, començarem a fer, els hi vaig començar a explicar una mica la regidoria d'igualtat i començarem a fer coses i tot això... Ostres! no totes les males cares son d'homes eh? Vull dir... Es que saps? Perquè, tio, pels teus drets, tio! Es que és així.

C.A.- Sí, sí. Què t'anava a dir... Has trobat suport des del Consell Comarcal, la Diputació de Tarragona...

L.G.- Sí, sí vull dir tot sempre el que els hi hem demanat i quan fem activitats o pel 8 de març sempre hi ha comunicació. Hi ha més comunicació del Consell Comarcal, potser més comunicació que ajuda. No sé si m'explico. Vull dir, potser sí què vinga, i envieu les

actes i el que sigui però trobo a faltar una mica més de.... amb les eines que tenen ells, de col·laboració.

C.A.- Vale, vale. Tu em sabries passar algun contacte del Consell Comarcal perquè jo pugui anar a preguntar...

L.G.- Ah, sí, et passaré el de la Lourdes Solans, sí. És molt maca ja ho veuràs.

C.A.- Vale, gràcies. Sí, es que vaig una mica peix amb aquest aspecte més... Clar perquè jo des de fora entro a la pàgina web, començo a buscar... He d'anar directe, sí.

L.G.- No, tu ves directe. Et passo amb la Lourdes Solan i ja ho veuràs.

C.A.- Vale perfecte. Després, a part de la Brigada d'intentar incloure-hi més dones, alguna altra idea que tu tinguessis, en plan més de...

L.G.- De moment no, de moment...

C.A.- Tema oci nocturn, els famosos punts liles que donen molta visibilitat...

L.G.- Bueno, però això ho anirem... La idea de les taules era també això, fer una mica de projecte, de tot el que s'ha de fer.

C.A.- Clar, tu ho vols basar molt amb la taula de les dones, per a partir d'aquí anar creant.

L.G.- Clar, es que la idea era això, no? Formar les taules d'igualtat i a partir d'aquí doncs clar, han de sortir idees i modificar. I si és una cosa d'urbanisme parlar amb el d'urbanisme... Però s'ha de formar tot això, encara no... Però una idea així de tindre una idea de cap on.. no, crec que és treballar això, amb la proposta i de moment anar fent. No tinc res...

C.A.- Bueno, això ja és prou feina.

L.G.- Amb l'institut també hi treballem molt amb l'institut també estaria bé que parlessis amb la Raquel o amb la Teresa que porten el punt lila i tot això també. Fem moltes coses, xerrades....

C.A.- Sí, de fet he vist que al pla d'igualtat de ciutadania, l'eix 4 crec que és, l'eix de coeducació i cultura va junt.

L.G.- Sí, es que és molt important.

C.A.- Que normalment es posa junt perquè té molta lògica que així sigui. Tot i que jo a vegades sempre se m'oblida la part de coeducació o de parlar amb els instituts i tal.

L.G.- Ostres doncs és molt important. Naltrus des del primer any que vam entrar amb joventut que col·laborem amb ells i ostres...

C.A.- Perquè hi ha com una comissió d'igualtat des de l'institut mateix, no? Que a la taula d'igualtat també hi estava, no?

L.G.- Sí, la Teresa. Que també m'ho va dir després, ostres està poc animat això. No però estaria bé amb la Teresa si vols parlar-hi i això, vull dir que nosaltres fem moltes coses amb elles. Aleshores molts que estan aquí de l'institut, venen que s'ha fet un grupet de joves...

M.V.- Perdoneu que us interrompeixi. Ara pensava que si voleu també us puc passar el contacte de la ... que és la referent de gènere de Tarragona.

L.G.- Què hem fet amb ella?

M.V.- Bueno, de moment encara no res. Jo amb ella havia de quedar. Vaig quedar amb les que m'havien d'ajudar a fer lu del Pla de joventut, ella no va venir a la reunió i aquesta noia era en principi la que estava tan ocupada però que ens podia oferir lu del joc aquest virtual per poder jugar a l'institut, l'app aquesta. Vull dir no sé si a ella li interessa pel treball o algo, pot ser pot ajudar en algo.

C. A.- Porta temes d'igualtat?

M.V.- Crec que sí, porta gènere i igualtat. No sé concretament el què però si li vols preguntar i... pots treure info d'ella... La coordinadora territorial de Tarragona. Et passo el seu contacte aquí.

L.G.- Vale, passa-li el de la Lourdes Solans del Consell Comarcal?

C.A.- Quin contacte més m'has dit que em passaries?

L.G.- El de la Teresa també.

C.A.- Vale, què més. Ja estaria.

L.G.- Ja està no? Una mica. Bueno no sé si t'he acalrit molt, però es que també no et pensis que vaig una mica de novata tot això. Vull dir que és iniciar tot això.

C.A.- Però és molt xulo! Vull dir, a mi el que sembla guai és el fet de trobar-nos, de que això començi de 0 clar, jo també soc molt novata en aquest aspecte però la meva intenció és treballar amb això. De coneixement en tinc però el que a mi també m'agrada molt és xafar terreny, tot el tema de la participació. Encara hi ha moltes coses per fer, d'una forma diferent com perquè s'acabi doncs això, partint amb noves bases. El que deies tu: "jo soc una política apolítica" que soc rara com... cada vegada hi haurà més aquest tipus de perfil més que res perquè o anem a lu públic o no anem i més amb la que està caient.

L.G.- No, i és com el que dius de col·laborar amb altres regidories, per exemple, aquí sobretot amb cultura ja potser per tindre el Marc aquí que és el tècnic ja no és com una col·laboració, vull dir és com que s'han fusionat. Jo quan he de fer coses ja ho inclueixo la cultura amb les coses que faig. Ja no és: quedo amb el regidor de cultura i el tècnic per proposar.. ja és un treball conjunt.

C.A.- Sí, però tot i així hi ha un biaix. Jo, havent analitzat des de fora i anar directament el que es fa des de cultura i jo puc afirmar que hi ah un biaix de gènere molt clar, i que segueix havent-hi una desigualtat. Clar, per això em refereixo que el Pla d'igualtat ha de ser una cosa que tothom es faci seva, no només que tu creïis... M'entens? No només perquè tu col·laboris, o perquè esteu a prop, o perquè sou un ajuntament petit i perquè, sinó perquè ha d'haver-hi una voluntat política per part de totes les regidories, i és per desconeixement, sí evidentment. Però bueno, a mi m'agrada quan ha dit la Georgina si, i t'inclourem. I jo pensant "bua". Clar, al final el meu treball és una diagnosi. És com un pla d'igualtat però només enfocat a les polítiques culturals.

L.G.- Això està superbé.

C.A.- I a veure què en surt. Però clar, per això també necessito ajuda per tenir... No sé, vull dir que jo estic en una posició complicada perquè a mi no m'heu contractat ni res, jo vinc aquí... Però al final la meva feina que no sigui envà.

L.G.- Bueno, però la teva feina serà un benefici per tots, es que és així.

C.A.- Clar, i al final la meva retribució serà el fet de dir vale, bueno jo he tingut la oportunitat de treballar així, molt directe, però bueno, tampoc clar evidentment, acabo de sortir de l'ou amb el màster encara no acabat, no tinc ni el títol ni res, tampoc puc demanar però bueno certa visibilitat, que el meu nom surti per alguna banda o almenys algun agraïment de dir que jo també he fet una feina. Això també es veuria si d'això.

L.G.- Clar, claro.

C.A.- Buen jo crec que estaria. També del tema de les associacions i tal, li acabo de donar una volta i ja et diria si necessito ajuda.

L.G.- Sí, home, sí. Cap problema.

C.A.- Vale. Perquè a vegades em plantejo... jo no vull trepitjar la feina que tu fas, evidentment, tu no tens aquesta percepció de mi, no?

L.G.- No, no, no.

C.A.- Però es que a vegades em preocupa el fet de dir que clar què ve aquí aquesta xiqueta...

L.G.- Què va! Jo t'ho diria... Mira escolta'm... no no, cap problema. Al contrari, és una cosa nova, estem treballant ostres. Tu per mi, jo per tu. Vull dir jo no en tinc cap de problema. Vull dir lu que estas fent després ens pot beneficiar molt.

C.A.- Si, si. I a mi em beneficia molt per dir "bueno, he col·laborat amb un Pla d'Igualtat" i això et fa un currículum de la hòstia, i bueno també aprenc moltíssim. I bueno, parlar amb la Georgina que serà la meva tutora B. Tinc la tutora A, que és física. Bueno, això. Això t'ho vols quedar?

L.G.- I de veritat que no tinguis cap problema perquè.

C.A.- Que a mi em sap greu a vegades allò...

L.G.- No, no que ja t'ho dic jo. Sino ja t'ho diria: mira escolta a veure Clàudia em... No, a mi m'interessa tirar-ho endavant, es que ja fa dos anys... Jo vull deixar ja de ficar el covid per avançar amb altres coses i a més aquestes coses es poden fer. El de ciutadania ja és més complicat, és més participatiu però almenys l'intern. I jo també, soc molt nova,

vull dir que em vaig formant mentres vaig fent, eh? No és que sigui... Vull dir em vaig formant perquè necessito formació.

C.A.- Clar, clar. Jo ara mateix que acabo el Màster, que és super ampli, avui quan he sentit que parlàveu dels Plans d'Igualtat pensava ostres aquella assignatura que vaig fer... Que al final és molt de dret laboral, o sigui que has de tenir molts coneixements, o bé, crear molta xarxa de moltes persones diverses perquè sino no toques vores, és un tema tan ampli... Bueno, doncs això, parlar amb el tècnic de cultura perquè clar a mi tota l'estona em ve al cap que he de parlar amb entitats, associacions culturals però a la vegada em pregunto es que depèn de quina entitat no em sabrà dir res, no tindrà aquesta sensibilitat, perquè em plantejava fer un tipus de taula amb diferents agents culturals del territori, clar això és la teoria des d'on parteixo però clar la realitat d'aquí de la Selva no sé quina és en el sentit de... però bueno ja ho he de parlar més amb ell que no pas....

L.G.- Sí, sí.

C.A.- Bueno, moltes gràcies!

L.G.- A tu!

Entrevista al tècnic de cultura, Marc Rofes

Data: 2/03/2021

Lloc: : despatx de la regidora. Hort d'Iglésies

C.A.- Quant fa que estàs com a tècnic de cultura?

M.R.- Doncs estic des del juny del 2015, sí. Ja farà sis anys ara el juny.

C.A.- I en què t'has format?

M.R.- Jo estic graduat en Geografia i ordenació del territori i aleshores vaig fer un màster també de professorat, per convalidació del professorat de secundària vaig fer un màster a Girona.

C.A.- D'acord. A mi m'interessava sobretot el teu perfil tècnic per tenir una mica la situació del territori en concret. Com estan la gestió dels equipaments. Ja vaig parlar amb el Jordi Vinyals i em va fer així com una mica una d'això dels diferents equipaments públics que hi ha a la Selva, però m'agradaria que des d'una visió tècnica tu em poguessis

dir, mira tenim tants equipaments, en un futur quins possibles equipaments hi hauria, etc. I si n'hi ha també de provats, publico-privats...

M.F.- Sí, n'hi ha un també. D'equipaments públics sobretot aquí a on estem ara es compta com un equipament cultural perquè tenim la biblioteca, la ràdio, la tele, la borsa de treball. Aquí s'hi fan moltes coses. Després hi ha el castell que és on fem els actes escènics, les arts escèniques, les exposicions, hi ha tant sala d'exposicions com a baix hi ha l'auditori. Aquests dos serien els mes importants i els mes utilitzats per dir-ho així. Després hi hauria Santa Llúcia que s'utilitza per actes culturals, que hi ha el petit auditori, també. S'ha fet el que es el casal d'entitats del nucli antic i allí també s'hi fan coses i és de titularitat municipal i bàsicament aquests tres son els tres més. Et va dir alguna altra cosa el Jordi Vinyals a part d'aquests tres? Coma culturals com a tal, eh? Perquè si que tenim el Casal d'avis, el Pavelló, que es poden fer coses culturals dintre de... però com a recintes culturals almenys que gestiono jo diguem-ho així hi ha l'Hort d'Iglésies, el Castell i Santa Llúcia. Després de privats hi hauria la Defensa Agrària, que té un teatre a part de ser un bar. I clar, és una associació de socis que és dels socis però clar és privada, en veritat. Llavors si que hem tingut i hem fet actes diguéssim, fa no gaire vam fer una obra de teatre que per exemple al castell l'aforament és molt reduït i era una obra més dimensionada i que necessitava un escenari més gran i es va optar per fer-ho a l'Agrària. Hi ha col·laboracions constants però puntuals. Després també hi ha l'Ateneu el que passa és que, l'Ateneu està en un estat de runa.

C.A.- Sí, me'n va parlar el Jordi.

M.R.- Vale. Va haver la intenció des de l'ajuntament de comprar-ho i a través d'una subvenció i rehabilitar-ho. És el mateix cas que l'Agrària i els socis van decidir que no. S'ha quedat allí, però clar és una associació que no té vida, i està que...

C.A.- Clar, està allí tancat i allò és una pèrdua per tothom al final.

M.R.- Sí, sí, pel poble sobretot i bueno crec que allò arribarà un dia que caurà i llavors tot seran plors i d'això. S'ha intentat fer-hi alguna cosa suposo a nivell polític municipal però no hi hagut manera. I sí, em sembla que no em deixo res. Bueno, hi ha el Casal Popular La Raconera que bueno, està més polititzat. També podria entrar com a activitats culturals perquè fan activitats que es consideren culturals el que és això, està polititzat. Al final segueixen una corrent política molt concreta.

C.A.- La gestió dels equipaments municipals públics a part de tu hi ha alguna altra figura administrativa que ho gestioni? Per exemple a la biblioteca hi ha una persona encarregada.

M.R.- Sí, el que és la biblioteca hi ha dos bibliotecaris, perquè com que tenim la infantil i la d'adults al dematí només s'obre la d'adults, i a la tarda només s'obre la infantil i hi ha la bibliotecària a baix. I al dematí fan feina interna comuna. La biblioteca ho gestionen els dos bibliotecaris, biblioteca i arxiu. Està aquí al mateix edifici i estem tots en contacte, entre tots ens ajudem diguéssim. L'àrea de la biblioteca a part de les dos persones que ho gestionen i el Jordi Vinyals com a supervisor i cap diguéssim. Llavors jo porto més la programació cultural i tot lu que és com que tot quedi lligat, la conjunció de tot. El Castell es comparteix l'espai amb turisme perquè també té l'oficina d'informació turística. Llavors, com que s'obre als caps de setmana només la persona encarregada d'obrir com a oficina és la tècnica de turisme. Llavors clar també la gestió de l'equipament com a tal de l'edifici és meva i de la tècnica de turisme també. I com que també és la que sap com funciona i si es fa algun acte de cap de setmana i jo no hi puc anar doncs ella controla el tema tècnic, al final també és gestió de l'equipament. I a Santa Llúcia en principi soc jo, bueno clar amb tot el suport de l'informàtic quan el wiffi no va bé, etc.

C.A.- Sí, bueno, però més que res de la gestió.

M.R.- Sí, me n'encarrego jo.

C.A.- Per tant serien si, vale. He entès que les activitats de cada equipament, jo que sé per exemple, la biblioteca té la seva línia de programació pel que he vist també.

M.R.- Si, si programen moltes activitats des de la biblioteca mateix.

C.A.- I pel que veig té bastant sortida, és un dels equipaments que més mou. Bueno, suposoa que amb el moment covid actual suposo que l'impacte ha sigut bastant.

M.R.- Sí, ha baixat molt sobretot l'afluència de públic aquí *insitu*. Evidenentment totes les activitats que feia la biblioteca presencials no s'han pogut fer. Que si hora del conte, que si certs espectacles que es podien fer no es poden fer i s'han de traslladar a un altre lloc. Activitats que simplement no te les deixen fer perquè la pròpia central de biblioteques té la seva pròpia regulació a part de la que té el departament de cultura. Per això també ens hem de cenyir a les normatives que hi ha i si sobretot hi havia molt de feedback sobretot amb la infantil perquè és això entre totes les activitats que es feien i tota la gent d'afluència i clar, s'ha notat molt la influència del covid en que la gent vingui aquí.

C.A.- I creus que s'inlcou la perspectiva de gènere als equipaments? Ja sigui tant a la gestió de l'equipament com...

M.R.- Com a la programació?

C.A.- Sí.

M.R.- Jo crec clar, que mai es fa prou. Estem partint d'una desigualtat vull dir mai hi haurà prou perspectiva de gènere a l'hora de programar o a l'hora dels equipaments. Mentre hi hagin desigualtats sempre hi hauran mancances. Però dintre del que cap i comparant amb algo igual o superior per veure com ho fan ells. Jo crec que es fa bastant, es fa molt perquè diguéssim aquí al poble el cas que tenim una bibliotecària que és la que organitza la biblioteca organitza totes les activitats infantils i d'adults és una bibliotecària que ja està conscienciada en gènere. Aquí al darrere meu s'assenta la regidora d'igualtat, i que si programem des d'aquí al meu despatx tinc la regidora d'igualtat.. no és que ella m'obligui a mi, ja ens surt de tots, ja està a l'ambient i ja procurem fer-ho tot des d'una perspectiva de gènere evidentment intentant abarcar totes les perspectives i tot des de tots els àmbits sense no només contractar dones a totes les activitats que fem però tenir molt clar la perspectiva de gènere a l'hora de contractar. Això ho tenim bastant clar. A més tinc la tècnica de joventut que també és una tècnica, la regidora d'igualtat i jo crec que de comparar-ho amb altres pobles es podria fer més però crec que es fa, dintre del que cap, bastant.

C.A.- Sempre ha sigut així o és des de que tens a la Laura al costat.

M.R.- Clar, jo quan vaig començar el 2015 vaig començar aquí amb la Laura. Clar, no et puc dir com es feia abans perquè jo no hi era. Però tot i així, bueno clar, no puc parlar de la programació abans del 2015 perquè vaig estar fora i clar et podria dir coses però partint de la tècnica de cultura que hi havia abans que jo que era una persona molt conscienciada i que suposo que dintre de les limitacions i de lu que podria fer i ho intentava, estic segur que coneixent-la a ella ho intentava, però clar tampoc sé quina programació cultural com a tal hi havia. Però ja et dic, mai és prou evidentment i clar...

C.A.- I diguem-ne que és una qüestió de percepció, o sigui tu ets el que ho tens present i està allí volant, o no, es fan polítiques concretes que intenten fer equilibrar la balança?

M.R.- Bueno, jo crec que en això està la regidoria d'igualtat està en fer polítiques de cultura. Amb la cosa que es fica sempre més èmfasi, la bretxa salarial. Aquí s'ha fet una auditoria interna, s'està fent un pla d'igualtat intern.

C.A.- Sí, sí, ho sé.

M.R.- Per corregir totes aquestes desviacions que hi puguin haver. Però clar en el cas de l'ajuntament de la Selva la plantilla ho vam estar mirant eh? Però és bastant paritari i que el final la majoria de dones es concentren en l'administració el sou d'una administrativa és mes alt que un treballador de brigada, i els treballadors de brigada son casi bé tots homes. Tot i que ara hi ha alguna dona perquè estem intentant incloent-hi això. Fins ara

als plans d'ocupació s'agafaven només homes, directament. Clar, llavors la laura ha intentat ficar-s'hi pel mig i dir perquè a la brigada hi ha d'anar un home? Es que no té cap lògica, traient-se del cap aquestes idees i preconcepcions que tenim de que perquè una dona no pot portar jo què sé... Per què? Vale?

C.A.- Però des de cultura en concret? No?

M.R.- Clar (riu). Des de cultura en concret de moment... clar jo suposo que ho veurem aplicat quan tinguem el pla d'igualtat i puguem aplicar-ho i ens donarem compte del que fem malament. Però fins ara és el que et dic, totes les programacions que fem clar, ja és una cosa... és una sensibilitat que tinc a l'hora de programar. Evidentment hi ha coses que per temàtica no, però si hi ha per exemple un grup que son joves i son noies, i hi ha un grup que son veterans i homes, pues triaré les joves i noies, però queda molt lleig dir-ho així però...

C.A.- No però a veure és un criteri que també al darrere hi ha uns motius, no és que és algo que a tu et surti de...

M.R.- Sí, sí, hi ha una intencionalitat darrere d'això, està clar. O s'intenta almenys.

C.A.- O sigui que a part del criteri econòmic en la contractació, hi hauria també un altre criteri social...

M.R.- No, això sí que t'ho puc dir: pesa molt més aquests criteris com per exemple la perspectiva de gènere que no pas lo econòmic. Sense treure que si hi ha un catxet econòmic X l'ajuntament potser no ho pot assumir.

C.A.- Sí, bueno clar, els diners son els diners.

M.R.- Sí, els diners son els diners però és molt més important que la qualitat per exemple de l'espectacle o que els valors que incloguin aquest espectacle que no pas el preu.

C.A.- A mi m'interessa molt, que es algo que m'estic trobant en que tinc topalls és amb dades quantitatives que tingueu recollides des de l'ajuntament. Clar jo em preguntava si per exemple els públics que assisteixen als diferents actes o tal si estan desglossats per sexe, o si es fa algun recompte d'assistència. Quines dades quantitatives tinc? Perquè pel meu TFM clar estic fent molt de quali però...

M.R.- Sí, sí clar.

C.A.- Clar i al final he de fer un Pla d'acció cultural i m'he de basar també amb... I necessito dades saps? Clar jo sé com funciona de dins d'un ajuntament i entenc que aneu desbordadissims i el tema aquest del recompte a vegades d'estadístiques de gestió de dades és un lio...

M.R.- Car i a més també si fóssim una empresa privada que el recompte de dades t'és útil per després fer un càlcul de beneficis es faria. Al ser una administració pública que tu muntés un espectacle per la gent sense intentar recuperar res econòmicament ni.... no necessites comptar la gent que hi ha per saber si et surt a compte fer l'acte. Tu fas l'acte perquè vols... I clar te trobaràs que aquí et falten dades quantitatives perquè no tenim un recompte de cada acte la gent que hi ha assistit, es que no ho tenim. El que si que hi ha de dades quantitatives son de coses de biblioteca. Perquè l'altre dia el Borja estava pendent de que li enviïn des de central de biblioteques perquè bueno cosa de dades quantitatives que passen per excel. I llavors de dades quantitatives de quines necessaries més? El que et puc dir és qualitativament, vull dir que mai per exemple es fan actes culturals al castell i abans del covid casi mai s'ha omplert l'aforament.

C.A.- Cla, ho entenc. Em falten aquestes dades més que res perquè sinó no sé com ho faria però bueno ja m'espavilaré des d'altres punts de vista. També volia saber per exemple la relació amb les associacions culturals, o sigui vosaltres si programeu des de l'ajuntament però entenc també que es fan col·laboracions amb associacions... quina és la relació? Perquè la Laura m'explicava el fet de que si a vegades hi ha el logo de l'ajuntament doncs hi ha certes reticències... quina és la figura de la institució versus les associacions?

M.R.- En principi hi ha un regidor d'entitats i associacions que és el que manté les comunicacions amb ells, tal i qual.

C.A.- Però amb les culturals jo em vinc a referir.

M.R.- Vale. Amb les culturals diguéssim se fa hi ha això. Primer el d'entitats hi ha això: quan s'ha de comunicar algo a totes les entitats ho comunica. I a les culturals és depenent de cada cosa que necessitem. Per exemple, els gegants son una entitat cultural que com a entitat son ells la colla però per exemple els gegants coma tal son de l'ajuntament perquè els va pagar l'ajuntament i els va encarregar. Aleshores la colla funciona autònomament dins de la seva manera, amb els seus estatuts i tot i l'ajuntament els hi cedeix els gegants a ells que és com si fossin seus però son de l'ajuntament. Hi ha el grup de balls de la Polaiana per exemple, que s'han animat i han col·laborat el grup de ball la polaina i l'ajuntament per restaurar i crear un ball de nans a partir de que estiguin restaurats i la polaina va traslladar aquesta proposta a l'ajuntament, el regidor de cultura li va semblar perfecte diguéssim i llavors l'ajuntament va pagar la restauració d'aquests nans, que necessitaven una restauració i aleshores el grup de la polaina es va encarregar de buscar

balladors i de crear aquest ball i poder-lo dur a terme a les festes majors, vale? Per dir-te casos així molt que son molt directes d'una entitat que....

C.A.- Vale, i sempre és l'entitat la que va a buscar l'ajuntament? L'ajuntament no va a buscar alguna entitat?

M.R.- Sí, depèn del projecte que sorgeixi. El que passa és que clar les entitats ja tenen aquesta predisposició de que si és el seu tema se'ls hi acudeix abans o reclamen abans lu seu per ells que no pas que... Home també pot passar que surti d'ells i digui mira vinc a buscar-te per donar-te diners per això. Però lu més normal és que l'entitat et digui: mira vull diners per això. Vale? És lu més normal i ara estic pensant amb coses eh? Bueno, clar, també hi ha l'escola de música que és municipal, no és una entitat de fet.

C.A.- Clar és veritat l'escola de música també és un equipament

M.R.- Sí, sí clar i tant. El que passa que no hi penses perquè com que no ho gestiono jo, ho gestionen directament des d'allí, tenen la seva pròpia secretaria, el seu propi equip docent i tot. Formen part de l'ajuntament però funcionen autònomament com a escola de música. I clar, fins i tot el Gil Cristià que és el centre de formació que tenim ara com ajuntament que era l'antiga escola, si que és un centre de formació però per exemple s'hi fan totes les classes de dansa, també seria un centre cultural perquè clar abans es feia al castell dansa, ara es fa allà, es fa dansa, teatre, dibuix es fa... bueno ara ja no es fa cuina perquè hi ha el centre de dia. Es fa ceràmica.

C.A.- I tot això s'organitza des d'aquí?

M.R.- S'organitza des de l'ajuntament, des de l'àrea de Formació que porta la Laura.

C.A.- I també hi ha els bucs d'assaig?

M.R.- El buc d'assaig també, correcte. Clar, també seria clar, és edifici formatiu però també cultural.

C.A.- Bueno, perquè està molt relacionat formació, educació, cultura. Vale. I en tot això, o sigui, clar bueno no sé, jo segueixo pensant en plan que m'agradaria saber pues si hi ha algun recompte d'homes i dones participants en cada taller, en cuina, o en ceràmica...

M.R.- Home, en formació sí que és més fàcil aconseguir totes aquestes dades. Perquè clar com que hi ha inscripcions es pot partir d'aquí per agafar i recollir les dades. El que és actes culturals fins ara, ara amb el covid ara per exemple si. El dissabte passat vam fer un acte a la biblioteca i si que et podria dir la quantitat d'homes i de dones que hi van anar perquè van fer una inscripció prèvia i tal. Es que abans no ho fèiem. Per no fer no fèiem ni cobrar entrada als actes públics. Feiem les representacions obertes, sense inscripció i a

més gratuïtes. I és això, sí que seria una feina que estaria bé per internament tenir unes estadístiques, saber, etc.

C.A.- Estava pensant que això seria interessant. Bueno, és igual. Entenc per què no es fa, i que a més no hi hauria una...

M.R.- Clar, un benefici d'això.

C.A.- Un benefici molt clar, no? I per exemple el tema de creació cultural, donar suport a la creació des de l'ajuntament.... Al sector artístic i creatiu com si diguéssim.

M.R.- Vale, per exemple cada any per Sant Jordi l'ajuntament, l'àrea de cultura, intenta publicar un llibre. Que sigui des d'una temàtica local o un autor local, doncs l'ajuntament el que fa és això. També és el que et deia, està molt bé que sigui el regidor que vagi a buscar a algú, però clar és molt difícil que el regidor vagi a buscar a algú "osti, escriu-me un llibre sobre tal i jo te'l pago."

C.A.- No clar, i a més això no...

M.R.- És a l'inversa. Normalment una persona que té un estudi, té un treball va i diu: ostres mira tinc això, me'l publicariu vosaltres? I aleshores aquí és on intervé a decisió en aquest cas del regidor de cultura i que et diu: "vale doncs sí, perquè el tema és local o tu com autor ets local."

C.A.- I els criteris per escollir aquesta publicació?

M.R.- Clar això és més del Jordi perquè al final és ella qui decideix, però sobretot és té molt de pes la temàtica local perquè ja que es paga de l'ajuntament doncs que parli d'alguna cosa del poble, que no parli d'una altra cosa, i clar si és una temàtica local i un autor local doncs també té molt més pes a l'hora de publicar i de que al final tingui un interès per la gent del poble. Al final ho fas perquè la gent del poble tingui un material didàctic i creatiu perquè sigui cultural. Estic pensant en coses així, clar també entraria dintre de cultural, cada any fem el calendari que és un concurs fotogràfic al final, que no és que hi hagi un premi és que simplement la teva fotografia vagi al calendari, però diguéssim més obrir una mica la participació i incentivar la creativitat de la gent. Sí que és molt senzill perquè al final és un concurs de fotos...

C.A.- Bueno, però...

M.R.- Però clar dintre del món de la fotografia hi ha coses que poden ser molt creatives i molt interessants baja... I enguany bueno, un munt de fotos perquè vam encertar bastant la temàtica que era els animals de companyia i hem rebut una animalada.

C.A.- Una animalada mai més ben dit.

M.R.- Vale, sí. I clar, estic pensant que em deixaré coses segur. També hi ha el premi literari que s'ajunta en col·laboració amb la defensa agrària. Son d'aquestes col·laboracions privades i públiques que es fan. Segur que hi ha coses que em deixo, eh? Que es fa cada any també, hi ha unes bases que s'instauren des de la defensa agrària i l'ajuntament col·labora econòmicament.

C.A.- No hi ha cap cosa que sigui en plan només pensada per donar visibilitat a dones creadores, no? O que algun dels ítems sigui... Si és dona i jove doncs té un punt i mig més.

M.R.- Diria que no, que de moment i per ara diria que no. Clar estic pensant amb possibles... Per exemple hi ha una setmana que és per sant Isidre el Grup de Dones munta una exposició, això no és cap criteri de res, simplement que el Grup de Dones hi ha unes dates que ja reserva Santa Llúcia sobretot per fer activitats seves que van o d'exposicions sobre una temàtica concreta, des de creacions pròpies del Grup de Dones, una fa pintura, una fa escultura, també les exposen però el que és criteris a l'hora de... Dintre de cultura clar ja et dic, les tinc jo dintre del cap a l'hora de programar.

C.A.- Sí, si t'entenc.

M.R.- Ara per exemple just tenim una exposició al Castell que avui tot just he parlat que és sobre les dones, bueno sobre el ressorgir sobretot va sobre d'un temps de crisi, però sobretot centrat en el paper de les dones. Sobretot de dones que han estat a l'ombra o tapades o quartades per qualsevol tipus i de com han resorgit de la situació negativa com estaven i de com han sortit d'aquesta part negativa. Aquesta és l'exposició que hi ha ara mateix al castell, el que passa que ara ja es desmunta.

C.A.- Ah! Ja sé quina és.

M.R.- De la Coia Robert.

C.A.- Resiliart? O algo així...

M.R.- Ostres es que ara no em surt, com que fa temps que la tenim... Perquè amb lu del covid doncs ha estat més temps de lu que havia d'estar però just és la temàtica diguéssim. I bueno, l'obra que vam fer l'altre es dei "La veritat de les princeses" que també era de temàtica així.

C.A.- Molt bé, perfecte. I et dona la sensació de que feu...

M.R.- Orgulloses de rebortar es diu l'exposició.

C.A.- Vale, sí, sí. De fet jo he estat mirant tots els cartells que em vas passar i... Et dona la sensació que... perquè hi ha molts ajuntament el que passa és que es fan programacions bolet que se n'hi diu, os igui pel 8M tot son dones, però per la resta de l'any escolta

xiquets sembla que no existim. I això passa també aquí? Hi ha més aflluència de persones que et venen i mira el meu espectacle sobre temes de dones, de feminisme...

M.R.- Hi ha hagut molt ampliació d'oferta d'aquest tema.

C.A.- Però al llarg de l'any?

M.R.- Si jo et digués com a programador cultural jo de rebre ofertes de gent de propaganda en els últims anys ha sigut un increment claríssim. Rebo moltes més obres amb perspectiva de gènere que abans, per suposat. Llavors ja et dic des de cultura almenys s'intenta que des de cultura el 8M no sigui un bolet. Vale? S'intenta això, que el 8M sigui cada i sigui tot l'any, i el 25N el mateix. Que no sigui només aquest dia que tots ens fiquem algo lila i sortim al carrer... I si... I la resta de l'any ens n'oblidem. S'intenta que no però tot i així mai es fa prou.

C.A.- Si hi ha una desigualtat ja de base és complicat canviar-la a no ser que sigui tot... tot un engranatge, bueno suposo que després amb el pla d'igualtat

M.R.- Clar si és això que està clar que no n'hi ha prou, que s'ha de fer més. De moment encara no el tenim i suposo que si es fes tot no el necessitariem per res, no caldria fer-lo perquè hi hauria igualtat. El que jo em trobo també amb una mica de fre, una mica de topall és amb el fet d'estar en un govern municipal en coalició on cada grup polític porta les seves àrees el que jo em fa es que entre cometes intervenir... A veure, soc un tècnic jo, no soc ni un regidor però puc intervenir a les àrees del meu grup polític, però amb les altres àrees com que ells no es posen amb la meva feina jo tampoc em puc posar amb la seva. És lícit i lògic i ells funcionen d'una manera i nosaltres funcionem d'una altra manera. Si les portes totes o faria altres coses, o faria coses diferents, això està clar.

C.A.- Clar, la intenció hauria de ser que això fos algo supra...

M.R.- Sí, correcte, que fos una obligació per tots, que no depengui de la voluntat política.

C.A.- Però sempre ens trobem en que sempre hi ha una voluntat política.

M.R.- Sí, correcte. Per això crec jo la importància d'un pla d'igualtat ben fet, ben estructurat i que no estigui polititzat, que sigui... Que ja no entri dintre de la política, que entri dintre del sentit comú.

C.A.- Sí, sí, que sigui un acord del Ple. Tots els grups polítics hi estiguin d'acord. I tema... Pressupost? Com està? Ha minvat molt el pressupost amb la crisi de la covid? Segueix sent el mateix?

M.R.- Ha minvat bastant però aquest tema també el porta bastant el regidor i com que és el regidor d'hisenda i d'economia...

C.A.- Sí, ell me'n va parlar una mica.

M.R.- Ho porta molt ell però evidentment ha disminuït molt el pressupost municipal, en totes les àrees ha disminuït, i crec que ha sigut proporcional, eh? No es que hi hagi una àrea que se l'hagin carregat o que hagi baixat molt més d'una àrea que de l'altra. Però tot això t'ho podrà dir més el Jordi Vinyals...

C.A.- I tema ajudes i tal? Ajudes especials per la cultura i tot això? S'ha mirat?

M.R.- Clar, sí, això també és un tema que el porta tot ell tema subvencions i ajudes. Estem adherits per exemple al programa “.cat” que és una programa d'ajudes del Departament de Cultura que et subvenciona una part del catxet de que tu contractes si hi estàs adherit i o has de fer en un lloc determinat, cobrant entrada, tal qual... Seguint una sèrie de requisits amb això ha seguit vigent i no ha desaparegut de moment. També estem adherits dintre l'ESPEM que és el Espais escènics i musicals de Catalunya, hi tenim El Castell coma equipament dintre de l'ESPEM i bàsicament aquestes son les... Bueno, també hi havia la subvenció de la museïtzació del Castell que també estem amb la fase ara de museïtzació que s'ha fet un projector vertical que s'ha instal·lat ara que projecta una mica com el creixement urbanístic de la Selva al llarg dels anys i posant fotos de les diferents cases emblemàtiques o monuments que tenim aquí al poble. Tot això bé de subvencions una part. I... clar es que si que també hi ha subvencions de la Diputació per l'escola de música per coses molt concretes però aquí ja no et podria dir perquè no ho porto jo. I aleshores clar, per exemple, trobo un espectacle, m'agrada, clar evidentment jo no decideixo, tinc un superior que és el regidor de cultura i aleshores quan jo li passo: “mira Jordi això ho he vist interessant, pel preu pot estar bé...” clar ell és el que controla, que em dona el vistiplau i a l'hora porta els comptes. A l'hora que em dona el... vale sí, aquesta obra està bé, m'agrada com a temàtica, ens encaixa amb la programació i a part també és el que controla el tema o “això que m'envies val 5000€, hostia si, té un actor boníssim, però clar si fem això no podem fer res me durant la resta de l'any”.

C.A.- Vale, vale... I... això, sí, quins projectes hi ha ara en marxa o que en un futur s'hagin de posar en marxa que creus que malgrat la crisi... Perquè m'has dit el projecte de museïtzació que és algo que ja... estava previst, que hi ha diferents fases... com està el tema?

M.R.- Sí, correcte. Queda una ultima fase per fer que és la fase per la presó que crec que es farà per aquest any, està pressupostada pel 2021. Que és com una projecció dintre un espai que li diem l'espai de la presó perquè va servir com a presó dintre del Castell, és una sala molt petita, i aleshores allí hi ha una projecció sobre diguéssim com si estiguéssim dintre de la presó de l'època. I aquesta és l'ultima fase que queda del Castell.

C.A.- I jo podria accedir en aquest projecte? O sigui tota la documentació?

M.R.- Suposo que sí, es que ho té el Jordi Vinyals això. Se n'encarrega el Jordi Vinyals del projecte de museïtzació. Sé que clar aquesta ultima segona fase que s'ha fet ara va contractar a una empresa que va fer el projecte audiovisual amb el cronista i la Montserrat Soronelles que és professora de la URV es van posar en contacte per tot el tema històric, la veracitat històrica, que tot estigués bé, va ser un treball conjunt entre el cronista local que és el Quim Masdeu i aquesta empresa per fer-ho correctament, per fer un vídeo, i aleshores el resultat ha quedat molt xulo, ha quedat molt bé.

C.A.- Sí, vaig veure imatges. No vaig puguer venir perquè com que encara estic vivint a Barcelona, però bueno pel Canal Camp ho miro tot. Perquè intento estar al màxim al dia ja que... es que sinó a mi no em dona la sensació d'estar connectada... I ja estaria, bàsicament... Potser et molesto algun dia més, però m'interessava fer una entrevista presencial per parlar també una mica més de tu a tu perquè a vegades per correu les coes no s'entenen o el que sigui i se m'acudeix alguna altra cosa...

M.R.-Vale, vale. Però ja et dic pot ser que m'hagi deixat coses segur, eh? Perquè que tenen a veure amb la cultura es fan tantes coses realment aquí al poble, de diverses entitats i tal que ara lu millor jo que sé, m'estic deixant coses que son importants o que no hi pensa. Ara m'ha vingut al cap tot lu que és Setmana Santa, totes les entitats vinculades a setmana santa que sí que és religiós però també és cultural. Vull dir amb el divendres sant coma festa nacional d'interès cultural em sembla que és... no sé si ho dic bé.

C.A.- Sí, bueno, té alguna categoria d'aquestes així. Vale.

M.R.- Sí, exacte.

C.A.- També, mira saps que em passa a mi en algun moment hauria de fer una taula de debat i aleshores jo segueixo pensant com fer-ho perquè clar, ha d'haver-hi una participació d'associacions per una banda, i després jo també em plantejava de fer una taula de debat amb agents culturals, o sigui... Es que clar lu ideal seria gestors o gestores culturals, o persones que estiguin vinculades amb la cultura del poble d'una forma eh... per preguntar-los-hi coses d'igualtat de gènere com creuen que està el tema cultural i d'igualtat de gènere al municipi. I bueno...

M.R.- De com fer-ho...

C.A.- Bueno com fer-ho, la metodologia la sé però em falta les persones no? Si es que n'hi ha suficients, si es que no, perquè sinó buscaria fer una enquesta a totes les associacions i que em responguessin l'enquesta en si, però hosti una enquesta...

M.R.- Ja, ja no és el mateix.

C.A.- No, i per mi és molt freda una enquesta. I en canvi una taula de discussió on...

M.R.- No si clar home, agafant un representant jo què sé clar... No i a més hi haurà gent variada perquè clar per exemple, hi ha el Misteri.

C.A.- Clar és súper variat, és molt heterogeni al final. El gruix cultural de la Selva...

M.R.- Si, si, agafant una persona de cada entitat per dir alguna cosa tindries ja un bon debat només així, només agafant una persona de cada entitat... Si agafessis una persona de la Defensa Agrària, una persona del Misteri, un de la Confraria de la Sang. Que sí que és religiós però és cultural també.

C.A.- Sí, sí, també, també m'interessa moltíssim la seva perspectiva sobre el gènere, la igualtat i...

M.R.- La de la Polaina, la Pepi, la Teresa Maria de la Polaina... també per agafar, sí, sí. Clar dels Gegants potser costaria una mica més però també seria interessant agafar algú dels Gegants perquè costen més de trobar, estan més dispersos.

C.A.- Ja, el problema també és aquest... De que estem en un moment, la gent està una mica desconnectada.

M.R.- Ja, ja... lo ideal seria posar-te en contacte amb les entitats i que enviessin una persona de cada entitat a parlar d'aquest tema, suposo clar qui creguessin més convenient.

C.A.- Sí, sí, clar evidentment. Jo no he de forçar, no puc força a ningú perquè a més és un tema molt delicat. Hi ha gent que diu que no existeix la desigualtat, hi ha gent que dirà que això en cultura doncs no cal... el que sigui.

M.R.- No, i un altre que et dirà que tot és una merda i que s'ha de rebentar tot.

C.A.- (riu). Però bueno, això és la gràcia també. Crec que el que faré serà... perquè amb la Laura ho vam estar parlant de la mà d'ella que... o sigui contactar amb associacions, amb totes potser el que faré primer un correu massiu i després ja a veure qui em respon i... a partir d'aquí fer-ho.

M.R.- Seria interessant, vaja estaria molt bé, hi hauria diferents opinions seguríssim amb aquest tema segur. I també, clar, suposo veuries molt la diferencia entre entitats diguéssim. Que hi ha entitats que estan molt feminitzades i d'altres. Mira, els armats, només son homes es que no sé si poden entrar dones, tinc dubtes, no sé no hi he anat mai ni res, eh? No crec que tinguin com a estatuts "prohibit dones" però... a la pràctica es que només els armats son tot homes.

C.A.- Clar es que aquí...

M.R.- Clar, aquí potser entraries a un tema perillós...

C.A.- (riu) sí, sí.

M.R.- Ara estava pensant amb algo de dir... en canvi, el ball de gitanes de la Selva hi ha dos homes dintre el ball. Per dir-te alguna cosa.

C.A.- Clar, i en teoria és “ball de gitanes”.

M.R.- Que en principi son tot noies però tenen dos homes a dins, que bueno que interpreten el seu paper dintre del ball. Vull dir que està molt bé. Ja et dic que penso en coses per no deixar-me’n o no...

C.A.- Bueno, més que res per dir-te també la meva intenció de dir què és el que m’agradaria fer perquè trobo a partir es poden treure moltes conclusions i també en grup, de que ells també diguin coses. Bueno, en principi, el que m’han machacat molt des del màster que la metodologia feminista ha de ser participativa, igual que les Taules per la Igualtat que està organitzat des del Consell Consultiu i tal però es que al final el que sorgeixi des d’aquelles taules... doncs bueno jo vull fer una mini-taula, per mi pel meu TFM però que després si

M.R.- Si sorgeixen unes conclusions...

C.A.- SI valtrus ho trobeu interessant tu com a tècnic i després el regidor doncs que està informació aprofitar-la, perquè és real.

M.R.- Sí, sí, seria perfecte, està clar. Extreure unes conclusions d’aquesta taula, el resultat que sortís intentar-ho aplicar a la programació cultural de l’ajuntament. Seria lu ideal.

C.A.- Sí, sí això serà el que jo en principi vull fer amb el Pla d’acció cultural. Aleshores, i a partir d’aquí bueno i també he parlat amb la Laura de que potser es podria en el Pla d’igualtat per la ciutadania, no l’intern, eh? El de ciutadania. I almenys en l’apartat de cultura, però clar valtrus evidentment sou els que ho refregiu i d’això.

M.R.- Els que ho hauríeu de posar en pràctica i aplicar-ho.

C.A. Però bueno que la intenció seria aquesta. SI hi hagués una sinergia que es pogués crear doncs clar també necessitaria de la vostra ajuda per fer-ne difusió...

M.R.- Sí, sí, cap problema per això.

C.A.- Perquè clar jo si que puc enviar correus i tal i presentant-me però al final que hi hagi un suport de l’Ajuntament. Bueno doncs això seria. Crec que no em deixo res.

C.A.- Si se t’acudeix alguna cosa a tu envia’m un correu.

M.R.- Sí, sí. Ara pensava que com associació també hi ha els diables. Que ara amb el covid estan més parats, com tots.

C.A.- I alguna cosa més de.... fotografia, arts visuals o arts escèniques...

M.R.- Clar hi ha la formació de dansa i teatre que es fa des de l’ajuntament, que és formació en dansa i formació en teatre per nens i després dintre del grup de la Defensa

Agrària hi ha el grup de teatre La Moixera, que és teatre per adults i també cada any fan una representació. Tenen un grup de teatre, l'assagen i normalment per la festa major la posen en pràctica. I també la Defensa Agrària com a tal ells organitzen també alguna obra de teatre cada any al seu propi teatre. Molts cops han vingut Clowning, han fet de tot.

C.A.- Sí, sí, ells també programen com a entitat, com a Agrària. Vale, es que molaria fer que hi haguessin diferents actors, que no fos tot... cultura popular, o sigui que hi hagués una mica de variació, un poupurri del mapa cultural.

M.R.. Clar, de tema fotografia per exemple l'altre dia parlaven de com és que no hi havia cap d'associació o club de fotografia i no recordo cap que n'hi hagi hagut cap com a entitat. Botiga de fotografia si, però com a entitat no. Hi ha una que és Astroselva el que passa és que la seva activitat està parada o casi parada. Que és com un club d'astronomia que també estan posats coma entitat com a tal. I... clar es que ara... estic pensant eh coses... la Polaina son tot balls populars.

C.A.- Clar es que la cultura popular com a tal ja hauria de ser un TFM a part. I a més incloure-hi la perspectiva de gènere, i les desigualtats en el que has dit tu, en tot lu dels armats, perquè hi ha molts temes aquí dins. Com que és popular i per tant tradicional hi ha un biaix de gènere molt clar.

M.R.- Clar, dintre de la Setmana Santa el ball de la mort son tot noies, com que és un ball, no? Fotem tot noies i als armats fotem tot noies perquè han d'anar amb les armadures i les armes. Clar i quan se barreja la cultura, la religió i del moment d'on van partir el propi ball o la pròpia tradició... Per exemple la colla de diables hi hagut altres colles o colles de geganters que és el que dèiem per estatuts havien de ser tot homes. Aquí per exemple al poble no recordo de cap entitat o associació de que hi hagués això...

C.A.- O després la organització en si de l'associació s'acaben desenvolupant rols de gènere sense voler-ho. Qui porta la canalla? Una dona...Qui és el president? Un home...

M.R.- Tens tota la raó, això ho pots comprovar amb dades objectives mirant quants homes hi ha, i quantes dones presidents hi ha.

C.A.- Sí, sí, ja ho vaig fer. Com al frente sí. Però es que això ja és un altre tema, l'associacionisme com s'organitza des de la perspectiva de gènere. Vale, doncs ja estaria vale?

M.R.- Ja et dic si tens mes coses no et fagi por ni cosa enviar-me cap mail...

C. A.- D'acord, gràcies.